

ราชอาณาจักร ประเทศซาอุดีอาระเบีย
กระทรวงอุดมศึกษาขั้นสูง
มหาวิทยาลัยอิสลามแห่งมาดีนะฮ์
ฝ่ายวิจัยและค้นคว้า
แผนกแปล

أركان الإيمان

หลักการศรัทธา

(ฉบับภาษาไทย)

1422 ฮ.จ. / 2545 พ.ศ.

أركان الإيمان

1422هـ

หลักการศรัทธา

การศรัทธา คือ การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) , บรรดามาลาอิกะฮฺ , บรรดาคัมภีร์ , บรรดาศาสนทูต , วันสิ้นโลก , และ การศรัทธาต่อกฎสถานะความดีและความชั่ว

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿وَلَكِنَّ الْإِبْرَءَانَ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَءِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّءْنَ﴾ [

. [iv] :

ความว่า “แต่ทว่า คุณธรรมนั้นคือ ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และวันปรโลก และศรัทธาต่อมาลาอิกะฮฺ ต่อบรรดาคัมภีร์ และบรรดานะบีทั้งหลาย”

(ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 177)

และอัลลอฮฺ (ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

﴿كُلُّ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَءِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ ...﴾

. [v] :]

ความว่า “ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และมาลาอิกะฮฺของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ (พวกเขากล่าวว่) เราจะไมแยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใด จากบรรดาอรุฮุลของพระองค์” (ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 285)

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

. [vi] :] ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۖ﴾

ความว่า “แท้จริงทุกๆสิ่งนั้น เราสร้างมันตามกำหนดของมัน” (ซูเราะฮฺ อัลเกาะมัร โองการที่ 49)

ด้วงจนะของท่านรอสูล (ช.ล)

(

)

ความว่า “การอีมานคือ การที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮฺ (ช.บ)

และมาลาอิกะฮฺ ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์

และรอสูลของพระองค์ และวันปรโลก

และศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะความดีและความชั่ว” (รายงานโดย มุสลิม)

การศรัทธานั้นต้องประกอบไปด้วย การกล่าวด้วยวาจา ,
ศรัทธาและเชื่อมั่นด้วยใจ , ประพฤติปฏิบัติด้วยกาย
ซึ่งจะเพิ่มพูนด้วยการสวามิภักดิ์ ภักดี
และจะลดลงด้วยการฝ่าฝืนและการกระทำความบาป.

อัลลอฮฺ (ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ

زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٢﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٣﴾] :

.[

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้น คือ ผู้ที่เมื่ออัลลอฮฺ(ช.บ)
ถูกกล่าวขึ้นแล้ว หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง

และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา

โองการเหล่านั้นก็เพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา และแด่พระเจ้าของพวกเขา
พวกเขามอบ

หมายถึง,

คือบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพ

แก่พวกเขา พวกเขาถือบิรจาจ, ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือ ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง

โดยที่พวกเขาจะได้รับหลายชั้น ฌ พระเจ้าของพวกเขา
และจะได้รับการอภัยโทษ และปัจจัยยังชีพอันมากมาย”

(ซูเราะฮ์ อัลอันฟาล โองการที่ 2-4)

และอัลลอฮ์(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

بَعِيدًا﴾ [: ๒๕]

ความว่า

“และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์(ซ.บ)

และมาลาอิกะฮ์ของพระองค์

และบรรดาคำกิริ

และบรรดาอรรถของพระองค์และวันปรโลกแล้วไซ้ร้แน่นอนเขาก็ได้หลงทางไ
ปแล้วอย่างไกล” (ซูเราะฮ์ อันนิซาอฺ โองการที่ 136)

การศรัทธาด้วยวาจานั้น เช่น การอ่านอัลกุรอาน การรำลึก การขอคูอา
การบอกกล่าวในสิ่งที่ดีงาม ห้ามปรามและยับยั้งความชั่ว(การใส่ร้ายป้ายสี
การนิินทาว่าร้าย) และอื่นๆ ...

การศรัทธาด้วยใจนั้น

เช่น

การเชื่อมั่นต่อการเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์(ซ.บ) ในการเป็นพระเจ้า ผู้ทรงสร้าง
ผู้ทรงเนรมิตร

ผู้ซึ่งไว้แห่งการสักการะ

ผู้ทรงไว้ซึ่งพระนามและคุณลักษณะอันสูงส่ง

และต้องไม่สักการะผู้อื่นร่วมกับพระองค์อัลลอฮ์(ซ.บ) รวมไปถึงการนิยัต(

เป้าหมายในการทำ)

ซึ่งนิยามของอิมานนั้น

ต้องครอบคลุม

ถึงปฏิกิริยาทางใจ เช่น ความรักต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ)

ความเกรงกลัว

การมุ่งหวังและมอบหมายต่อพระองค์ และอื่นๆ และนิยามของ

อิมานนั้นต้องครอบคลุมเช่นกัน กับการปฏิบัติด้วยกาย เช่น การละหมาด

การถือศีลอด การถือศาคในวิถีทางของอัลลอฮ์ (ซ.บ) และอื่นๆ

และอัลลอฮฺ (ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿وَإِذَا تَلَّيْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ [: .]

ความว่า “และโองการต่างๆ ได้ถูกอ่านแก่พวกเขา
ความศรัทธาของพวกเขาก็เพิ่มพูนขึ้น” (ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล โองการที่ 2)

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสอีกว่า

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ [: .]

ความว่า

“และพระองค์ทรงประทานความเยือกสงบลงในจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อ
พวกเขาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธาให้กับการศรัทธา ของพวกเขา” (ซูเราะฮฺ อัลฟติฮฺ
โองการที่ 4)

เมื่อใดการภักดีและการเชื่อฟังของบ่าวต่อคำบัญชาอัลลอฮฺ(ซ.บ) เพิ่มขึ้น
อิมานก็จะเพิ่มพูนขึ้นด้วย และในเวลาเดียวกัน
การละเมิดและฝ่าฝืนก็มีผลในทางลบต่ออิมานอีกเช่นกัน จะเห็นได้ว่าชีวิตใหญ่ (
การตั้งภาคี) หรือการถูฟุรนั้นทำลายรากฐานของการศรัทธา
และถ้าหากว่าการฝ่าฝืนดังกล่าวอยู่ในระดับขั้นต่ำกว่านี้ก็จะมีความสมบูรณ์
ของอิมานลดลง หม่นหมองและอ่อนแอลง . อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ...﴾ [: .]

[: .]

ความว่า

“ แท้จริงอัลลอฮฺ(ซ.บ)
จะไม่ทรงอภัยการที่สิ่งหนึ่งถูกให้มีภาคีกับพระองค์

และพระองค์ทรงอภัยแก่สิ่งอื่นนอกเหนือจากนี้

สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์” (ซูเราะฮ์ อันนิซาอฺ โองการที่ 11)

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

﴿يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾

.[II] :]

ความว่า

“พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)

ว่า

พวกเราได้พุดและแท้จริงพวกเราได้พุด

ซึ่งถ้อยคำแห่งการปฏิเสธ

และพวกเราได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วหลังจาก การเป็นมุสลิมของพวกเรา” (ซูเราะฮ์
อัตเตาบะฮ์ โองการที่ 74)

ท่านนะบีมุฮัมมัด (ซ.ล) ได้วณะว่า

)

(

ความว่า “ผู้ที่ละเมิดประเวณีจะไม่ละเมิดในขณะที่เขาเป็นผู้ที่ศรัทธา

(มุมิน) ผู้ที่ขโมยจะไม่ลักขโมยในขณะที่เขาเป็นผู้ที่ศรัทธา

ผู้ดื่มสุราจะไม่ดื่มสุราในขณะที่เขาเป็นผู้ที่ศรัทธา” (รายงานโดย

อิหม่ามบุคอรียะฮ์และมุสลิม)

หลักศรัทธาข้อที่ 1

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ)

(1) การบรรลู่ถึงการศรัทธาต่ออัลลอฮ์(ซ.บ)

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์(ซ.บ)จะเป็นจริงได้ดังต่อไปนี้ :-

ประการที่ 1 ต้องศรัทธาว่า สรรพสิ่งทั้งมวลในโลกนี้มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว ซึ่งพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงสร้าง, ครอบครอง, ผู้ทรงบริหารจัดการ สิ่งต่างๆทั้งหมด ทั้งในเรื่องของการให้ปัจจัยยังชีพ (ริสกี) การให้ชีวิตและความตาย, การให้คุณและโทษ

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น
 พระองค์คือผู้ตัดสินตามที่ทรงประสงค์
 พระองค์จะทรงยกย่องและให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และจะทรงยังค
 วามต่ำต้อยแก่ผู้ที่ทรงประสงค์
 สรรพสิ่งทั้งหลายในเจ็ดชั้นฟ้าและเจ็ดชั้นดินนั้นอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์
 แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง
 ผู้ทรงรอบรู้ทั้งหมดโดยปราศจากการพึงพาสิ่งใดๆ
 กิจการทั้งหลายเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ(ช.บ)เท่านั้น
 ความดีทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์ (

ได้อ่านและเดชะนุภาพของพระองค์ทั้งสิ้น) ไม่มีหุ้นส่วนใดๆกับการกระทำของ
 พระองค์ และไม่มีผู้ใดเหนือพระองค์ แต่ทว่า
 สิ่งถูกสร้างทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นมวลมาลาอิกะฮฺ มนุษย์และญิน
 หรือสิ่งอื่นๆนอกจากอัลลอฮฺ(ช.บ) ล้วนเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ(ช.บ) ทั้งสิ้น
 ทั้งหมดไม่สามารถที่จะเล็ดลอดออกจากการอภิสิทธิ์ การครอบครอง
 และอำนาจของพระองค์ การกระทำของพระองค์จะไม่อยู่ในขอบเขตอันจำกัด
 คุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ เป็นกรรมสิทธิ์เฉพาะพระองค์ เพียงผู้เดียวเท่านั้น.
 แท้จริงไม่มีการภาคีใดๆต่อพระองค์ ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์
 และไม่อนุญาตให้บุคคลใดอ้างอิงคุณสมบัติดังกล่าวนอกจากพระองค์.

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ

الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ...﴾ [: ١٥١]

ความว่า

“มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพอิบาตะห์
พระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเจ้า และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้า
เพื่อว่า พวกเจ้าจะยำเกรง . คือ ผู้ทรงให้แผ่นดิน
เป็นที่นอนและฟ้าเป็นอาคารแก่พวกเจ้า และทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า
และได้ทรงให้บรรดาผลไม้ออกมา เนื่องด้วยน้ำนั้น ทั้งนี้
เพื่อปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า” (ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 21-22)

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

﴿ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتَعْرِزُ
مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝﴾ [๔:]

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ข้าแต่อัลลอฮฺ(ซ.บ)

ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง
พระองค์นั้นจะทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และจะทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และจะทรงยังความต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
ความดีทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์
แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง” (ซูเราะฮ์
อาละอิมรอน โองการที่ 26)

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَىٰ اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي
كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝﴾ [๔:]

ความว่า

“และไม่ว่าสัตว์ตัวใดที่เหยียบอยู่ในแผ่นดินเว้นแต่เครื่องยังชีพของมัน

เป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ (ช.บ) และอัลลอฮ์(ช.บ) ทรงรู้ที่ฟานักของมัน
ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในบรรทัดอันชัดแจ้ง” (ซูเราะฮ์ ฮูด โองการที่ 6)

และอัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

﴿...أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [๕ :]

ความว่า “ การสร้างและกิจการทั้งหลาย ล้วนเป็นสิทธิของอัลลอฮ์(ช.บ)
เท่านั้น มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์(ช.บ) ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก” (ซูเราะฮ์
อัลอะฮฺรอฟ โองการที่ 54)

ประการที่ 2 ต้องศรัทธาต่อการเป็นเอกภาพในพระนามทั้งดงามยิ่ง
และคุณลักษณะอันสมบูรณ์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงตรัสบอกถึงพระนาม
และคุณลักษณะผ่านทางคัมภีร์ของพระองค์ และ ฮาดีษของท่านนะบีมุฮัมมัด (
ช.ล)

อัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ۚ

سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [๕ :]

ความว่า “ และอัลลอฮ์(ช.บ) นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม
ดังนั้นพวกเจ้า จงเรียกร้องหาพระองค์ด้วยกับพระนามเหล่านั้นเถิด
และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เจในพระนามของพระองค์เถิด พวกเขາเหล่านั้น
จะถูกตอบแทนในสิ่งที่พวกเขากระทำ” (ซูเราะฮ์ อัลอะฮฺรอฟ โองการที่ 180)

ดังวจนะของท่านรอซูล (ช.ล)

{

)

ความว่า “พระนามของอัลลอฮฺ (ซ.บ) เก้าสิบเก้าด้วยกัน ผู้ใดท่องจำ⁽¹⁾ เขาผู้นั้นก็จะเข้าสู่สวนสวรรค์ และอัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้นทรงหนึ่งเดียว(เอกะ)และทรงพอพระทัย ในความเป็นคี่(ไร้คู่)” (รายงานโดย อิหม่าม บุกอรี และมุสลิม)

การศรัทธาข้อนี้ขึ้นอยู่กับหลักคำคัญ 2 ประการด้วยกัน

(1) พระองค์อัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้นทรงไว้ซึ่งพระนามที่สวยงาม และคุณลักษณะที่สูงส่ง อันได้บ่งบอกถึงคุณลักษณะที่สมบูรณ์ของพระองค์ โดยปราศจากข้อบกพร่องใดๆ และไม่มีสิ่งใดมาเสมอเหมือน หรือมีส่วนร่วมกับพระองค์ในสิ่งดังกล่าว อย่างเช่นพระนามของอัลลอฮฺ (ซ.บ) () ผู้ทรงเป็น ซึ่งได้บ่งบอกถึงคุณลักษณะการมีชีวิต ที่จำเป็นต้องได้รับการยืนยันว่า พระองค์ทรงมีชีวิต ที่สมบูรณ์และถาวร ไม่มีการสูญหายไป. เพียบพร้อมไปด้วยคุณลักษณะอันสมบูรณ์แบบ พระองค์ทรงดั้งเดิม และไร้ซึ่งการพินาศ

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ...﴾ [٢١٥]:

ความว่า “พระองค์อัลลอฮฺ(ซ.บ) คือไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรง ทรงมีชีวิตที่สมบูรณ์ โดยที่การง่วงนอน การนอนไม่มาจับต้องพระองค์” (ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 255)

(2) แท้จริงอัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงบริสุทธิ์ปราศจากคุณลักษณะที่บกพร่อง และมีข้อกำหนดอย่างสิ้นเชิง เช่น การหลับนอน ความอ่อนแอ ความโง่เขลา

(1)- หมายความว่า สามารถท่องจำและนับพระนามของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทั้งหมด พร้อมเข้าใจซึ่งความหมาย อันถูกต้อง และปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตามใจความ ซึ่งสอดคล้องตามความประสงค์ของอัลลอฮฺ (ซ.บ) ในพระนามนั้นๆ และใช้เป็นสื่อ ในการขอคุอาฮฺ (การขอพรต่อพระองค์)

การอบรม และอื่นๆ และเช่นเดียวกัน อัลลอฮฺ (ช.บ) นั้น พระองค์ทรงปราศจากความคล้ายคลึง กับบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมด ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปฏิเสธ ในสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิเสธ ต่อตัวเอง และรอซูลของพระองค์ได้ปฏิเสธ รวมถึงการยึดมั่นว่า พระองค์ทรงมีคุณลักษณะที่สมบูรณ์ ซึ่งตรงกันข้ามกับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงปฏิเสธ

เมื่อเราปฏิเสธการว่างนอน และการนอนหลับของอัลลอฮฺ(ช.บ)แล้ว จำเป็นจะต้องยืนยันคุณลักษณะการดำรงของอัลลอฮฺ (ช.บ) อย่างสมบูรณ์ เช่นเดียวกันนี้ในทุกๆการปฏิเสธ อัลลอฮฺ(ช.บ) จากคุณลักษณะที่บกพร่อง จำเป็นต้องยืนยันถึงคุณลักษณะที่ตรงกันข้ามกับข้อบกพร่องนั้นและพระองค์นั้น ผู้ทรงมีความสมบูรณ์ เหนืออื่นใด

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

... لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿๑๖﴾] ๔ :

ความว่า “ไม่มีสิ่งใดมาเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์ทรงได้ยิน ทรงเห็น” (ซูเราะฮฺ อัซซุรอ โองการที่ 11)

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

... وَمَا رُبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿๑๗﴾] ๕ :

ความว่า

“และพระเจ้าของเจ้านั้น

ไม่ทรงอธรรมต่อปวงบ่าวของพระองค์ (ซูเราะฮฺ ฟุศสิลัต โองการที่ 46)

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

... وَمَا كَانَ لِلَّهِ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ...] ๕ :

๕ :

ความว่า “และอัลลอฮฺ(ช.บ)นั้นไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้าและแผ่นดิน จะทำให้พระองค์ทรงหมดความสามารถไปได้ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอนุภาพเสมอ” (ซูเราะฮฺ ฟาฏีร โองการที่ 44)

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

﴿... وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝﴾ [٢١]

ความว่า “และพระเจ้าของเจ้ามิทรงหลงลืมสิ่งใดเลย” (ซูเราะฮฺ มَرْยَم โองการที่ 64)

การศรัทธาต่อพระนามของอัลลอฮฺ(ช.บ) , คุณลักษณะ และการกระทำนั้น เป็นทางหนึ่ง เดียวเท่านั้นที่จะนำไปสู่ การรู้จักและทำอิบาเดห์ต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) ทั้งนี้เพราะพระองค์นั้น ทรงเร้นลับจากการมองด้วยตาเปล่าของสิ่งต่างๆในโลกคุณยານี้ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ได้ทรงเปิดประตูแห่งความรู้ การศึกษาค้นคว้า ซึ่งมนุษย์สามารถที่จะรู้จักพระเจ้าและทำการสักการะต่อพระองค์ได้อย่างถูกต้อง แท้จริงผู้สักการะนั้นจะกราบไหว้บูชาในสิ่งที่มองเห็น และผู้ปฏิเสธจะกราบไหว้สิ่งที่ไม่มีตัวตน และผู้ที่ชอบเปรียบเทียบจะกราบไหว้รูปปั้น แต่มุสลิม(ผู้ศรัทธา) จะทำการสักการะต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) ผู้ทรงเอกะ ทรงเป็นที่พึ่ง ผู้ทรงไม่ประສຸດิ และไม่ทรงถูกประສຸດิ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์

การศรัทธามั่นต่อพระนามของพระองค์ อันสูงงามนี้
ควรคำนึงถึงประเด็นต่างๆต่อไปนี้ :-

- 1) ต้องศรัทธามั่นต่อพระนามของอัลลอฮฺ (ช.บ) ที่มีปรากฏอยู่ในคำกิริยัลกรุอาน และชุนนะห์ของท่านรอซูล(ช.ล)โดยไม่เพิ่มเติม หรือตัดทอน

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ

الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٧﴾﴾ [1]

·[2]:

ความว่า “พระองค์คืออัลลอฮฺ(ซ.บ) ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใด

(ที่ถูกเคารพภักดีโดยเที่ยงแท้) นอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจสูงสุด

ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงความสันติสุข ผู้ทรงคุ้มครองการศรัทธา

ผู้ทรงปกปักษ์รักษาความปลอดภัย ผู้ทรงอำนาจยิ่งผู้ทรงปราบให้เรียบร้อย

ผู้ทรงความยิ่งใหญ่ มหาบริสุทธิ์แต่อัลลอฮฺ

ให้พ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์” (ซูเราะฮฺ อัลฮัซรฺ โองการที่ 23)

และได้มีปรากฏในฮาดิษของท่านรอซูล (ซ.ล)

:

)

.

:

i

:

¿

:

(

ความว่า “ ท่านได้ยินชายคนหนึ่งกล่าวว่าโอ้อัลลอฮฺ(ซ.บ)

ข้าพระองค์ขอวิงวอน โดยการสรรเสริญทั้งมวลเป็นกรรมสิทธิ์แห่งพระองค์

ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงมอบสิ่งที่ดี

ผู้ทรงเนรมิตชั้นฟ้าและแผ่นดิน โอ้! พระเจ้าผู้ไ้ซึ่งความสูงส่ง

และความมีเกียรติ ผู้ไ้ซึ่งชีวิต และการดำรงพระองค์เอง ท่านนะบีก็กล่าวว่า

“พวกท่านรู้ไหมว่า ชายผู้นี้ใช้สิ่งใดเป็นสื่อขอคุณต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)?

บรรดาขอฮาบะห์ ก็ตอบว่า อัลลอฮฺ(ซ.บ) และรอซูลของพระองค์ย่อมรู้ดีที่สุด.

ท่านนะบี(ซ.ล) ก็ตอบว่า : ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)

ผู้ซึ่งตัวฉันนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ชายผู้นี้ได้วิงวอนต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)

โดยใช้พระนามของพระองค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
ซึ่งหากพระองค์ได้รับการวิงวอนโดยพระนามนี้แล้ว พระองค์ก็จะตอบรับ
และหากพระองค์ได้รับการร้องขอด้วยพระนามนี้ พระองค์ก็จะทรงประทานให้”
(รายงานโดย อาบูดาูด และ อิหม่าม อัสมัด)

2) การศรัทธาว่า อัลลอฮฺ(ช.บ) คือ ผู้ทรงตั้งชื่อนี้แด่พระองค์เอง
โดยไม่มีผู้ใดตั้งให้กับพระองค์ พระองค์ทรงยกย่องพระองค์เอง
โดยใช้พระนามต่างๆนี้ ซึ่งไม่ใช่สิ่งแปลกใหม่แต่อย่างใด

3) การศรัทธาว่า พระนามของอัลลอฮฺ(ช.บ)อันสูงส่งนี้
เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความหมายอันสมบูรณ์ที่สุด
ซึ่งปราศจากความบกพร่องใดๆทั้งสิ้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องศรัทธาต่อ
ความหมายดังกล่าว นี้
เหมือนกับที่จำเป็นต้องศรัทธามั่นในพระนามของพระองค์

4) จำเป็นต้องให้เกียรติต่อพระนามของอัลลอฮฺ(ช.บ)
และไม่ปฏิเสธความหมายของพระนามเหล่านั้นโดยไม่มีติ ความหมายเบี่ยงเบน
จากความหมายดั้งเดิม

5) เราจะต้องศรัทธาต่อสิ่งที่
พระนามต่างๆได้บ่งชี้ไว้หรือเป็นผลพวงมาจากพระนามนี้
เพื่อความกระจ่างในความหมายของประเด็นทั้งห้าที่ผ่านมา ขอยกตัวอย่างดัง
กล่าว ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ(ช.บ) () (อัลลอฮฺ ผู้ทรงไต่ฮิน)
โดยต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ :

1) ต้องศรัทธาว่า () นี้ เป็นพระนามหนึ่งของพระองค์
เนื่องจากได้ปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและฮาดิษของรอซูล(ช.ล)

2) ต้องศรัทธาว่า อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงขนานนามพระองค์เองว่า() และพระองค์ได้ทรงตรัสถึงพระนามของพระองค์นามนี้และประทานลงมาในคัมภีร์ของพระองค์

3) ต้องศรัทธาว่า () นี้มีความหมายบอกถึงการได้ยินของพระองค์ ซึ่งเป็นคุณสมบัติหรือคุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮฺ (ช.บ)

4) ต้องให้เกียรติต่อคุณลักษณะการได้ยิน ของพระองค์ ซึ่งมีความหมายมาจาก () โดยไม่มีการตีความเบี่ยงเบน หรือปฏิเสธการยอมรับในคุณลักษณะนี้

5) ต้องศรัทธาว่า อัลลอฮฺ(ช.บ) นั้นทรงได้ยินทุกสิ่ง เสียงทุกชนิดทุกประเภท และสืบเนื่องจากสิ่งดังกล่าว จึงต้องศรัทธาต่อการติดตามเผ้าดูและควบคุมของอัลลอฮฺ(ช.บ) ด้วย จะต้องมีความกลัว และเกรงต่อพระองค์ และต้องเชื่อมั่นว่า อัลลอฮฺ(ช.บ) นั้นไม่มีความลับใดๆสำหรับพระองค์

ส่วนการศรัทธา ในคุณลักษณะอันสูงส่งของอัลลอฮฺ(ช.บ) นั้น ควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆต่อไปนี้

1. จะต้องศรัทธาและยืนยันว่า คุณลักษณะทั้งหมดที่ปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและฮาดิษ เป็นคุณลักษณะของอัลลอฮฺ(ช.บ)อย่างแท้จริง โดยไม่มีการตีความเบี่ยงเบนหรือ ปฏิเสธ การยอมรับแต่อย่างใด

2.จะต้องศรัทธาอย่างเด็ดขาด ว่า อัลลอฮฺ(ช.บ) นั้น ทรงไว้ซึ่งคุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์ทั้งปวง ทรงบริสุทธิและปราศจากลักษณะที่ด้อย และความบกพร่องทั้งมวล

3. ไม่เปรียบเทียบคุณลักษณะของอัลลอฮฺ (ซ.บ) กับลักษณะของมัลลิก (สิ่งที่ถูกอัลลอฮฺ(ซ.บ)สร้างขึ้นมา) เพราะอัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้น ไม่มีสิ่งใดจะมาเหมือนกับพระองค์ ทั้งในคุณลักษณะและการกระทำ อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

ع:] ﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ ﴾

ความว่า “ ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์และพระองค์ เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น” (ซูเราะฮฺ อัซซุรอ โองการที่ 11)

4. ต้องมั่นใจว่า ไม่มีใครสามารถล่วงรู้ ได้ถึงแก่นแท้แห่งคุณลักษณะของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ นอกจากพระองค์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

5.

จะต้องศรัทธาต่อผลพวงที่สืบเนื่องมาจากการศรัทธาต่อคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นด้วย ทั้งในด้านที่เกี่ยวข้องกับการทำอิบาดะห์

และเช่นเดียวกัน เพื่อความกระจำแจ้งในประเด็นต่างๆทั้งห้า ข้างต้น ขอยกตัวอย่าง คุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮฺ(ซ.บ) () การสถิตย์อยู่บนบัลลังก์ของพระองค์ โดยคำนึงถึงกฎเกณฑ์ทั้ง 5 ประเด็นที่ผ่านมาดังต่อไปนี้

1. จะต้องศรัทธาและยืนยันต่อการสถิตย์อยู่ บนบัลลังก์ของอัลลอฮฺ (ซ.บ) เนื่องจากได้ปรากฏอยู่ในหลักฐานอัลกุรอาน

ดังอัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

ع:] ﴿ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ۝ ﴾

ความว่า “ผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงสถิตย์ อยู่บนบัลลังก์” (ซูเราะฮฺ กุฮา โองการที่5)

2. ต้องศรัทธาและยืนยันต่อคุณลักษณะ
การสถิตย์อยู่บนบัลลังก์ของพระองค์อย่าง สมบูรณ์
และคู่ควรกับความยิ่งใหญ่แห่งพระองค์ ซึ่งหมายถึง
การอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์เป็นสิ่งที่ แท้จริง
เหมาะสมกับความยิ่งใหญ่และสูงส่งของพระองค์

3. ไม่เปรียบเทียบ คุณลักษณะการสถิตย์บนบัลลังก์ของอัลลอฮฺ(ช.บ)
กับการอยู่บนที่สูง ของมคโลก เพราะอัลลอฮฺ(ช.บ)
นั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งบัลลังก์ แต่มคโลกนั้น
ต้องพึ่งสิ่งหนึ่งสิ่งใดมารองรับ จึงจะคงอยู่บนที่สูงได้ ดังที่อัลลอฮฺ(ช.บ)
ได้ทรงตรัสว่า

﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾ [5:]

ความว่า “ ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงไต่คนผู้ทรงเห็น” (ซูเราะฮฺ อซซุรอ โองการที่ 11)

4. ต้องไม่วิพากวิจารณ์ถึงวิธีการสถิตย์เหนือบัลลังก์ของอัลลอฮฺ(ช.บ) ว่า
จะเป็นไปในรูปแบบใด หรือมีลักษณะเช่นใด เพราะสิ่งดังกล่าวนี้
เป็นเรื่องเร้นลับ () ที่ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ได้นอกจากอัลลอฮฺ (ช.บ)
เพียงพระองค์เดียว

5. ต้องศรัทธาต่อผลพวงที่สืบเนื่องมาจากการยอมรับในความยิ่งใหญ่
และสูงส่ง อันคู่ควรกับอัลลอฮฺ (ช.บ) ซึ่งบ่งชี้ถึงการที่พระองค์
ทรงอยู่เหนือมคโลกทั้งมวล ทุกสิ่งทุกอย่างต้องมุ่งตรงสู่พระองค์ในเบื้องบน
ดังคำสรรเสริญของผู้ที่ละหมาดในขณะที่ยืน..

{ }

ความว่า “มหาบริสุทธิ พระผู้เป็นเจ้าของฉัน
ผู้ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งทั้งปวง”

ประการที่ 3. ต้องศรัทธาว่า อัลลอฮฺ(ช.บ) คือ
พระเจ้าเพียงพระองค์เดียวที่ควรแก่การได้รับการเคารพสักการะ
โดยไม่มีการภาคีใดๆร่วมกับพระองค์
อัลลอฮฺ (ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ ... ﴾ ۞

.ﷻ:

ความว่า “และโดยแน่นอน
เราได้ส่งร่อซูลมาในทุกประชาชาติ(โดยบัญชาว่า)
พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮฺ(ช.บ) และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจว็ด...”
(ซูเราะฮฺ อันนะหฺล โองการที่ 36)

และไม่มีร่อซูลท่านใดที่ถูกส่งไปยังประชาชาติของพวกเขา
นอกเสียจากพวกเขาต่างเรียก ร้องไปสู่คำรัสของอัลลอฮฺ(ช.บ)
ดังที่พระองค์ทรงตรัสอีกว่า

﴿ ... اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ... ﴾ ۞

.ﷻ:

ความว่า “จงเคารพสักการะอัลลอฮฺ(ช.บ)เถิด
ไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะสำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์...” (
ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ โองการที่ 59)

และอัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ ... ﴾ ۞

.ﷻ:

ความว่า “และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำการอื่นใด
นอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ (ช.บ)

เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์

เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง....” (ซูเราะฮ์ อัลบัยยีนะฮ์ โองการที่ 5)

และดังมีปรากฏในบันทึกของอิหม่ามบุคอรีย์ และมุสลิม ซึ่งท่านรอซูล(ช.ล) ได้กล่าวกับท่านมูอาซ อิบนิญะบัล(ร.ฎ)ว่า

“... : ...) : (

ความว่า “ ท่านรู้ไหมว่า สิทธิไคที่อัลลอฮ์(ช.บ) ทรงพึงมีเหนือบ่าวของพระองค์และสิทธิไคที่บ่าวพึงได้รับจากอัลลอฮ์(ช.บ) ? ท่านมูอาซ ก็ตอบว่า : อัลลอฮ์ (ช.บ) และรอซูลของพระองค์นั้นย่อมรู้ดีที่สุด , ท่านรอซูลก็กล่าวว่า : สิทธิของอัลลอฮ์(ช.บ) ที่ทรงพึงมีเหนือบ่าวของพระองค์ คือ

การที่บ่าวของเขจะต้องสักการะพระองค์เพียงพระองค์เดียวและไม่สักการะสิ่งอื่นเป็นหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ , ส่วนสิทธิที่บ่าวพึงได้รับจากอัลลอฮ์(ช.บ) คือการที่พระองค์จะไม่ทรงลงโทษผู้ใดก็ตามที่ไม่ภาวสิ่งใดกับพระองค์ในการสักการะ(อิบาดะห์)”

พระเจ้าที่แท้จริงนั้น คือ ผู้ที่หัวใจทั้งหลาย(มวลมนุษย์และญิน) ขอมจ่านนอบน้อมภักดี ผู้ซึ่งไว้แห่งความรักอันล้นเปี่ยมเหนืออื่นใด ผู้หนึ่งเดียวเท่านั้น ควรแก่การกลัวและยำเกรง ผู้ซึ่งมีความสามารถ และอำนาจอันมหาศาล การเรียกร้องขอความช่วยเหลือ การไว้ซึ่งที่พึ่งและความหวังต่อเขาแล้ว ย่อมเพียงพอและเกินพอ

อัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَبَدٌ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ

هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾] ๕: .

ความว่า “เช่นนั้นแหละ เพราะว่าอัลลอฮฺ(ซ.บ) คือผู้ทรงสัจจะ และแท้จริงสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นมันเป็นเท็จ และแท้จริงอัลลอฮฺ พระองค์เป็นผู้ทรงสูงทรงยิ่งใหญ่....” (ซูเราะฮฺ อัลฮัจญ์ โองการที่ 62)

สิ่งที่ได้กล่าวมานี้ คือ พฤติกรรมของบ่าวในการให้ความเป็นเอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) .

ความสำคัญต่อการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)

ความสำคัญของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) จะปรากฏอย่างชัดเจนในกรณีต่อไปนี้ :-

1. การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) คือ จุดเริ่มต้น, เป้าหมาย, แลະ ບັ້ນ ປ ລ າ ຍ ຂ ອ ງ ສ າ ສ ນ າ ຈຶ່ງເປັນข้อเรียกร้องเชิงชวนของบรรดาศาสนทูตทั้งหมด .

2. เนื่องจากการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)นี้เองพระองค์ ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งมวล ทรงแต่งตั้งศาสนทูตเพื่อการเผยแผ่ พระทรงประทานคำภีร์ลงมา เพื่อยืนยันถึงความจริง และด้วยเหตุผลนี้เองมวลมนุษย์ได้แตกแยกและแบ่งออกเป็นผู้ศรัทธาและ ผู้ปฏิเสธ ผู้มีโชคและอาภัพ

3 . การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) เป็นความจำเป็นอันดับแรกๆที่มุสลิมจะต้องปฏิบัติและเป็นสิ่งแรกที่ถือเป็นข้อบังคับสำหรับผู้ที่จะเข้าสู่ศาสนาอิสลาม และเป็นสิ่งสุดท้ายที่จะต้องจบชีวิตลง.

การเข้าถึง-บรรลุถึงการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)

คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) นั้นด้วยความบริสุทธิ์และปราศจากการตั้งภาคี การอุตริกรรม(ประดิษฐ์ใหม่) หรือการฝ่าฝืนและกระทำความป ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับด้วยกัน , ระดับที่จำเป็น(วาญิบ) และระดับที่สมบูรณ์

การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์(ช.บ) ในระดับที่จำเป็นนั้น ต้องประกอบด้วย 3 ประการต่อไปนี้ :-

1 . การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) นั้นต้องมาจากการเจตนาที่บริสุทธิ์และปราศจากการตั้งภาคี

2 . การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) นั้น ต้องปราศจากการอุตริกรรมต่างๆ () ที่จะมาบั่นทอนความสมบูรณ์ในการให้เอกภาพต่อพระองค์.

3 . การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) นั้นต้องปราศจากการฝ่าฝืนและกระทำความปซึ่งมีผลต่อผลบุญที่จะได้รับในการให้เอกภาพลดน้อยลง.

ส่วนการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์(ช.บ) ในระดับที่สมบูรณ์ คือ การปฏิบัติสิ่งที่ศาสนาส่งเสริมและสนับสนุนเป็นพิเศษ ดังเช่นตัวอย่างต่อไปนี้

1. การบรรลุถึงระดับคุณธรรมอันสูง

2. การเข้าถึงระดับการศรัทธาที่มั่นคง

3 . การบรรลุถึงความอดทนขั้นสูงสุด ทั้งนี้โดยการไม่ร้องทุกข์ต่อสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์(ช.บ)

4 . การเข้าถึงระดับการไม่ขอความช่วยเหลือหรือพึ่งพาสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์(ช.บ)

5. การบรรลุนหรือเข้าถึงระดับการมอบหมายต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) อันสมบูรณ์ โดยละเว้นสิ่งที่ศาสนานูมัติบางประการ เช่น การเสกเป่า หรือการใช้เหล็กร้อนนาบ ในสถานะที่ได้มอบหมายต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ)

6. การเข้าถึงระดับขั้นสูงสุดของความรักที่มีต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) ด้วยการปฏิบัติในสิ่งที่เป้นสุนัต .

ฉะนั้นผู้ใดที่เข้าถึงการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) ในลักษณะข้างต้น แ ล ะ ป ร า ศ จ า ก ก า ร ตั้ ง ภ า คี แน่นอนเขาต้องปลอดภัยจากการถูกลงโทษอย่างถาวรในฆุมนรก ส่วนผู้ที่ไ้การตั้งการภาคีทุกประเภทและห่างไกลจากการกระทำความปและการฝ่าฝืน เขาจะได้รับความปลอดภัยและการคุ้มครองอย่างสมบูรณ์ที่สุดในโลกดุนยาและอาคีเราะห์

อัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَعْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ... ﴾

·[E]:

ค ว า ม ว า

“แท้จริง อัล ล อ ฮฺ (ซ . บ)

จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคี ขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์จะทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้นสำหรับผู้ทีพระองค์ทรงประสงค์ แ ล ะ ผู้ ไ ด ไ้ มี ภ า คี ขึ้น แก่ อัล ล อ ฮฺ (ซ . บ) แ ล้ ว แน่นอนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวงขึ้น” (ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ โอองการที่ 48)

﴿ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴾

·[AT]:

] <

ค ว า ม ว่ า

“บรรดาผู้ที่ศรัทธาโดยที่มิได้ให้การศรัทธาของพวกเขาปะปนกับการอธรรม นั้น
ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความปลอดภัยและพวกเขาคือผู้ที่รับเอาคำแนะนำไว้” (ซูเราะฮ์ อัลอันอาม โองการที่ 82)

การตั้งภาคี ()

การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ แบ่งออกเป็น 3 ประเภทด้วยกัน

1 . ชิ ริ ก ไ ห ญ์ ()

ซึ่งเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์(ซ.บ) ซึ่งอัลลอฮ์(ซ.บ) จะไม่ทรงอภัยในความผิดนี้ นอกจาก จะต้องขออภัยแก่โทษต่อพระองค์ ซึ่ง ห า ก ผู้ ไ ด จ บ ชี วิ ต ล ง ใน ส ภ า พ ที่ มี ชี ริ ก นี้ เขาจะถูกลงโทษในนุมนรกายอย่างแสนสาหัสและทรมานยิ่ง การชิริกประเภทนี้ ก็คือ การตั้งภาคี ต่ออัลลอฮ์(ซ.บ) ในการทำอิบาดะห์ (การเคารพภักดี). โ ด ย ก ร า บ ไ ห ว์ อ ล ล อ ฮ (ซ . บ) ร่ ว ม กั บ สิ่ง อื่น เรียกร้องขอความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นเสมอเหมือนกับการขอจากอัลลอฮ์ (ซ.บ) และ อื่นๆในทำนองเดียวกัน.

อัลลอฮ์(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ ... إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا

لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝﴾ [๒: ๒๕]

ความว่า “แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แน่นอนอัลลอฮ์(ซ.บ) จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก

และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ” (อัลมาอิดะฮ์ โองการที่ 72)

2. ซิริกเล็ก() คำนับการให้ออกภาพต่ออัลลอฮ์(ซ.บ) อย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่ง หมายถึง ทุกๆ สิ่งที่เป็น สื่ หรือ นำพา ไปสู่ การ ซิริก ไห ญ์ นั้น เอง เช่น การสาบาน ด้วยกับ สิ่งอื่น ๆ นอก จาก อัลลอฮ์ (ซ.บ) การโอ้อวดในการกระทำอิบาดะห์ เป็นต้น .

3 . ซิริก แอบแฝง () คือ ประเภทที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเจตนาและความตั้งใจในการกระทำ ซึ่งอาจจะกลับกลายเป็น ซิริกเล็ก หรือ ซิริก ไห ญ์ ก็ได้ ทั้งที่ขึ้นอยู่กับลักษณะและสภาพของผู้กระทำนั้นๆ

ดังมีรายงานจาก มะห์มูด อิบนิลาบีด (รฎ) ว่า ท่านรอซูล(ซ.ล)ได้ทรงวางนะว่า:

:)
(:

ความว่า “ สิ่งที่น่ากลัวมากที่สุดที่มันเกิดขึ้นกับพวกท่าน ก็คือ ซิริกเล็ก, พวกเขา(บรรดาซอฮาบะฮ์) ก็กล่าวว่า: ซิริกเล็ก คืออะไรกันเล่าโอ้ท่านรอซูล (ซ.ล)? ท่านรอซูล(ซ.ล) ก็ตอบว่า: คือการโอ้อวด คุยโม้ ” (รายงานโดย อีหม่าม อัฮมัด)

(2). นิยามของ “อิบาดะห์” (การเคารพสักการะ)

อิบาดะห์ เป็นคำที่มีความหมายรวมถึงทุกๆ สิ่งที่อัลลอฮ์(ซ.บ) ทรงรักและพอพระทัย ไม่ว่าจะเกี่ยวกับหลักการศรัทธา พฤติกรรมทางใจ

หรือการปฏิบัติทางกาย และรวมไปถึงทุกสิ่งที่น่าพาไปสู่การใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ (ช.บ) ทั้งการปฏิบัติและละทิ้งการกระทำ

น ย ำ ม ข อ ง อิบ ำ ด ะ ห์
รวมถึงทุกสิ่งที้อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงบัญญัติในอัลกุรอานและสุนนะฮฺของท่านรอซูล(ช.ล) อยู่ภายใต้ความหมายของคำว่า อิบาอะห์ทั้งสิ้น ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน มีทั้งทางใจ เช่น หลักการศรัทธาทั้ง 6 ประการ ความกลัวเกรง ความหวัง การมอบหมายต่ออัลลอฮฺ(ช.บ)

เป็นต้น ส่วนการอิบาอะห์ทางกายนั้น เช่น การละหมาด การจ่ายซากาต การถือศีลอด และการประกอบพิธีฮัจญ์

การอิบาอะห์ (เคารพสักการะ)
ที่ถูกต้องจะต้องประกอบด้วยหลักสองประการต่อไปนี้ :-

(1). การเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) อย่างบริสุทธิ์ใจ โดยไม่ภาทิส่ิงใดกับพระองค์ นี่ก็คือ ความหมายของคำว่า () ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพนอกจากอัลลอฮฺ(ช.บ) และ อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴾ [٢٢٠]

ความว่า “ พึงทราบเถิดการอิบาอะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจ นั้น เป็น ของอัลลอฮฺ (ช.บ) องค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮฺ(ช.บ) โดยกล่าวว่า เรามิได้เคารพภักดีพวกเขาเว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ(ช.บ) แท้จริงอัลลอฮฺ(ช.บ) จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

แท้จริงอัลลอฮฺ(ซ.บ) จะไม่ทรง ชี้นำทางแก่ผู้กล่าวเท็จ ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ ” (ชูเราะฮฺ อัชชูมฺร โองการที่ 3)

และพระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ وَمَا أَمْرُوآ إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ ... ﴾ ۞

ความว่า

“และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง....” (ชูเราะฮฺ อัลบัยยิเนฮฺ โองการที่ 5)

(2). การ ปฏิบัติ ตาม แบบ บ ั บ ของ ท่าน ร อ ชู ล (ซ . ล) ด้วยการปฏิบัติตามทั้งในรูปแบบและลักษณะที่ท่านรอสูล(ซ.ล) ได้กระทำให้ไว้ โดยไม่ต่อเติม หรือตัดทอนลง นี้คือ ความหมายของการปฏิญาณว่า (ท่านนะบี มุฮัมมัดนี้ เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ(ซ.บ))

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ... ﴾ ۞

۞

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮฺ (ซ.บ) ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮฺ(ซ.บ) ก็จะ ทรงรักพวกท่าน” (ชูเราะฮฺ อาละอิมรอน โองการที่ 31)

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสอีกว่า

﴿ ... وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ... ﴾ ۞

۞

ความว่า “และอันใดที่รอสูลได้นำมายังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้ และอันใดที่ท่านได้ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย” (ชูเราะฮฺ อัลฮัษร โองการที่ 7)

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสอีกว่า

﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيهِ
أَنفُسَهُمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾ [๕] .

ความว่า “มิใช่เช่นนั้นดอก ข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าว่า
เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่า
พวกเขาจะให้เจ้าตัดสินในสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขา” (ชูเราะฮฺ อันนิซาอ์
โองการที่ 65)

การเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ (ซ . บ)
อย่างสมบูรณ์นั้นจะต้องประกอบด้วยสองสิ่งต่อไปนี้ :-

1. การมีความรักต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) อย่างเปี่ยมล้น โดยรักอัลลอฮฺ(ซ.บ)
และรักสิ่งที่พระองค์ทรงรักนั้น เหนือกว่าสิ่งอื่นใดทั้งมวล.

2. การมีความเคารพนอบน้อมต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) อย่างที่สุด
ทั้งนี้ก็ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งและละทิ้งสิ่งต้องห้ามของพระองค์
การสำนึกในความเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ(ซ.บ) นั้น หมายถึง
การประมวลได้ซึ่งความรัก,ความนอบน้อม, ความเคารพ, ความหวัง
และความเกรงกลัวอันบริบูรณ์ ต่อพระองค์
ซึ่งด้วยประการนี้เองที่คนเราจะสามารถเข้าถึงความรู้สึกเป็นบ่าวต่อพระองค์
ผู้ทรงรู้
และการดำรงซึ่งการอิบาคะห์ต่อพระองค์นั้นจะส่งผลให้ได้รับความรักและความ
โปรดปรานจากพระองค์อีกด้วย.

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงพอพระทัยที่จะให้บ่าวแสวงหาความใกล้ชิดพระองค์
โดยการปฏิบัติสิ่งที่พระองค์ทรงใช้ให้พวกเขาปฏิบัติ
และยิ่งไปกว่านั้นถ้าหากบ่าวปฏิบัติการภักดีโดยสมัครใจและมากมายเท่าใด

$\cdot \left[\begin{array}{c} \text{---} \\ \text{---} \\ \text{---} \end{array} \right]$

3.1 ความยิ่งใหญ่ของโลกใบนี้ ความหลากหลายของสรรพสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมามีมวล วงจรอันละเอียดอ่อน ซึ่งหากผู้ใดได้ใช้วิจารณญาณและใช้สติปัญญาไตร่ตรองในสิ่งดังกล่าวนี้ เขาก็จะต้องมั่นใจและเชื่อในความเป็นพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวของพระองค์อย่างแนบแน่น เช่นเดียวกันใครที่ได้พิจารณาวิเคราะห์ ในการสร้างชั้นฟ้า แผ่นดิน จักรวาลและการโคจรที่มีระเบียบ ตลอดจนมนุษย์ สัตว์ พืชพันธุ์ต่างๆ หิน ทราย

กรวด และอื่นๆ ต้องประจักษ์อย่างแน่นอนว่า สิ่งเหล่านี้ต้องมีผู้สร้าง ผู้ไว้ซึ่งพระนามและคุณลักษณะอันสูงส่งและเกรียงไกร สิ่งเหล่านี้แหละที่ชี้ให้เห็นว่า อัลลอฮฺ (ช.บ) เพียงพระองค์เดียวเท่านั้นที่คู่ควรและสมควรได้รับการเคารพสักการะ

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴾ [٢٢] وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٢٤﴾ [٢٢:٢٤]

ก ว า ม ว่ า

“และเราได้ทำให้เทือกเขามั่นคงในแผ่นดินเพื่อมันจะมีได้หวั่นไหวกับพวกเขา และเราได้ทำให้หุบเขาเป็นทางกว้างในแผ่นดินเพื่อว่าพวกเขาได้ใช้เป็นทางเดินอย่างถูกต้อง. และเราได้ทำให้ชั้นฟ้าเป็นหลังคา ถูกรักษาไว้ไม่ให้หล่นลงมา และพวกเขาก็ยังผินหลังให้สัญญาณต่างๆของมัน . และพระองค์ผู้ทรงสร้างกลางคืน และกลางวัน และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ แต่ละหน่วยโคจรตามจักรราศี ” (ซูเราะฮฺ อัลอัมบิยาอฺ โองการที่ 31-33)

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوْكُمِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴾ [٢٢: ٢٤]

ความว่า “ และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการแตกต่างของภาษาของพวกเข้าและผิวพรรณของพวกเข้า แท้จริงในการนี้แน่นอน ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้มีความรู้.” (ซูเราะฮฺ อรฺรุม โองการที่ 22)

3.2 บทบัญญัติและหลักฐานต่างๆที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์ มาเพื่อเผยแพร่นบัญญัติต่างๆเหล่านั้น รวมทั้งสัญลักษณ์และเครื่องหมายต่างๆที่ทรงประทานมาสนับสนุนการเผยแพร่งของรอสูลนั้นๆ ล้วน ชี้ชัดถึงการเป็นพระผู้เป็นเจ้าของการเป็นเอกะและคู่ควรแก่การสักการะ เพียงพระองค์เดียว.

ความสมบูรณ์ในทุกด้านของบทบัญญัตินั้น แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามันจะต้องมาจากพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่เป็นผลดีและให้คุณต่อมนุษย์ทั้งมวล

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ...﴾ [٤١]

ความว่า “โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดา รอสูลของเรา พร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง และเราได้ประทานคำกิริ และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขาเพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรม” (ซูเราะฮฺ อัลอะคีด โองการที่ 25)

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า

﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ [٢٥]

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แน่แน่นอนหากมนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม.” (ซูเราะฮฺ อัลอิสรอฺ โองการที่ 88)

3 . 3 ค ว า ม เช้ า ใจ โด ย ฐ ร ร ม ช า ตี
 ถึงการยอมรับในความเป็นพระเจ้าองค์เดียวของอัลลอฮฺ (ช.บ)
 ซึ่งพระองค์ได้ทรงบันทึกไว้ในใจหรือให้มีมาตั้งแต่เกิดของมนุษย์ทุกคน
 เ ร า เ มื่ อ เ กิ ด ค ว า ม ทุ ก จั ร ี อ น
 ก็จะสามารถสัมผัสได้ถึงความเข้าใจตรงนี้โดยหวนกลับไปสู่อัลลอฮฺ(ช.บ)
 และหากคนเรา ปราศจากซึ่งความคลุมเคลือ สับสน
 และกามารมณ์ซึ่งคอยจะทำลายความเป็นธรรมชาติที่อัลลอฮฺ(ช.บ)ได้ประทานให้
 แน่แน่นอนเขาจะต้องยอมรับและเห็นพ้องในการเป็นพระเจ้าองค์เดียวของอัลลอฮฺ(
 ช . บ) ผู้ ท ร ง กู ค ว ร แ ก่ ก า ร สั ก ก า ร ะ
 ผู้ทรงไว้ซึ่งพระนามทั้งดงามและคุณลักษณะที่สูงส่ง และจะยอมสยบประพฤติ
 ปฏิบัติในหลักการและบทบัญญัติต่างๆที่อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรง ส่ ง
 บรรดาศาสนทูตมาเผยแพร่

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ فَأَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ
 اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ ﴾

ความว่า “ ดังนั้น เจ้าจงผินหน้า ของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้
 โดยเป็นธรรมชาติของอัลลอฮฺ(ช.บ) ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา
 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของพระองค์อัลลอฮฺ (ช.บ)
 นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้. และจงยำเกรงพระองค์
 แ ล ะ จ ง ค ำ ร ง ใ ้ ซึ่ง ก า ร ล ะ ห ม า ค
 โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี ” (ซูเราะฮฺ อีรุม
 โองการที่ 30-31)

ด้วงจนะของท่านรอสูล(ซ.ล)

)

"

("

ความว่า “ ทารกทุกคนล้วนถูกกำเนิดขึ้นมาท่ามกลางความบริสุทธิ์ พ่อและแม่ของเขานั้นแหละที่จะทำให้เขาเป็นยาฮูดีห์ หรือนัซรอญีย์ (คริส) หรือ เป็น มาญ ซิ ย (พ ว ก บู ช า ไ ฟ) อุปมาปศุสัตว์ที่คลอດออกมาในสภาพที่สมบูรณ์อ้วนท้วนโดยมีอวัยวะที่ครบถ้วน เป็น ไป ได้ ไ ห ม ที่ มั น นั้ น จ ะ มี โร ค หรือ พิการ ? หลังจากนั้นท่านรอสูล(ซ.ล)ก็ได้อ่านอายะฮฺ() ” .(รายงานโดย อิหม่ามบุคอรี) .

^^^^^^^^^^"^^^^^^^^^^

หลักการศรัทธาข้อที่ 2

การศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮฺ(เทวทูต)ของอัลลอฮฺ(ซ.บ))

(1) คำนิยามของ การศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮฺ

การศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮฺของอัลลอฮฺ (ซ.บ) คือ การยึดมั่นอย่างแน่วแน่นว่า ณ ที่อัลลอฮ์นั้นมีบรรดามาลาอิกะฮ์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงบังเกิดพวกเขา เหล่านั้น มาจากกรรม ที่ผสมผสานกัน จนเป็นรูปร่างขึ้นมา เขาเหล่านั้นจะสวามิภักดิ์ต่อพระองค์ โดยไม่มีการทรยศฝ่าฝืนแต่อย่างใด

พวกเขาจะทำการสวดสรรเสริญทั้งกลางวันและกลางคืน

โดยไม่ขาดระยะ ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ถึงจำนวนของพวกเขา นอกจากอัลลอฮ์

เพียงผู้เดียวเท่านั้น

และพวกเขาเหล่านั้นได้ถูกมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจแตกต่างกันออกไป

ดังอัลลอฮ์(ช.บ)ได้ทรงตรัสว่า

... وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَمْ يَكُنْ

...

ความว่า “ แต่ทว่าคุณธรรมนั้น คือ ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์(ช.บ) และศรัทธาต่อวันปรโลก และศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮ์” (ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 177)

และพระองค์ยังได้ตรัสอีกว่า

... كُلُّ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ

...

]

ความว่า “ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์(ช.บ) และมาลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ (พวกเขากล่าวว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใด จากบรรดาอรุซูลของพระองค์” (ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 285)

และดังที่ปรากฏในหะดีษ ญิบรีล (ซึ่งเป็นที่รู้จักกัน)

ในขณะที่เขาได้ถามท่านอรุซูล(ช.ล)ถึงเรื่องการอิหม่าน อิสลามและอัลอิห์ซาน

- . - -)

(.

:-

ความว่า “ ท่านญิบรีลได้กล่าวถามนะบีว่า
โปรดบอกฉันเกี่ยวกับอัลอิหม่าน(การศรัทธา) เกิด
ท่านรอซูล(ซ.ล)จึงกล่าวว่า อิหม่าน (การศรัทธา) นั้น คือ
การที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ต่อบรรดามาลาอิกะฮ์ของอัลลอฮ์ ,
ต่อบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์ , ต่อบรรดารอซูลของอัลลอฮ์ , และต่อวันปรโลก
(วันอาคีเราะฮ์) และท่านต้องศรัทธาต่อกฎกำหนดศสภาวะที่ดีและที่ชั่วของมัน”
. (รายงานโดย อิหม่ามบุคอรี และมุสลิม)

ตำแหน่งและข้อตัดสิน ของการศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮ์ในอิสลาม
การศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮ์ เป็นหลักการศรัทธาข้อที่ 2
จากหลักการศรัทธา 6 ข้อ ซึ่งการอิหม่านของผู้หนึ่งจะไม่สมบูรณ์
และไม่ถูกต้องบริบูรณ์ นอกเสียจากต้องมีการศรัทธาในข้อนี้ประกอบเข้าไปด้วย .

เหล่ามุสลิมต่างได้ลงมติเห็นพ้องต้องกันว่า
การศรัทธาต่อมามาลาอิกะฮ์ผู้ทรงเกียรติเป็นวาญิบ (สิ่งจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
) ผู้ใดปฏิเสธการมีของพวกเขา ถึงแม้จะเป็นบางท่านที่ได้ถูกกล่าว
ถึงในคัมภีร์อัลกุรอาน เขาผู้นั้นก็คือ กาฟิร (ผู้ปฏิเสธ)
ที่ฝ่าฝืนต่อบัญญัติแห่งอัลกุรอานและซุนนะฮ์
และฝ่าฝืนหรือขัดแย้งต่อมติแห่งมวลมุสลิม

อัลลอฮ์(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า
﴿... وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

بَعِيدًا﴾ [๒ : ๒๕]

ความว่า “และผู้ที่ปฏิบัติตามที่ปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ)
และบรรดามาลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์

และบรรดาอริของพระองค์ และต่อวันปรโลก ดังนั้นแน่นอนว่า
เขาผู้นั้นย่อมเป็นผู้ที่หลงทางอย่างแสนไกล. (ชูเราะฮฺ อัลนิซาอฺ โองการที่ 136)

(2) การอิหม่าน (การศรัทธา) ต่อบรรดามาลาอิกะฮฺ

การศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮฺ นั้น ครอบคลุมทั้งแบบสรุป
และแบบแจกแจงรายละเอียด

การศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮฺในรูปแบบของการสรุปนั้น
จะต้องประกอบไปด้วยหลักการต่อไปนี้ :

หลักการข้อที่หนึ่ง คือ

การยอมรับในการมีอยู่ของพวกเขา, พวกเขาเป็นสิ่งที่ถูกสร้างอัลลอฮฺ
(
ช.บ)ทรงบังเกิดพวกเขามาเพื่อการสักการะภักดีต่อพระองค์, และแน่แท้พวกเขา
เหล่านั้นมีอยู่จริงการมองไม่เห็นพวกเขาไม่อาจเป็นหลักฐานได้ว่าพวกเขาไม่มี
เนื่องจากบนโลกนี้มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เรายอมรับว่ามีโดยไม่สามารถประจักษ์
ด้วยสายตา ท่านนะบีมุฮัมมัด (ช.ล)
เคยประจักษ์ต่อรูปร่างอันแท้จริงของท่านญิบรีล สองครั้งด้วยกัน ,
เหล่าซอฮาบะฮฺเองก็เคยประจักษ์เช่นเดียวกันในสภาพที่จำแลงมาในรูปของมนุษย์
ยี่ ดังที่ท่านอิหม่านอัสมัดได้รายงานไว้ในหนังสือของท่าน “ อัลมุสนัด
() ” ซึ่งได้รายงานมาจากอับดุลลอฮฺ บุตรของมัศอูด
(ร.ฎ.) ได้กล่าวว่า

i

)

(

ความว่า “ ท่านรอซูล(ซ.ล) ได้เคยประจักษ์ต่อรูปร่างของท่านญิบรีล
ในลักษณะที่มีปีกถึงหยอกปีกด้วยกัน
ซึ่งแต่ละปีกนั้นความใหญ่ของมันจะแผ่ปกคลุมทั่วท้องฟ้า”

และได้รายงานในทำนองเดียวกัน จากท่านอิหม่ามมุสลิมว่า(ครั้งหนึ่ง)
ท่านญิบรีลได้มาหาท่านรอซูล(ซ.ล)(ซ.ล)
ในสภาพของชายคนหนึ่งซึ่งแต่งกายด้วยเสื้อผ้าขาวสนิท , ผมดำสนิท ,
โดยไม่มีร่องรอยแห่งการเดินทางปรากฏบนตัวเขาเลย (เนื่องจากคนเดินทาง
จะมีฝุ่นหรือความสกปรกเกิดขึ้น) ไม่มีผู้ใดในหมู่ซอฮาบะฮ์ที่รู้จักเขาเลย.

หลักการข้อที่สอง คือ

การยอมรับในตำแหน่งของบรรดามาลาอิกะฮ์ ที่อัลลอฮ์(ซ.บ)
ได้ทรงประทานแก่พวกเขา .ซึ่งพวกเขาเป็นผู้เคารพภักดีต่อบัญชาของอัลลอฮ์ (ซ.บ)
พระองค์ได้ทรงยกย่องและให้เกียรติพวกเขา
โดยให้พวกเขาเป็นผู้ใกล้ชิดกับพระองค์
ส่วนหนึ่งในหมู่ของพวกเขาทำหน้าที่นำโองการของอัลลอฮ์(ซ.บ)มาสู่บรรดารอ
ซูล บางส่วนทำหน้าที่บันทึกอามัลความดีและความชั่วของมวลมนุษยและญิน
และในหมู่พวกเขาทำหน้าที่ปลิดวิญญาน และ หน้าที่อื่นๆอีกมากมาย
พวกเขาจะไม่มีอำนาจหรือพลังใดๆ นอกเหนือจากความสามารถที่อัลลอฮ์(ซ.บ)
ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขา , ซึ่งแสดงให้เห็นว่า
มวลมาลาอิกะฮ์นั้นไม่มีอำนาจใดๆเหนือผู้อื่น เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์(ซ.บ)
ได้ทรงประทานให้ ไม่ว่าจะเป็นการให้คุณหรือโทษ เพราะทั้งหมดอัลลอฮ์(ซ.บ)
) เป็นผู้กำหนด .ด้วยเหตุดังกล่าว
จึงไม่อนุมัติให้ปฏิบัติบาปใดๆเพื่อพวกเขาเว้นแต่อัลลอฮ์(ซ.บ)
เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น

การให้คุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าแก่พวกเขาแล้ว

ย่อมเป็นสิ่งต้องห้ามอันเด็ดขาด

เสมือนที่ชาวคริสเตียนได้อ้างว่าคุณลักษณะดังกล่าวมีอยู่ในตัวของก๊อบริส(พระเยซู).

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ

بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾ ﴾ [i: 66-67]

ความว่า “และพวกเขา (มุซริญน) ได้กล่าวว่า พระผู้ทรงกรุณาปราณีทรงเอามาลาอิกะฮฺเป็นบุตร มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ แต่ทว่าพวกเขานั้น (มาลาอิกะฮฺ)

เป็นบ่าวผู้ที่มีเกียรติพวกเขาจะไม่ชิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์.และพวกเขาจะปฏิบัติตามคำบัญชาใช้ของพระองค์ (ชูเราะฮฺ อัลอัมบิยาอฺ โองการที่ 26-27)

และพระองค์ยังได้ตรัสอีกว่า

﴿ ... لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ ﴾ [i: 68]

ความว่า “พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮฺในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาใช้พวกเขา และ พวกเขาก็จะปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกบัญชาใช้” (ชูเราะฮฺ อัตตะหรีม โองการ ที่ 6)

และนี่คือขอบเขตของการศรัทธาต่อมวลมาลาอิกะฮฺ

ซึ่งจำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคน ทั้งชายและหญิงที่จะต้อง
ศึกษาค้นคว้าและยึดถืออย่างเคร่งครัด โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันใด
(เพราะถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น(วาญิบ)สำหรับมุสลิมคนหนึ่ง
ที่จะต้องรับรู้และเชื่อถือ)

ส่วนการศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮ์
ในรูปแบบของการแจกแจง(โดยละเอียด)นั้นจะประกอบไปด้วยหลักการต่อไปนี้
คือ

(1) โครงสร้าง และส่วนประกอบ

อัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงเนรมิตบรรดามาลาอิกะฮ์ มาจากแสงรัศมี
ดั่งที่อัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงเนรมิตรเหล่าญินขึ้นมาจากไฟ
และทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาจากดิน และ อัลลอฮ์ (ช.บ)
)ทรงเนรมิตรพวกเขาศึ้นมา ก่อนที่พระองค์จะสร้างนะบีอาดัม(อ.ล)

และแท้จริงเรื่องดังกล่าวได้มีปรากฏในฮาดิษที่ว่า

i i)
.(

ความว่า “ มาลาอิกะฮ์ ได้ถูกเนรมิตรขึ้นมาจากแสงรัศมี
และญินนั้นได้ถูกเนรมิตรขึ้นมาจากเปลวไฟ
และนะบีอาดัมถูกสร้างขึ้นมาจากสิ่งที่มีลักษณะเดียวกับพวกเจ้า” (รายงานโดย
มุสลิม)

(2) จำนวนของบรรดามาลาอิกะฮ์

บรรดามาลาอิกะฮ์ นั้นเป็นสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง
ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จำนวนที่แน่นอนนอกจากอัลลอฮ์ (ช.บ)เท่านั้น
อันเนื่องมาจากความมากมายของพวกเขา
จะไม่มีที่ว่างเปล่าถึงแม้ขนาดฝ่ามือในชั้นฟ้า ยกเว้นในแต่ละพื้นที่
จะมีมวลมาลาอิกะฮ์ที่ทำการสวดต่ออัลลอฮ์ (ช.บ)
)อีกบางส่วนของพวกเขายืนสวดต่ออัลลอฮ์(ช.บ) ดังที่ในฟ้าชั้นที่เจ็ดนั้นจะมี
บัลดูมะอุมูร () บ้านหลังหนึ่ง ซึ่งในแต่ละวันนั้น

จะมีมวลมาลาอิกะฮ์ เข้าบ้านหลังนั้นถึง 70,000 มالاอิกะฮ์
หลังจากนั้นพวกเขาจะไม่กลับมาเข้าบ้านหลังนั้นอีก

อันเนื่องมาจากความมากมายของพวกเขา และในวันกียามะฮ์(วันสิ้นโลก)

ไฟนรกจะถูกนำมาโดยจะมีเชือกผูกมัดอยู่ถึง 70,000 เส้น

ในแต่ละเส้นจะมีมาลาอิกะฮ์ถึง 70,000 มالاอิกะฮ์

ซึ่งทำหน้าที่ดึงไฟนรกนั้นไว้ . ดังที่ อัลลอฮ์ (ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ ... وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ... ﴾ [๕]

ความว่า “และไม่ผู้ใดที่จะรู้จำนวนไพร่พลของพระเจ้าของเจ้า
นอกจากพระองค์เท่านั้น” (ซูเราะฮ์ อัลมุดซซัร โองการที่ 31)

และได้มีปรากฏในวจนะของท่านร่อซูล(ซ.ล) ว่า

i

"

"

ความว่า “ ท้องฟ้านั้นเต็มไปด้วยเสียงที่มากมาย
และสมควรอย่างยิ่งที่มันจะต้องมีลักษณะดังกล่าว .

เพราะไม่มีพื้นที่ว่างแม้ขนาดเท่าฝ่าเท้าเหลืออยู่ เว้นแต่จะต้องมี
มาลาอิกะฮ์ที่ทำการยืนสวดดี และก้มกราบอยู่” (รายงานโดย อิหม่าม ตีรมีซี
และ อิบน์มาญะฮ์ และ อัหมัด)

และท่านนะบี (ซ.ล) ก็ยังได้เคยกล่าวถึง บัซซุลมะอุมฺร(
สถานที่แห่งหนึ่ง)ในฟ้าชั้นที่เจ็ดว่า

(

)

ความว่า ในทุกวันจะมีมาลาอิกะฮ์เข้าบ้านหลังนี้ ถึง 70,000
มาลาอิกะฮ์ . เมื่อเข้าไปแล้ว พวกเขาจะไม่กลับมาเข้าอีกครั้ง (รายงานโดย
อิหม่ามบุคอรีและมุสลิม)

และท่านนะบี (ช.ล) ยังได้กล่าวไว้อีกว่า

(i)

ความว่า “ ในวันกิยามะฮ์นั้น นรกยะอันนั้นจะถูกนำมา และนรกนั้นจะมีเชือกรัดอยู่ถึง 70,000 เส้น ในเชือกแต่ละเส้นจะมีมลาอิกะฮ์ถึง 70,000 ท่าน” (รายงานโดย มุสลิม)

มาถึงตรงนี้เราจะเห็นได้ว่า

จำนวนของบรรดามลาอิกะฮ์นั้นมีมากมายเสียเหลือเกิน ซึ่งในฮาดีษที่ผ่านมาข้างต้นจำนวนมลาอิกะฮ์จะมีมากถึง 4900,000, 000 มลาอิกะฮ์ ฉะนั้นบรรดามลาอิกะฮ์ที่เหลืออยู่จะมีจำนวนมากสักปานใด ? มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์(ช.บ) ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงควบคุมและผู้ทรงรอบรู้ถึงจำนวนพวกเขาเหล่านั้น .

(3) นามของบรรดามลาอิกะฮ์

ถือเป็นสิ่งที่จำเป็น (วาญิบ)

สำหรับมุสลิมทุกคนที่จะต้องศรัทธาค่อมวลมลาอิกะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์(ช.บ) ได้ระบุนามของเหล่ามลาอิกะฮ์ ให้พวกเราได้รับรู้ในอัลกุรอาน หรือจากการบอกเล่าของท่านรอซูล(ช.ล) ในฮาดีษ.

ผู้ที่มีเกียรติที่สุดในหมู่มลาอิกะฮ์ 3 ท่าน คือ

(1) ท่านยิบรีล หรือบางทีก็เรียกว่า ยิบรออิล ท่านคือ วิญญานที่บริสุทธิ์ ซึ่งท่านจะมีหน้าที่ นำโอองการที่เป็นสิ่งหล่อเลี้ยงหัวใจ มาให้กับบรรดารอซูล (อ.ล)

(2) ท่านมิกาอิล หรือบางทีมีเรียกว่า มีกาล ท่านคือ ผู้ที่ถูกมอบหมายให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการหลั่งน้ำฝน ซึ่งจะทำให้พื้นดินนี้ชุ่มฉ่ำ โดยจะดำเนินการต่อเมื่ออัลลอฮ์(ช.บ) ทรงบัญชา

(3) ท่านอิสรอฟีล ท่านนั้นคือ ผู้ที่ถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่เป่าสังข์ (แตรสังข์) เพื่อประกาศให้รู้ถึงวันสิ้นสุดของโลก(วันกิยามัต) และในเวลาเดียวกันบอกให้รู้ถึงวันเริ่มต้นของโลกหน้า(อาคิเราะฮฺ) ซึ่งในวันนั้นมนุษย์ ก็จะฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ในสภาพดั้งเดิม(คือ ขณะที่อยู่บนโลกคุนฮา)

(4) คุณลักษณะของบรรดามาลาอิกะฮฺ

บรรดามาลาอิกะฮฺนั้นเป็นสิ่งที่ถูกสร้างของอัลลอฮฺ (ช.บ.) อย่างแท้จริง พวกเขาเหล่านั้นมีร่างกายซึ่งประกอบด้วย คุณลักษณะ โครงสร้าง และจรรยา มารยาทอย่างแท้จริง อย่างเช่น :

1. โครงสร้าง และรูปร่างที่ใหญ่โต อัลลอฮฺ (ช.บ) ทรงสร้างมลาอิกะฮฺขึ้นมาให้มีรูปร่างใหญ่โต แข็งแกร่ง เพื่อให้เหมาะสมกับการรับผิดชอบงานที่ใหญ่โต ซึ่งอัลลอฮฺ(ช.บ) ได้มอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบทั้งในเจ็ดชั้นฟ้าและเจ็ดชั้นแผ่นดิน

2. รูปร่างของมลาอิกะฮฺประกอบด้วยปีก อัลลอฮฺ (ช.บ.) ได้ทรงสร้างปีกให้แก่มลาอิกะฮฺ 2 หรือ 3 หรือ 4 ปีก หรืออาจจะมียาวกว่านั้น . เสมือนดังที่ท่านรอซูล(ช.ล) ได้เคยเห็นรูปร่างของยิบรีล(จุตสวรรค์)ซึ่งมีปีกถึง 600 ปีก มีความใหญ่แผ่ทั่วขอบฟ้า ดังที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า

﴿ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولٰٓئِیْ اُجْنِحَہٗ مِّنۡسٰی وَرُبَعٌ وَّلَٔتْ یَّزِیْدُ فِی الْخَلْقِ مَا یَشَآءُ ... ﴾ [4]

ความว่า “บรรดาการสรรเสริญทั้งมวล เป็นของอัลลอฮฺ (ช.บ.) ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและชั้นแผ่นดิน ผู้ทรงแต่งตั้งบรรดามาลาอิกะฮฺให้เป็นผู้นำข่าว เป็นผู้ที่มีปีกสองและสามและสี่

พระองค์จะทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์” (ชูเราะฮ์ ฟาฏีร โองการที่ 1)

3. การดำรงชีวิตโดยปราศจากอาหารและเครื่องดื่ม อัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงสร้างบรรดามาลาอิกะฮ์ขึ้นมาโดยไม่ต้องพึ่ง

ัญญาหารและน้ำในการดำรงชีวิต ไร้คู่ครองและวงศ์ตระกูล.

4 .บรรดามาลาอิกะฮ์ นั้น มีสติปัญญาสัมปชัญญะ สามารถสนทนา พวกเขาได้พูดกับอัลลอฮ์ (ช.บ) และอัลลอฮ์ (ช.บ) ก็ทรงตรัสต่อพวกเขา และพวกเขาก็ได้พูดกับนะบิอาดัม(อ.ล)และบรรดานะบิอื่นๆ

5. มีความสามารถในการจำแลงร่าง จาครูปร่างที่แท้จริง อัลลอฮ์ (ช.บ) ได้ทรงประทานความสามารถพิเศษกับบรรดามาลาอิกะฮ์

ซึ่งจะจำแลงร่างเป็นมนุษย์ ชายฉกรรจ์ได้.

คุณลักษณะข้อนี้ถือเป็นหลักฐานยืนยันต่อพวกที่บูฆารูปปั้นโดยอ้างว่า

แท้จริงบรรดามาลาอิกะฮ์นั้นเป็นบุตร(ลูกหญิง)ของอัลลอฮ์(ช.บ)

ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถที่จะรับรู้ถึงการจำแลงร่างของบรรดามาลาอิกะฮ์ด้วย

สติปัญญาที่มีอยู่เพราะมันซังละเอียด อ่อน เลียเหลือเกิน

ซึ่งยากแก่การแยกแยะว่า นี่คือมาลาอิกะฮ์หรือมนุษย์กันแน่.

6. สิ้นชีวิตและสลายไป ในวันกียามะฮ์บรรดามาลาอิกะฮ์ทั้งหลาย จะต้องสลาย จบชีวิตลง แม้กระทั่งมาลาอิกะฮ์ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปลิดวิญญาณ และหลังจากนั้น อัลลอฮ์(ช.บ) จะให้ชีวิตใหม่สำหรับพวกเขา เพื่อที่จะมอบหมายหน้าที่ให้อีกครั้งหนึ่ง.

7. อิบาอะฮ์ของบรรดามาลาอิกะฮ์(การสักการะพระผู้เป็นเจ้า) บรรดามาลาอิกะฮ์ล้วนแล้วจะทำอิบาอะฮ์แตกต่างกันไป ต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) เช่น

นมาซ(ละหมาด) , ดุอา , สดุคิ , (ตัสบียะ) , รุกัวะ , สุหุค , มีความกลัว , ความยำเกรง , ความรักต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) และอื่นๆนอกเหนือจากนี้ .

ส่วนหนึ่งของลักษณะการทำอิบาดะฮ์ของบรรดามาลาอิกะฮ์ต่ออัลลอฮ์ (ช.บ)มีดังนี้ :

- 1- ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและเป็นนิจโดยไม่มีการเหน็ดเหนื่อยและเพิกเฉย
 - 2- บริสุทธิ์ ใจในการอิบาดะฮ์เพื่ออัลลอฮ์ (ช.บ)
 - 3- สวามิภักดิ์ ต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) และละทิ้งการทำความชั่วต่างๆ อันเนื่องจากพวกเขาได้รับการปกป้องรักษาให้พ้นจากความผิดพลาดและความชั่วต่างๆ .
 - 4- มีความนอบน้อมภักดีและถ่อมตนต่ออัลลอฮ์ (ช.บ)
- ควบคู่ไปกับการทำอิบาดะฮ์ที่มากมาย ดังที่อัลลอฮ์ (ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ يُسَبِّحُونَ آتِيلًا وَلَتَهَارًا لَا يَفْتُرُونَ ﴾ [๕]

ความว่า “ พวกเขานั้น (มาลาอิกะฮ์) จะทำการแซ่ซร้องสดุดีต่อพระองค์ ในเวลากลางคืนและกลางวัน โดยไม่ขาดระยะ .” (ชูเราะฮ์ อัลอัมบิยาอ์ โองการที่ 20)

(5) **หน้าที่การทำงานของบรรดามาลาอิกะฮ์** บรรดามาลาอิกะฮ์ จะดำรงตำแหน่งและหน้าที่ อันมีเกียรติและสูงส่งซึ่งอัลลอฮ์ (ช.บ) ได้ทรงมอบหมายแก่พวกเขา ดังต่อไปนี้ :

- 1- ผู้ทำหน้าที่แบกอาร์ช (บัลลังก์) ของอัลลอฮ์ (ช.บ) .
- 2- ผู้ทำหน้าที่นำโองการจากอัลลอฮ์ (ช.บ) มาสู่บรรดารอซูล (อ.ล)
- 3- ผู้ทำหน้าที่เฝ้าประตูสวรรค์ และประตูนรก .
- 4- ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเรื่องฝนฟ้าอากาศ และพืชพันธุ์ธัญญาหาร .

5- ผู้ที่รับมอบหมายให้จัดการเกี่ยวกับเรื่อง คุณเลเพื่ออกเขา.

6- มาลาอิกะฮ์ผู้ถูกมอบหมายให้เป่าสัญญาณ (เป่าแตรสังข์) .

7-

ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่บันทึก(อาหมัล)กิจการงานต่างๆของมนุษย์ .

8- ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ปกป้องรักษามนุษย์ ดังนั้น
เมื่ออัลลอฮ์(ซ.บ) กำหนดสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้กับมนุษย์แล้ว
พวกเขาก็จะปล่อยปละละเลย

เรื่องที่อัลลอฮ์(ซ.บ)ได้ทรงกำหนดให้แก่มนุษย์นั้นก็จะบังเกิดขึ้น.

9- ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ประจำตัวอยู่กับมนุษย์
และคอยเรียกร้องส่งเสริมสู่ความดี .

10-

ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ดูแลสุจิและนำสู่ครรภ์ของมารดาและทำหน้าที่เป่า
วิญญาณสู่ร่างของมนุษย์และทำหน้าที่บันทึกปัจจัยยังชีพ(ริซกี)
ตลอดจนกิจการงานต่างๆทั้งความทุกข์และความสุขแก่มนุษย์ .

11- ผู้ทำหน้าที่ปลิดดวงวิญญาณของมนุษย์ในขณะที่เขาจะตาย .

12- ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สอบถามในกุบูร (หลุมฝังศพ)
และทำหน้าที่มอบรางวัล ความผาสุก สำหรับผู้ที่ศรัทธาและ ให้ความทุกข์
การทรมานแก่ผู้ที่ปฏิเสธในหลุมฝังศพ .

13- ผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นำสลาม (การชอลาวัต)
ของประชาชาติ ไปส่งต่อท่านนะบี (ซ.ล) .

และด้วยเหตุนี้การสลามของมุสลิมต่อท่านนะบีมุฮัมมัด (ซ.ล)
จึงไม่จำเป็นต้องเดินทางไกลมาให้ถึงยังท่านนะบี (ซ.ล)
เพียงแต่ทำการชอลาวาตและสลามต่อท่านนะบี (ซ.ล) เท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นที่ใด

. เพราะว่ามีมาลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ตรงนี้
จะนำสลามและซาลาวัตไปยังท่านนะบี (ช.ล) .
ส่วนการส่งเสริมการเดินทางไกลไปยังมัสยิดนาบาวีที่มดีนะฮ์นั้น แท้จริงแล้ว
เพื่อให้แสงซึ่งคุณค่าของการละหมาด ณ.สถานที่ ที่มีเกียรติ แต่เมื่อมาถึงแล้ว
ก็ถือเป็นการสมควรที่มุสลิมคนหนึ่ง ควรเข้าไปเยี่ยม มะกอม
(กูโบร)ของท่านรอซูล(ช.ล) และสลามต่อท่าน.

บรรดามาลาอิกะฮ์นั้นมีหน้าที่ต่างๆที่มากมาย
โดยที่กล่าวมาแล้วนั้นเป็นเพียงหน้าที่ ที่สำคัญ ๆ เท่านั้น จากหลักฐานที่ยืนยัน
ถึงหน้าที่ดังกล่าว

อัลลอฮ์ (ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ

وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا ... ﴾ [

ความว่า “ บรรดาผู้ที่แบกบัลลังก์ และผู้ที่อยู่รอบๆ บัลลังก์
ต่างก็แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา และศรัทธาต่อพระองค์
และขออภัยโทษให้กับบรรดาผู้ที่ศรัทธา” (ซูเราะฮ์ มอфир โองการที่ 7)

และอัลลอฮ์ (ช.บ) ยังทรงตรัสอีกว่า

﴿ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ ... ﴾ [

].

ความว่า

“จงกล่าวเถิด โอ้ผู้อำมหิตว่าใครที่เคยเป็นศัตรูต่อญิบรีลให้รู้ไว้เถิด

แท้จริงเขาได้นำอัลกุรอ่านทยอยลงมายังหัวใจของเจ้าด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์”
(ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 97)

และอัลลอฮ์ (ช.บ) ยังทรงตรัสอีกว่า

﴿ ... وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ
أُخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ... ﴾ [٢٤]

ความว่า

“

และถ้าหากเจ้า

(

พวกที่อ้างว่าเขาจะให้ลงมาเหมือนกับที่อัลลอฮ์(ช.บ)ให้ลง)

ได้เห็นขณะผู้ที่ธรรมอยู่ในภาวะคับขันแห่งความตาย

และมีมาลาอิกะฮ์กำลังแบมือขอพวกเขา (โดยกล่าวว่า)

จงให้ชีวิตของพวกเขาออกมา” (ซูเราะฮ์ อัลอันอาม โองการที่ 93)

(6) หน้าที่ของมนุษย์ที่มีต่อบรรดามาลาอิกะฮ์

1. ต้องศรัทธาต่อมาลาอิกะฮ์เหล่านั้น .

2. ต้องรักและให้เกียรติพร้อมรำลึกถึงคุณงามความดีต่างๆ ของมาลาอิกะฮ์ .

3. ห้ามคำทอ(นินทา) คำหิยา (ดูถูก) หรือ เข้ายันต่อมาลาอิกะฮ์เหล่านั้น

4.

ต้องห่างไกลจากการกระทำในสิ่งที่บรรดามาลาอิกะฮ์ไม่ชอบหรือรังเกียจ
เพราะพวกเขาอาจจะได้รับความเจ็บปวด จากสิ่งที่มนุษย์ได้สร้างให้กับพวกเขา.

ภาคผลของการศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮ์

1. การศรัทธาที่แท้จริงและสมบูรณ์

นั้นจะต้องอิหม่านศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮ์ .

2. ได้รับรู้ถึงความยิ่งใหญ่ ความบริสุทธิ์ ความสูงส่ง เดชาภาพ และความมีอำนาจของผู้ที่สร้างพวกเขาขึ้นมา เนื่องจากว่าความยิ่งใหญ่ของผู้ถูกสร้างนั้นย่อมชี้ให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของผู้สร้าง .

3. การรู้ถึงคุณลักษณะของบรรดามาลาอิกะฮ์และหน้าที่อันสูงส่ง. ทำให้อิหม่าน(ศรัทธา) ในหัวใจของมุสลิมนั้นเพิ่มพูนขึ้น

4. ให้ความสงบสุขุม ความเย็นหยัด และความมั่นใจกับบรรดาผู้ที่ศรัทธาในอัลลอฮ์(ซ.บ)เมื่อได้รับการช่วยเหลือจากอัลลอฮ์(ซ.บ)ต่อการส่งบรรดามาลาอิกะฮ์มาช่วยเหลือในยามตกอับ .

5. ความรักของบรรดามาลาอิกะฮ์ที่มีต่อการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์(ซ.บ)นั้นเป็นความรักที่สมบูรณ์หาที่ติมิได้และมวลมาลาอิกะฮ์ทั้งหลายทำการขอร้องโทษให้กับบรรดาผู้ที่ศรัทธาเช่นกัน .

6. การแสดงความรังเกียจ ไม่พอใจ และโกรธต่อการกระทำความบาปและความชั่วร้าย .

7. ทำให้มีการสำนึกคุณและชูโกรต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ) ที่ทรงประทานความคุ้มครองต่อบ่าว โดยทรงมอบหมายงานต่างๆให้กับบรรดามาลาอิกะฮ์ ซึ่งคอยทำหน้าที่ปกป้องรักษาและบันทึกกิจการงานต่างๆและอื่นๆในสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อมนุษย์ในการครองชีพ .

.....

หลักการศรัทธาข้อที่ 3

การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮฺ (ซ.บ) ที่ทรงประทานลงมาให้แก่บรรดาอูซูล(ศาสนทูต)ของพระองค์นั้น คือหลักการข้อที่ 3 ของหลักการศรัทธา, แท้จริงอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงส่งบรรดา ศาสนทูตของพระองค์มาด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และสิ่งปฎิหาริย์ที่ชัดเจนและได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาพร้อมกับพวกเขา เป็นความเมตตากรุณาของพระองค์ ต่อมนุษยชาติ และเป็นกฎข้อตัดสินแห่งความยุติธรรมระหว่างมนุษยชาติในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน เพื่อความผาสุกและความสำเร็จทั้งโลกคุณาและอาคีเราะฮ์

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ...﴾ [٥٤]

ความว่า

“โดยแน่นอน

เราได้ส่งบรรดาอูซูล(ซ.บ)ของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้งและเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขา เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรม” (ซูเราะฮ์ อัล หะดีด โองการที่ 25)

และพระองค์ยังทรงได้ตรัสอีกว่า

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ۖ﴾ [١٤٠]

ความว่า “มนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน ภายหลังอัลลอฮฺ(ซ.บ)ได้ส่งบรรดาอะบีมาในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และได้ทรงประทานคัมภีร์อันกอปรไปด้วยความจริงลงมาถึงพวกเขา ด้วยเพื่อว่าคัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน” (ชูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 213)

(1) หลักสำคัญในการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์

การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์นั้น คือ การเชื่อมั่นอย่างแน่วแน โดยปราศจากการสงสัยว่า บรรดาคัมภีร์ ทั้งหมดมาจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) ซึ่งพระองค์ทรงประทานให้แก่บรรดาศาสนทูต(รอซูล) ของพระองค์ และต้องศรัทธาอย่างเด็ดขาดว่า คัมภีร์ คือ พระดำรัสของพระองค์ที่แท้จริง, มันคือแสงสว่างและทางนำแห่งสัจธรรมและความยุติธรรม ที่มวลมนุษย์จำเป็นต้องยึดถือปฏิบัติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)มีจำนวนมาก ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ถึงจำนวนที่แท้จริง นอกจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) เพียงผู้เดียวเท่านั้น .

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿...وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [١٧٤]

ความว่า “และพระองค์ได้ทรงตรัสแก่นะบีมุซา(อ.ล) จริงๆ ” (ชูเราะฮฺ อันนิซาอฺ โองการที่ 165)

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า

﴿وَأِنْ أَحَدُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ...﴾ [١٨٠]

ความว่า “และหากว่า มีคนใดในหมู่มุชริกได้ขอให้เจ้าคัมครอง
ก็จงคัมครองเขาเถิดจนกว่าเขาจะได้ยินคำรัสของอัลลอฮฺ(ช.บ)” (ชูเราะฮฺ
อัตเตาบะฮฺ โองการที่ 6)

(2) สุนุม (กฎ ข้อ ตัดสิน หรือ คำ พิพากษา) ของการศรัทธาต่อบรรดาคัมگیر

การศรัทธาต่อบรรดาคัมگیرนั้น
ถือ เป็น วาญิบ (สิ่ง จำ เป็น) ที่ หลั ก เลี้ย ง ไม่ ได้
อัลลอฮฺ(ช.บ)ได้ทรงประทานมันให้แก่บรรดาศาสนทูตของพระองค์
เป็นพระคำรัสของพระองค์ที่แท้จริงและได้ทรงประทานลงมา และ
คัมگیرนั้นไม่ได้ถูกกำเนิดแต่อย่างใด บุคคลใดปฏิเสธคัมگیر หรือ
ส่วน หนึ่ง ส่วน ใด จากคัมگیرแล้ว ถือว่าเขานั้นเป็น
กาฟิร(สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม).

อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงได้ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَالْكِتَابِ الَّذِى نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِى أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [٢ : ٢٥]

ความว่า “ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ช.บ)
แ ละ ร อ ชู ล (ช . ล) ของ พระ องค์ เ ถิด
และคัมگیرที่พระองค์ทรงประทานแก่รอซูล(ช.ล)ของพระองค์
และคัมگیرที่พระองค์ ได้ทรงประทานลงมาก่อนนั้น
ผู้ใด ปฏิเสธ ศรัทธา ต่อ อัล ล อ ฮ (ช . บ)
และมลาอิกะฮฺของพระองค์และบรรดาคัมگیرของพระองค์

และบรรดาอริชฎของพระองค์ และวันปรโลกแล้วไซ้
แน่นอนเขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล” (ซูเราะฮ์ อันนิซาอ์ โองการที่ 136)

และพระองค์ยังได้ตรัสอีกว่า

﴿ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ [

·❧·

ความว่า “และนี่คือคัมภีร์ที่มีความจำเริญ ซึ่งเราได้ให้คัมภีร์ลงมายังเจ้า
จ ง ป ฎิ บั ตี ต าม คัม ภี ร นั น เถิ ด แล ะ จ ง ย ำ เกร ง
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตากรุณา” (ซูเราะฮ์ อัล อันอาม โองการที่ 155
)

(3)

ความต้องการของมนุษย์ต่อคัมภีร์และเหตุที่คัมภีร์ได้ถูกประทานลงมา .

1) คัมภีร์ที่ถูกประทานลงมา แก่ศาสนทูตของอัลลอฮ์(ช.บ)
คือบรรทัดฐานแก่ประชาชาติทั้งหลาย เพื่อพวกเขาเหล่านั้นจะได้ศึกษา
และค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนาที่ยึดถือศรัทธา

2) เพื่อเป็นธรรมนูญนำสู่ความยุติธรรม ในการตัดสิน ข้อขัดแย้ง
และพิพาทระหว่างพวกเขา

3) เพื่อปกป้องรักษาศาสนาให้คงอยู่
ถึงแม้ว่ามันเป็นสถานที่แสนห่างไกลและเวลายาวนาน
หลังจากบรรดาศาสนทูตได้เสียชีวิตไปแล้ว

4) เพื่อเป็นบัญญัติ (ข้ออ้างอิง) แห่งอัลลอฮ์(ช.บ)
โดยมนุษยชาติทั้งหลายและจำเป็นต้องจำนน ไม่มีสิทธิในการโต้แย้ง
หรือขัดขืนและปฏิเสธบัญญัติดังกล่าว.

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ... ﴾ [١٣]

ความว่า “มนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน ภายหลังอัลลอฮฺ(ซ.บ)ได้ส่งบรรดานะบีมาในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และได้ทรงประทานคัมภีร์ อันกอปรไปด้วย ความจริงลงมาถึงพวกเขาด้วย เพื่อว่า คัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้ง” (ชูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ ๒: ๒13)

(4) วิ ธี ก า ร ศ ร ี ท ธ า ต ่อ บ ร ร ด า คัม ภีร์ (การศรัทธาต่อบรรคัมภีร์จะต้องปฏิบัติอย่างไร?)

ในการศรัทธาต่อบรรคัมภีร์นั้น เราสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะด้วยกันคือ:-

1) การศรัทธาโดยรวมรัด(แบบสรุป)

2) การศรัทธาโดยละเอียดและแจกแจง

- การศรัทธาโดยรวมรัด (แบบสรุป) คือ การที่ผู้ศรัทธาต้องเชื่อว่า คัม ภีร์ ดัง ก ล่า ว ได้ ถู ก ป ระ ทาน จา ก อัล ล อ ฮ (ซ . บ) สู่บรรดาศาสนทูตของพระองค์จริงอย่างแน่นอน.

-

การศรัทธาโดยละเอียดและแจกแจง(แบบแบ่งออกเป็นข้อๆ)ได้ถูกระบุชื่อไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน

คือ

อ

การที่ผู้ศรัทธาต้องเชื่อในคัมภีร์ต่างๆที่ได้ระบุชื่อไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน เช่น

คัมภีร์ เตารอต , คัมภีร์ชาบูร , คัมภีร์อิงญิล และ สาส์น แด่นะบีมุชา(อ.ล) และ นะบีอิบรอฮีม(อ.ล) ซึ่งคัมภีร์ดังกล่าวได้ถูกระบุไว้ใน อัลกุรอานทั้งหมด และ ตี อ ง ศ ร ี ท ฐ า อี ก ว่า ยังมีคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ช.บ)อีกมากมายที่ถูกประทานให้แก่บรรดาศาสนทูตของ พระองค์ ซึ่ง ไม่ ได้ เปิ ด เพลย ใน อัล กุ ร อ น และ ไม่ มี ผู้ใด ล่วง รู้ ถึง นาม และ จ ำน ว น ของ มัน นอกจากพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น

บรรดาคัมภีร์ทั้งหมดถูกประทานลงมา เพื่อยืนยัน ถึงความเอกภาพแห่งอัลลอฮฺ(ช.บ) ซึ่งพระองค์ เท่านั้น ผู้ที่สมควรแก่การสักการะบูชา และถวายเป็นความรักภักดี และคัมภีร์ดังกล่าวได้ห้ามจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) และการสร้างความหาญนะให้บังเกิดแก่เหล่ามนุษยชาติ . และนี่คือเป้าหมายอันเดียวที่เหล่าศาสนทูตทั้งหลายถูกส่งมายังประชาชาติถึงแม้ว่า จะการแตกต่างกันของบทบัญญัติและธรรมเนียม ในแต่ละยุคสมัยที่ต่างกัน .

และการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ ต้องยอมรับอีกเช่นกันว่า ศาสนทูตท่านก่อนๆ ก็ได้ถูกประทานคัมภีร์เช่นกัน และอัลกุรอานก็คือคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาแด่ท่านนะบีมุฮัมมัด(ช.ล) ที่มนุษยชาติต้องเคารพและยึดถือปฏิบัติตามบทบัญญัติทุกประการแห่งอัลกุรอาน .

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ ءَاْمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ ءَاْمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ

۞

وَكُتُبِهِ ۚ وَرُسُلِهِ ۚ ۞]

ความว่า “รอซูล(ซ.ล)นั้นได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขาจากพระเจ้าของเขาและมุมนั้นทั้งหลายก็ศรัทธาด้วย ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และ มลาอิกะฮฺ ของพระองค์และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดารอซูลของพระองค์” (ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่285)

และพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ... ﴾

·ع:

ค ว า ม ว่ า

“พวกเจ้าจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเจ้าจากพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และอย่าปฏิบัติตามผู้คุ้มครองใดๆ” (ซูเราะฮฺ อัล-อะอฺรอฟ โองการที่ 3)

- ลักษณะพิเศษ ของอัลกุรอาน ที่แตกต่างกับคัมภีร์ก่อนๆ

1

)

คำไวพจน์และความหมายของอัลกุรอานตลอดจนสังขรณ์เกี่ยวกับการสร้างสรรค์แห่ง อัล ล อ ฮฺ (ซ . บ) เป็นสิ่งปาฏิหาริย์ที่ไม่มีผู้ใดสามารถประดิษฐ์และลอกเลียนแบบได้

2)

อัล กุ ร อ น คื อ คัม ภีร์ เล่มสุดท้ายที่พระองค์อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงประทานแก่ศาสนทูตองค์สุดท้าย ผู้เป็นนบีของเราท่านมุฮัมมัด(ซ.ล)

3

)

อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ถูกพิทักษ์รักษาจากการถูกบิดเบือนและดัดแปลงโดยอัลลอฮฺ (ซ . บ) ดังที่การบิดเบือนได้เคยเกิดขึ้นแล้วกับบรรดาคัมภีร์ก่อนๆเนื่องจากการไม่ได้รับการพิทักษ์แห่งพระผู้เป็นเจ้า .

4) อัลกุรอานเป็นสักขีพยานยืนยันว่า คัมภีร์ก่อนๆ นั้น ถูกประทานลงมาจริง และควบคุมคัมภีร์เหล่านั้นให้ตั้งอยู่ในความเป็นจริง กล่าวคือ สิ่งที่แปลกลดลงเข้ามา ก็จะแจ้งให้ทราบและสิ่งที่ถูกตัดทอนออกไป หรือถูกบิดเบือนหรือถูกปกปิดไว้จะแจ้งให้ทราบเช่นเดียวกัน.

5) อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ยกเลิกบทบัญญัติของคัมภีร์ก่อนๆ ทั้งหมด

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ

وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ [...] .[5]

ความว่า “มิใช่เป็นเรื่องราวที่ถูกปั้นแต่งขึ้น แต่เป็นการยืนยันความจริงที่อยู่ต่อหน้าเขา และเป็นการแจกแจงทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นการชี้ทางที่ถูกต้อง และเป็นการเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา” (ซูเราะฮ์ ยูซุฟ โองการที่ 111)

(5) การยอมรับในเนื้อหา(ข่าวสาร) ของคัมภีร์เล่มก่อนๆ

ไม่เป็นที่สงสัยแต่ประการใดเลยว่า เรื่องราวที่ถูกกระบุในคัมภีร์ เล่มก่อนๆ นั้น เป็น โองการ (วะหฺญ) ที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงประทานให้แก่เหล่าศาสนทูตท่านก่อนๆ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เราจำเป็นต้องยอมรับในเนื้อหาของคัมภีร์ก่อนๆ ที่ยังหลงเหลืออยู่ในปัจจุบันนี้ เนื่องจากคัมภีร์เหล่านั้นได้ถูกบิดเบือน และดัดแปลงไปจากต้นฉบับเดิมเสียแล้ว.

ส่วนหนึ่งจากเนื้อหาของคัมภีร์เล่มก่อนๆ ที่เราได้รับรู้และเป็นความจริง อย่างแน่นอน จากการบอกเล่าในอัลกุรอานคือ ไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้

และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลยนอกจากสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้
และการขวนขวายของเขาที่จะได้เห็นในไม่ช้าและเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วย
การตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์ .

อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

﴿ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ۖ وَإِبْرَاهِيمَ آلِدَىٰ وَفَىٰ ۖ أَلا تَذَرُ ۚ وَازْرُورُ ۚ وَزَرَّ آخَرُ ۚ
ۖ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۚ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۚ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ
الَّذِي ۖ أَوْفَىٰ ۚ ﴾ [1]

ความว่า “หรือว่าเขาได้รับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์ของมูซา(อ.ล)
และ(ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม(อ.ล) ผู้ซึ่งปฏิบัติตามสัญญาอย่างเคร่งครัด .
ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย
นอกจากสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้
และแท้จริงการขวนขวายของเขาที่จะได้เห็นในไม่ช้า
แล้วเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์” (ชูเราะฮฺ
อันนัจม โองการที่ 36-41)

พระองค์ยังได้ตรัสอีกว่า

﴿ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ
الَّذِي ۖ أَوْفَىٰ ۖ ﴾ [2]

ความว่า “เรามีได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ต่างหาก.
ทั้งๆที่ปรโลกนั้นดีกว่าและจีรังกว่า . แท้จริง (ข้อเตือนสติ) นี้
มีอยู่ในคัมภีร์ก่อนๆมาแล้ว . คือคัมภีร์ (ศาสน์) ของอิบรอฮีม(อ.ล)และมูซา(อ.ล)”
(ชูเราะฮฺ อัล-อะลา โองการที่ 16-17)

- ฮุกุม(ข้อตัดสิน) ต่อบทบัญญัติแห่งคัมภีร์ก่อนๆมีดังนี้

บทบัญญัติที่ไ้ ด้ ระบุไว้ ใน อัล กุ ร อ น ถือเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ศรัทธาต้องนำมายึดถือปฏิบัติ อย่างเคร่งครัด ด้ ำ ง กั บ บ ท บั ญ ญั ติ ข อ ง คัม ภีร์ ก่ อ น ๆ ซึ่งไม่เป็นที่อนุมัติให้นำมายึดถือปฏิบัติอีกต่อไป ถึงแม้ว่าในกรณีที่บทบัญญัติของคัมภีร์เหล่านั้นมัน

เป็นสิ่งที่อนุมัติและสอดคล้องกับคัมภีร์อัลกุรอานก็ตาม ไม่ ใ ช้ เ พ ร า ะ เ ห ตุ ที่ ว่า คัม ภีร์ เ ล้ ม ก่ อ น ๆ ไม่ ใ ก้ ตี อ ง หากแต่มันคือสิ่งที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับสำหรับชนรุ่นก่อนเท่านั้น แต่ในยุคสมัยของเรา มันคือบทบัญญัติที่ถูกโมฆะ และยกเลิกไปแล้ว บทบัญญัติใดที่สอดคล้องกับอัลกุรอานแสดงว่าบทบัญญัตินั้นถูกต้อง .

(6) คัมภีร์ของอัลลอฮฺ (ช . บ) ที่ถูกประทานลงมา ซึ่งได้ถูกระบุไว้ในอัลกุรอานและสุนนะฮฺของท่านนะบี (ช.ล)

1) คัมภีร์ อัลกุรอาน

อัล กุ ร อ น คือ พ ระ ค ำ ร ั ศ ข อ ง อัล ล อ ฮฺ (ช . บ) ที่พระองค์ทรงประทานแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด(ช.ล) ผู้เป็นศาสนทูตท่านสุดท้าย ด้ ัง นั้ น อัล กุ ร อ น จึ ง เ ป็ น คัม ภีร์ เ ล้ ม สຸ ด ท ำ ย มันเป็นคัมภีร์ที่ถูกพิทักษ์รักษาและปกป้องจากการดัดแปลงหรือแก้ไขใดๆ โดย อัล ล อ ฮฺ (ช . บ) และ อัล กุ ร อ น เ ป็ น คัม ภีร์ ที่ ยกเลิกบทบัญญัติแห่งคัมภีร์เล่มก่อนๆทั้งหมด .

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ [๕]

ความว่า “แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นนอน” (ซูเราะฮฺ อัลอิจร โองการที่ 9)

และพระองค์ยังตรัสอีกว่า

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ...﴾ [٤٤]

ความว่า “และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้า ด้วยความจริง ในฐานะเป็นที่ยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้ามัน และเป็นที่ควบคุมคัมภีร์ เบื้องหน้านั้น (อัล-เตารอตและอินญิล) ดังนั้น เจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขา ด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงประทานลงมาเถิด” (ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ โองการที่ 48)

2) คัมภีร์ อัล-เตารอต

อัล - เ ต า ร อ ต คือ คัม ภีร์ ข อง อัล ล อ ฮ (ซ . บ) ที่ทรงประทานลงมาแก่ท่านนะบีมูซา(อ.ล) ซึ่งในนั้นมีข้อแนะนำและแสงสว่าง บรรดาอะบีที่สวามิภักดิ์ ได้ใช้อัล-เตารอต ตัดสินบรรดาผู้ที่เป็ยิวจากชนชาว อิส ร อ อี ล และ นั ก ป ร า ช ญ์ ทั้ง ห ล า ย กั้ ได้ ใ้ อัล - เ ต า ร อ ต ตัดสินด้วย(หลังจากที่นะบีมูซา(อ.ล)ได้ล่องลับไปแล้ว).

และแท้จริงคัมภีร์เตารอต ที่เราต้องศรัทธานั้น คือ คัมภีร์ ที่ ถู ก ป ร ะ ท า น แ ก่ ท่ า น น ะ บี มู ซ า (อ . ล) มิใช่คัมภีร์ที่ยังคงอยู่กับชาวกัมภีร์(ยิว)ในปัจจุบันนี้ เนื่องจากคัมภีร์เล่มดังกล่าว ไม่ใช่ฉบับดั้งเดิม หากแต่มันถูกแก้ไขและบิดเบือนไปแล้ว.

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَّحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّيِّنُونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ...﴾ [٤٥]

3) อัล-อินญีล (ไบเบิล)

﴿ وَفَقَيْنَا عَلَىٰ ءَاثُرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً
لِّلْمُتَّقِينَ ﴾ [١٦١]

คำว่า “และเราได้ให้อีซา(อ.ล)บุตรของมัรยัมตามหลังพวกเขา (บรรดานะบีทั้งหลาย) ในฐานะผู้ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าเขา คือ อัต-เตารอสุ แล ะ เ ร า ไ ค้ ไ ห้ อี ล - อินญิลแก่เขาซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่างและเป็นที่ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า มั่น คือ อัต-เตารอสุ และเป็นคำแนะนำและคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย” (ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ โองการที่ 46)

ในคัมภีร์ทั้งสองเล่มดังกล่าว (อัล-เตารอฮฺ และอัล-อินญิล)
ยังได้ระบุถึงเรื่องราวและกล่าวขานถึงศาสนทูตท่านสุดท้าย คือ ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล)

พระองค์ทรงกล่าวว่า

﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُخِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ... ﴾ [٤١]

ก ว า ม ว ่า

“คือบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามรอซูล(ซ.ล)(ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล))ผู้เป็นนะบีที่เขียนอานไม่เป็นที่พวกเขา (ยิวและคริสเตียน) พบเขาถูกจารึกไว้ ณ ที่พวกเขา
จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบและจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดีๆทั้งหลาย และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา
ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย และจะปลดปล่อยออกจากพวกเขาซึ่งภาระหนักของพวกเขาและห่วงคอที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา” (ซูเราะฮฺอัลอะอฺรอฟ โองการที่ 157)

4) คัมภีร์ อัล-ชาบูร

อัล-ชาบูร เป็นคัมภีร์ของอัลลอฮฺ (ซ . บ)
ที่พระองค์ทรงประทานแก่ท่านนะบีดาวูด (อ . ล)
ซึ่งผู้ศรัทธาจะต้องศรัทธาในคัมภีร์เล่มดังกล่าว
มิใช่คัมภีร์ที่ถูกบิดเบือนและเปลี่ยนแปลงด้วยการกระทำของชาวยิว
อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ ... وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴾ [٤٢]

ความว่า “และเราได้ให้ชะบัวร์แก่ดาูด” (ซูเราะฮ์ อัน นิซาอ์ โองการที่ 163)

(5) ศาสน์(คัมภีร์) แห่งอิบรอฮีม(อ.ล) และมุซา(อ.ล)

ศา ส ัน คัม ภีร์ ดัง ก ล่า ว เป็ น อั ล ล อ ฮ (ช . บ)
ซึ่ง พระองค์ทรงประทานแก่ท่านนะบีมุซา(อ.ล) (หนึ่งเล่ม)
และทรงประทานแก่ท่านนบอิบรอฮีม(อ.ล) เช่นกัน แต่เนื่องจากศาสน์(คัมภีร์)
ดังกล่าวได้หายสาบสูญไป โดยไม่มีผู้ใดได้รับรู้ถึงบทบัญญัติของศาสน์ดังกล่าว .
เ ว้ น แ ต่ บ ท บั ญ ญั ตี บ า ง ป ระ ก า ร เ ท ่า นั น
ที่อัลกุรอานและอัชชุนนะฮ์ได้ระบุหรือบอกกล่าวไว้ .

พระองค์อัลลอฮ์(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ﴿٦٨﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٦٩﴾ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٧٠﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٧١﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٧٢﴾ ﴾ [٦٧-٧٢]

ความว่า “หรือว่าเขามิได้รับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์ของมุซา
และ(ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม(อ.ล) ผู้ซึ่งปฏิบัติตามสัญญาอย่างครบครัน .
ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย
นอกจากรื่องที่เข า ได้ ข ว น ข ว ย เ อ ่า ้ .
และแท้จริงการขวนขวายของเขาก็จะให้เห็นในไม่ช้า .
และเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วน” (ซูเราะฮ์ อัน-นัจม
โองการที่ 36-41)

และพระองค์ยัง ทรงตรัสอีกว่า

﴿ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٣﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٤﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿٧٥﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٦﴾ ﴾ [٧٣-٧٦]

ความว่า “เรามีได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ต่างหาก, ทั้งๆที่ปร โลกนั้นดีกว่า และจีรังกว่า . แท้จริง (ข้อเตือนสติ) นี้มีอยู่ในคัมภีร์ก่อนๆมาแล้ว, คือ คัมภีร์ของอิบรอฮีม(อ.ล)และมูซา(อ.ล)” (ซูเราะฮ์ อัล-อะลฺลา โองการที่ 16-19)

หลักการศรัทธาข้อที่ 4

การศรัทธาต่อบรรดาอรุซ (ศาสนทูต)

(1) การศรัทธาต่อบรรดาอรชุล (

ขอความสันติจึงมีแด่พวกเขาทั้งหลาย) คือหลักหนึ่งของหลักการศรัทธา 6 ข้อ ซึ่งการศรัทธาของบ่าวคนหนึ่งนั้นจะไม่บรรลุถึงแก่นแท้ของการศรัทธาได้ นอกจากจะต้องศรัทธาต่อหลักการนี้เช่นกัน

การศรัทธาต่อบรรดาอรชุล หมายถึง การเชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่า แท้จริงบรรดาอรชุลนั้น เป็นผู้ที่อัลลอฮฺ (ช.บ) ทรงได้คัดเลือกมา เพื่อรับผิดชอบหน้าที่ในการเผยแพร่วิสายของพระองค์

ดังนั้นผู้ใดที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามบรรดาอรชุล เขาผู้นั้นย่อมได้รับทางนำ และผู้ใดที่ทรยศและฝ่าฝืนต่อพวกเขา

แน่นอนเขาผู้นั้นคือผู้ที่หลงทางและหาญนะ

และต้องศรัทธามันยิ่งกว่าบรรดาอรชุล ได้ทำการประกาศ

เรียกร้องและเผยแพร่วรรดาสารแห่งอัลลอฮฺ(ช.บ) ที่ได้ทรงประทานลงมา

มันคือการเผยแพร่อันชัดแจ้ง และได้ปฏิบัติตามหน้าที่ที่อัลลอฮฺ(ช.บ)

ได้มอบหมายไว้ให้ พร้อมกับให้การแนะนำและตักเตือนประชาชาติ

ซึ่งบรรดาอรชุลนั้น ได้สละทุกสิ่งทุกอย่างอย่างเต็มที่ ในหนทางของอัลลอฮฺ(

ช.บ) โดยตั้งมั่นอยู่บนหลักการอันเที่ยงแท้ โดยที่มิได้เปลี่ยนแปลง

บิดเบือนและปกปิดในสิ่งที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงประทานลงมา

และการศรัทธาต่อบรรดาอรชุลอีกเช่นกัน

เราจะต้องศรัทธาต่อบรรดาอรชุลทุกท่าน ที่อัลลอฮฺ(ช.บ)

ได้ทรงขนานนามและท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้

บรรดาอรชุลทุกท่านจะให้ข่าวดีถึงการมาของอรชุลท่านต่อไป

อรชุลผู้ที่มาในยุคหลังจากนั้นจะมายืนยันและสร้างความเชื่อถือให้ออรชุลท่านที่ผ่านมา .

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴾ [๒๑๖]

ความว่า “ พวกเจ้าจงกล่าวเถิด เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม และอิสมาแอล และอิสฮาก และยะอฺกูบและวงศ์วานเหล่านั้น และสิ่งที่มิชูซา และอิซาหฺได้รับ และสิ่งที่บรรดานะบีได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา พวกเรามีได้แบ่งแยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากเขาเหล่านั้น และพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์ท่านนั้น” . (ชูเราะฮฺ อัล บะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 136)

ผู้ใดปฏิเสธหรือชุลท่านหนึ่งท่านใด ก็เท่ากับว่า
เขาปฏิเสธผู้ที่ให้การยอมรับต่อหรือชุลท่านนั้นด้วย
และผู้ใดทรยศและฝ่าฝืนหรือชุลท่านหนึ่งท่านใด ก็เท่ากับว่า
เขาผู้นั้นได้ขัดขืนและฝ่าฝืนต่ออัลลอฮฺ(ช.บ)ผู้ที่ใช้ให้กระทำการภักดีต่อหรือชุล.

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴾ [๒๕๖]

ความว่า “ แท้จริงผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) และบรรดาหรือชุลของพระองค์และต้องการที่จะแยกระหว่างอัลลอฮฺ(ช.บ) และบรรดาหรือชุลของพระองค์ และกล่าวว่า เราศรัทธาในบางคน

และปฏิเสธศรัทธาในบางคน และพวกเขาต้องการที่จะยึดเอาในระหว่างนั้น ซึ่งทางใดทางหนึ่งนั้น ชนเหล่านี้แหละ คือ ผู้ปฏิเสธโดยแท้จริง และเราได้เตรียมไว้แล้วซึ่งการลงโทษที่ยังความอับยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย.” (ซูเราะฮ์ อัลนัซอ 150-151)

(2) ข้อเท็จจริงของ (การเป็นนะบี)

คือ ผู้เป็นสื่อกลางระหว่างอัลลอฮ์(ซ.บ)ผู้สร้างกับผู้ถูกสร้าง ในการเผยแพร่บทบัญญัติ เป็นผู้ที่อัลลอฮ์(ซ.บ) ได้ทรงประทานความโปรดปราน และทรงคัดเลือกมาจากมนุษยชาติและพระองค์คือผู้เดียวเท่านั้นที่กระทำการเลือกพวกเขามา ไม่มีผู้ใดเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์

อัลลอฮ์(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴾

.[๕] 1

ความว่า

“ อัลลอฮ์(ซ.บ)

ทรงคัดเลือกบรรดาศาสนทูตจากหมู่มาลาอิกะฮ์และจากหมู่มนุษย์ แท้จริงอัลลอฮ์(ซ.บ) เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น .” (ซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์ โองการที่ 75)

นะบี เป็นเกียรติยศที่ถูกประทานให้ มิใช่ได้มาด้วยการแสวงหา การกระทำอวดดีและมีใจได้มาด้วยความสมัครใจหรือการเรียกร้องของพวกเขาเอง แท้จริงแล้วการเป็นนะบีคือการคัดเลือกของอัลลอฮ์(ซ.บ).

อัลลอฮ์(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ ... اللَّهُ يَخْتِيبُ إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾ [๕]

.[๕]

ความว่า “ อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงเลือกสำหรับพระองค์ ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และชี้แนะทางสู่พระองค์แก่ผู้ที่ผินหน้าสู่พระองค์ .” (ชูเราะฮฺ อีซซุรอ โองการที่ 13)

(3) () เหตุผลของการส่งบรรดารอซูล (ศาสนทูต) มายังประชาชาติ

การส่งบรรดารอซูลมายังมนุษยชาติ มีเหตุและผลพอสังเขปดังต่อไปนี้:-

3.1 เพื่อนำประชาชาติจากการอับำอะห์ (การสัการะบูชา) สิ่งที่ถูกสร้าง ไปสู่การอับำอะห์ภักดีต่อพระเจ้าผู้เป็นผู้สร้างคืออัลลอฮฺ (ช.บ) เพียงองค์เดียว

จากการเป็นทาสแห่งการกราบไหว้สิ่งถูกสร้างทั้งหลายไปสู่ความเป็นอิสรภาพแห่งการกราบไหว้อัลลอฮฺ(ช.บ) ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก.

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾ [١٧]

ความว่า

“ และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่อสิ่งใดนอกจากเพื่อความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย .” (ชูเราะฮฺ อัลอัมบิยาอฺ โองการที่ 107)

3.2 เพื่อประกาศและชี้แจงถึงจุดประสงค์ เป้าหมายที่อัลลอฮฺ (ช.บ) ทรงสร้างสรรพสิ่งขึ้นมา นั่นก็คือ เพื่อให้การกราบไหว้สัการะต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) เพียงหนึ่งเดียว เป้าหมายอันสำคัญนี้มนุษยชาติไม่สามารถรับรู้ได้ นอกจากด้วยการเผยแผ่ของบรรดารอซูลที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงคัดเลือกไว้ .

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ... ﴾ 1

.๕:

ความว่า “ และโดยแน่นอน เราได้ส่งรอสูลาให้ทุกประชาชาติ (โดยบัญชาว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากพวกเจว็ด .” (ซูเราะฮฺ อันนะหฺล โองการที่ 36)

3.3 เป็นหลักฐานและข้อยืนยันของอัลลอฮฺ(ช.บ) ต่อมุญาซิบาติทั้งหลาย ว่าแท้จริงอัลลอฮฺ

(ช.บ) ได้ทรงประทานบรรดารอสูลมา ให้พวกเขาแล้ว โดยที่ไม่มีข้ออ้างใดๆแก่เหล่าผู้ปฏิเสธ .

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ

عَزِيزًا حَكِيمًا ﴾ 1 .๖:

ความว่า “ คือ บรรดารอสูลในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้ตักเตือนเพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆอ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮฺได้หลังจากบรรดารอสูลเหล่านั้น และอัลลอฮฺ (ช.บ) เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ.” (ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ โองการที่ 165)

3.4

เพื่ออธิบายถึงความเร้นลับบางอย่างซึ่งมนุษย์ไม่อาจรับรู้ได้ด้วยสติปัญญาที่มีอยู่ เช่นบรรดา พระนามของอัลลอฮฺ(ช.บ)อันงดงาม และคุณลักษณะที่สูงส่ง , บรรดามาลาอิกะฮฺ , วันกียามะฮฺ และสิ่งเร้นลับอื่นๆอีกมากมาย .

3.5 บรรดารอสูลนั้นถือเป็นแบบอย่างที่ดีงาม ซึ่งอัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงประทานความสมบูรณ์ด้วยจรรยามารยาทที่ดีงามและได้รับการคุ้มครอง

ดูแลรักษาจากสิ่งคลุมเครือ (สิ่งที่ไม่ชัดเจนและไม่แน่นอน)
และความใคร่ต่างๆ(กิเลสตัณหา).

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰى اللّٰهُ فِىْهُدٰىهُمْ اَقْتَدِهٖ... ﴾ [

ความว่า “ คนเหล่านั้น คือ ผู้ที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงแนะนำไว้
ดังนั้นคำแนะนำของพวกเขา เจ้าจงเจริญรอยตามเถิด” (ซูเราะฮฺ อัล อันอาม
โองการที่90)

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงได้ตรัสอีกว่า

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ... ﴾ [

ความว่า “ โดยแน่นอนในร่อซูลของอัลลอฮฺ(ซ.บ)
มีแบบฉบับที่ดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว” (ซูเราะฮฺ อัลอะหฺซาบ โองการที่ 21)

3.6 ปรับปรุงแก้ไขและสร้างความบริสุทธิ์ผุดผ่องให้กับชีวิต
พร้อมกับขัดเกลาจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์ ปราศจากมลทิน (สิ่งที่ไม่ดี)
ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

﴿ هُوَ الَّذِى بَعَثَ فِى الْاُمَمِىْنَ رُسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰیٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ... ﴾ [

ความว่า “ พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งร่อซูลขึ้น
คนหนึ่ง ในหมู่ผู้ไม่รู้จักหนังสือจากพวกเขาเองเพื่อสาธยายโองการต่างๆของพร
องค์แก่พวกเขา และทำให้พวกเขาผุดผ่อง และทรงสอนคำภีร์
และความสุขุมคัมภีรภาพแก่พวกเขา .” (ซูเราะฮฺ อัลญุมอะฮฺ โองการที่ 2)

และท่านนะบี (ซ.ล)ได้จะนะว่า

()

ความว่า

“

แท้จริงฉันได้ถูกส่งมาเพื่อสร้างความสมบูรณ์แก่จรรยามารยาท” (รายงานโดย อัสมัด และ ฮากิม)

(4) หน้าที่ของบรรดาอฮุล (ศาสนทูต)

บรรดาอฮุลนั้น มีหน้าที่อันสูงส่งและมีเกียรติซึ่งจะกล่าวในที่นี้ พอสังเขป คือ

4.1 ประกาศและเผยแผ่บทบัญญัติศาสนา เรียกรื่อง เชิญชวนมนุษย์ไปสู่การสักการะภักดีต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) เพียงองค์เดียว.

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ اَلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهُۥ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ

حَسِيبًا] ﴿ ๓๖ ﴾ .[

ความว่า “ บรรดา (นะบี) ผู้ที่ได้เผยแผ่ศาสนาทั้งหลายของอัลลอฮฺ(ช.บ) และพวกเขากลับเกรงต่อพระองค์ และไม่กลับเกรงผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ(ช.บ) และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺ(ช.บ) เป็นผู้ทรงชำระสอบสวน” (ชูเราะฮฺ อัลอะหฺซาบ โองการที่ 39)

4.2 ชี้แจงและอธิบายให้ความเข้าใจในเรื่องของศาสนาที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงประทานลงมา

อัลลอฮฺ(ช.บ) ตรัสว่า

﴿ يَا بَنِيَّ اِنَّا وَآٰنَزَلْنَا اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ

يَتَفَكَّرُوْنَ] ﴿ ๕๑ ﴾ .[

ความว่า “ และเราได้ให้อัลกุรอ่านแก่เจ้าเพื่อเจ้าได้ชี้แจง (ให้กระจ่าง) แก่มนุษย์ซึ่งสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่พวกเขา และเพื่อพวกเขาจะได้ไตร่ตรอง” (ชูเราะฮฺ อันนะหฺล โองการที่ 44)

4.3

ชี้ทางนำไปประชาชาติไปสู่หนทางแห่งความดี และตักเตือนให้ห่างไกลจากความชั่ว

พร้อมกับบอกถึงข่าวดีเกี่ยวกับผลบุญคุณค่าที่จะได้รับเป็นการตอบแทน และเตือนให้ระวังจากการถูกลงโทษ ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ...﴾ [

ความว่า " บรรดาอรุซูลในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและในฐานะผู้ตักเตือน"

(ชูเราะฮฺ อันนิซาอฺ โองการที่ 165)

4.4 ปรับปรุงแก้ไขสภาพการเป็นอยู่ ของมนุษย์ให้ถูกต้องและดีขึ้น

ด้วยกับแบบอย่างที่ดีงาม ทั้งด้วยวาจาและการประพฤติปฏิบัติทางกาย .

4.5 ดำรงไว้ซึ่งบทบัญญัติของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

และนำมาปฏิบัติใช้กับมวลมนุษยชาติทั้งหลาย .

4.6 บรรดาอรุซูลทุกท่านนั้นจะเป็นสักขีพยานต่อประชาชาติของตัวเอง

ในวันกิยามะฮฺ ว่า แท้จริงพวกเขานั้น ได้เผยแพร่โองการจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) อย่างชัดเจนโดยไม่ได้อัดเบือนและอำพรางแต่ประการใด .

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾

[

ความว่า

แล้วอย่างไรเล่าเมื่อเรานำพยานคนหนึ่งจากแต่ละประชาชาติมาและเราได้นำเจ้ามาเป็นพยานแก่ชนเหล่านั้น" (ชูเราะฮฺ อันนิซาอฺ โองการที่ 41)

(5) อัลอิสลาม คือ ศาสนาของทุกรอซูล (ศาสนทูต)

ศาสนาอิสลามนั้นเป็นศาสนาของบรรดานะบี และศาสนทูตทุกพระองค์

อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۖ﴾ [๒:]

ความว่า “ แท้จริงศาสนา ณ. อัลลอฮฺ(ช.บ) นั้น คือ อัลอิสลาม” (ชูเราะฮฺ อาลาอิมรอน โองการที่ 19)

แท้จริงบรรดาอหฺลุลทุกหลายได้ประกาศเรียกร้องไปสู่การสักการะภักดีต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) เพียงองค์เดียว และให้ละทิ้งจากการสักการะต่อสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์ ถึงแม้ว่าบรรดาอหฺลุลทุกหลายของพวกเขาก็มีความแตกต่างกันไปตามยุคและสมัย ถึงกระนั้นก็ตามบรรดาอหฺลุลทุกหลายเห็นพ้องกันว่า การศรัทธา ในความเอกะ(เอกภาพ) ของอัลลอฮฺ (ช.บ) นั้น คือ รากฐานและเป้าหมายของการเผยแผร์ .

ดังกล่าว่าที่ว่า

(:)

ความว่า

“

บรรดาศาสนาทุกหลายนั้นพวกเขาเป็นพี่น้องร่วมพ่อเดียวกัน ”(1) (รายงานโดย อีหม่ามบุคอรี)

(6)

บรรดาอหฺลุลทุกหลายนั้นก็คือ

สามัญชนคนหนึ่งที่ไม่สามารถรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับได้.

ความรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้นลับนั้นเป็นคุณลักษณะเฉพาะของพระเจ้า

ไม่ใช่เป็นลักษณะของบรรดาอหฺลุลทุกหลาย เพราะพวกเขาก็คือ มนุษย์คนหนึ่งซึ่งเหมือนกับมนุษย์ทั่วไป มีการกิน ดื่ม มีการแต่งงาน และหลับนอน และเจ็บ ไข้ ได้ป่วย เหมือนคนทั่วไป .

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ... ﴾ [٤٦]

(1) จากวจนะดังกล่าว หมายถึง เหล่ารอซูลทั้งหลายต่างเรียกร้องสู่การศรัทธาในเอกะแห่งอัลลอฮฺ (ช.บ) ซึ่งเปรียบเทียบได้ดังเป็นพี่น้องร่วมพ่อเดียวกันเนื่องจากพวกเขาเหล่านั้นต่างเรียกร้องสู่เป้าหมายอันเดียวกัน ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันในบทบาทญูดีหรือภาคปฏิบัติ (การประกอบศาสนกิจ)

ความว่า “ และเรามีได้ส่งคนใดจากบรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้า นอกจากพวกเขาจะรับประทานอาหารอย่างสามัญชน และเดินท่องไปในตลาด.” (ซูเราะฮฺ อัลฟุรคอน โองการที่ 20)

และอัลลอฮฺ (ช.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า
﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ﴾ [٤٦]

ความว่า “ และโดยแน่นอนเราได้ส่งบรรดารอซูลมาก่อนหน้าเจ้าและเราได้ให้พวกเขามีภริยาและลูกหลาน.” (ซูเราะฮฺ อีรเราะฮฺ โองการที่ 38)

พวกเขาจะเผชิญกับทุกสิ่งที่มีมนุษย์ทุกคนได้ประสบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศร้าโศกหรือดีใจ ความสุขสบายหรือความทุกข์ยาก การมีพลานามัยที่ดี หรือการเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นต้น.

อัลลอฮฺ (ช.บ) ได้คัดเลือกพวกเขามาเพื่อเผยแผ่ศาสนาของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้น ไม่สามารถรับรู้ถึงสิ่งเร้นลับได้ เว้นแต่อัลลอฮฺ (ช.บ)

จะทรงประทานวิสัย (โองการ) หรือทรงเปิดเผยให้แก่พวกเขา ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ۝ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴾ [٢٦ : ٢٧]

ความว่า “ พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ
 ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด
 นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดี เช่น รอสูล
 ดังนั้นพระองค์จะทรงผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา”. (ชูเราะฮ์
 อัลญิน โองการที่ 26-27)

(7) การคุ้มครองและดูแลรักษาต่อบรรดาอูซูล(การปราศจากมลทิน).

อัลลอฮฺ(ซ.บ)
 ได้คัดเลือกผู้ที่ประเสริฐและมีความเหมาะสมที่สุดจากมวลมนุษย์ให้รับผิดชอบ
 นำที่การเผยแผ่บรรดาสารแห่งพระองค์
 พระองค์ได้ปกป้องรักษาพวกเขาให้พ้นจากบาปที่ใหญ่หลวง
 และให้ปลอดภัยจากสิ่งที่เป็นพร่องและข้อตำหนิเพื่อพวกเขาจะได้
 นำพาโองการคำสอนของอัลลอฮฺ (ซ.บ) ไปเผยแผ่สู่ประชาชาติของพวกเขา
 โดยที่พวกเขาจะได้รับการปกป้องรักษา และการคุ้มครอง (ปร าส จากความผิด
 และบาป)ในสิ่งที่ได้ทำการเผยแผ่ไป ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอัลลอฮฺ(ซ.บ)
 นี่คือนหลักการที่เห็นพ้องกันของบรรดาอูลามอา (นักปราชญ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ) .

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ﴾ [٤٧]

ความว่า

“

โอ้อรชุลเอ๋ย

จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาจากพระเจ้าของเจ้า และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศสารของพระองค์และอัลลอฮฺ(ซ.บ) จะทรงคุ้มกันเจ้าให้พ้นจากมนุษย์ .” (ชูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ โองการที่ 6-7)

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงตรัสอีกว่า

﴿الَّذِينَ يَبْلَغُونَ رِسَالَتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ...﴾ [٤٨]

. ๔๘ :

ความว่า

“

และพวกเขากลัวเกรงพระองค์

และไม่กลัวผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) .” (ชูเราะฮฺ อัลอะหฺซาบ โองการที่ 39)

และอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรง ตรัสอีกว่า

﴿لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

. ๔๙ :

] ﴿ ٤٩ 》

ความว่า

“

เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่าแน่นอนพวกเขาได้เผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และพระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุกสิ่งไว้อย่างครบถ้วน .”(ชูเราะฮฺ อัลญิน โองการที่ 28)

หากคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา ได้กระทำความผิด หรือ ความบกพร่องที่เล็ก น้อย ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ อัลลอฮฺ (ช.บ) ก็จะทรงชี้แจงให้ทราบและพวกเขาจะรีบเร่งในการสำนึกผิดพร้อมกับขอภัยโทษจากพระองค์ การปฏิบัติดังกล่าวนั้นอัลลอฮฺ (ช.บ) จะยกฐานะและให้เกียรติพวกเขาอีกหนึ่งชั้น เสมือนไม่ได้กระทำความผิดมาก่อน ที่เป็นเช่นนี้ เพราะอัลลอฮฺ (ช.บ.) ได้ทรงประทานความพิเศษ เฉพาะกับบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ด้วยอุปนิสัยและคุณลักษณะที่ดีงาม และพระองค์จะทรงจัดทุกสิ่งทุกอย่าง ที่ทำให้ฐานะของพวกเขาลดต่ำลง .

(8) จำนวนบรรดานะบี และรอซูล และผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่ของพวกเขา

ได้มีรายงานปรากฏถึงจำนวนบรรดาศาสนทูตซึ่งมีประมาณ สามร้อยสิบห้าท่านด้วยกัน ครั้งหนึ่ง เหล่าซอฮาบะฮฺได้ถามท่านนะบี (ช.ล) ถึงจำนวน บรรดารอซูลของอัลลอฮฺ(ช.บ) ท่านรอซูล (ช.ล) ได้ตอบว่า .

()

ความว่า “ มีจำนวนถึงสามร้อยสิบห้าท่าน ซึ่งเป็นจำนวนที่มากมาย ”
(รายงานโดย ฮากิม)

และจำนวนของบรรดานะบีต่างๆ นั้นมีมากกว่าบรรดาอหฺลุล ส่วนหนึ่งจากพวกเขาถูกระบุไว้ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ช.บ) และอีกบางส่วนมิได้ระบุถึงแต่อย่างใด บรรดานะบีและรอซูลที่อัลกุรอาน ได้ระบุนามไว้ 25 ท่านด้วยกัน .

ดังที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

] ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ...﴾

ความว่า

และบรรดาอชูลซึ่งเราได้เล่าถึงพวกเขาแก่เจ้ามาก่อนแล้วและมีบรรดาอชูลซึ่งเรามีได้เล่าแก่เจ้าเกี่ยวกับพวกเขา.” (ชูเราะฮฺ อันนิซาอฺ โองการที่ 164)

และอัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสอีกว่า

﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءِ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٤٧﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٨﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٥٠﴾ وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥١﴾﴾ [٢٤-٢٥]

ความว่า

และนั่นคือหลักฐานของเราที่ได้ให้มั่นแก่อิบรอฮีมโดยมีฐานะเหนือกลุ่มชนของเขา เราจะยกขึ้นหลายชั้นผู้ที่เราประสงค์ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้รอบรู้ และเราได้ให้แก่เขาซึ่งอิซฮากและยะอฺูบ ทั้งหมดนั้นเราได้แนะนำแล้ว

และนุหฺเราก็อได้แนะนำแล้วแต่ก่อนนุ้นและจากลูกหลานของเขานั้น

คือดาวิดและซุลัยมานและอัยยูบและยูซุบและมุซาและฮารูน

และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่ผู้กระทำให้ทั้งหลาย และ ซากาเรีย

และ ยาฮฺยา และ อีซาและอิลยาซ ทุกคนนั้นอยู่ในหมู่คนดี และอิสมาแอล

และอัลยาสะอฺและยูनुส

และลูตแต่ละคนนั้นเราได้ให้ดีเด่นเหนือประชาชาติทั้งหลายและ (

เราได้ให้ดีเด่นอีก) ซึ่งส่วนหนึ่งจากบรรพบุรุษของเขา และลูกหลานของพวกเขา

และพี่น้องของพวกเขา

และเราได้เลือกพวกเขาและได้แนะนำพวกเขาไปสู่ทางอันเที่ยงตรง.” (ซูเราะฮ์ อัลอันอาม โองการที่ 83-87)

อัลลอฮ์(ซ.บ)

ได้ทรงยกฐานะและทรงประทานเกียรติให้กับบางส่วนของบรรดานะบีให้เหนือกว่าอีกส่วนหนึ่ง ดังที่พระองค์ได้ทรงตรัสว่า

﴿...وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ...﴾ [

ความว่า " และแท้จริง อัลลอฮ์ (ซ.บ)

นั้นได้ทรงยกกระดับบางส่วนของบรรดาศาสดา (นะบี)

ให้ดีเลิศกว่าอีกส่วนหนึ่ง" (ซูเราะฮ์ อัลอิสรอฺ โองการที่55)

และเช่นเดียวกัน อัลลอฮ์ (ซ.บ)ได้ทรงยกฐานะ

และประทานเกียรติให้กับบางส่วนของบรรดารอซูล(ศาสนทูต)

เหนือกว่าอีกส่วนหนึ่ง ดังที่พระองค์ได้ทรงตรัสอีกว่า

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ...﴾ [

ความว่า “

บรรดารอซูลเหล่านั้นเราได้ให้บางคนในหมู่พวกเขาดีเด่นกว่าอีกบางคน .” (

ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 253)

ซึ่งผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกเขา คือ บรรดาพวกอูลูลอฮมี()

ซึ่งได้แก่นะบี นุหฺ

อิบรอฮีม มูซา อีซา และมุฮัมมัด(ขอความสันติจงมีแด่พวกเขาทั้งหมด)

อัลลอฮ์(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ...﴾ [

ความว่า “

ดังนั้นเจ้าจงอดทนดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งรอซูลทั้งหลาย” (ชูเราะฮ์
อัลอะฮ์ล อังการที่ 35)

และพระองค์ได้ทรงตรัสอีกว่า

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ
مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ٥١﴾ [51]

ความว่า

“

และเจ้าจงรำลึกในขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาของพวกเขาจากบรรดานะบีและจ
ากเจ้าและจากนุสและอิบรอฮีมและมูซา

และอิซาบุตรมัรยัมและเราได้เอาคำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นจากพวกเจ้า”

(ชูเราะฮ์ อัลอะหฺซาบ

โองการที่7)

และท่านนะบีมุฮัมมัด

(ช.ล.)

เป็นผู้ที่เฉลียวและประเสริฐยิ่งในบรรดาศาสนทูต ท่านคือศาสนทูตคนสุดท้าย
เป็นผู้นำของบรรดาผู้ที่ยำเกรง เป็นหัวหน้าของลูกหลานนะบิอาดัม
เป็นผู้นำของบรรดาศาสนทูตทั้งหมด เป็นเจ้าของตำแหน่งแห่งการยกย่องชมเชย
เป็นผู้ถือธงแห่งการสรรเสริญและคือเจ้าของสระน้ำ ที่กล่าวขาน แห่งทุ่งมะฮฺซัร (
วันพิพากษา)

และท่านนะบีของเราเป็นผู้ที่อัลลอฮ์

(ช.บ)

ทรงประทานเกียรติที่ยิ่งใหญ่

มีสิทธิพิเศษ

ในการช่วยเหลือมวลมนุษย์ทั้งหลายในวันพิพากษา เป็นผู้ซึ่งใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ (

ช.บ) เป็นผู้ที่พระองค์ทรงแต่งตั้ง และทรงประทานบทบัญญัติ ที่ดีเลิศที่สุด

และอัลลอฮ์(ช.บ)ได้ทรง

ประทานเกียรติแก่บรรดาประชาชาติของท่าน

โดยถูกอุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ
เป็นประชาชาติที่สุดท้ายและคือประชาชาติกลุ่มแรกที่ถูกบังเกิดฟื้นชีพขึ้นมาในวัน
ปรโลก (สิ้นโลก) .

ท่านนะบี(ช.ล.)ได้ว่าจะว่า

()

ความว่า

“

ฉันได้ถูกประทานความโปรดปรานเหนือบรรดานะบีอื่นๆทุกอย่างด้วยกัน⁽¹⁾ ” (รายงานโดย มุสลิม)

และท่านยังจะอีกว่า

.)

(

ความว่า “ ฉันคือผู้นำของลูกหลานอาดัมในวันกิยามัต

และในมือของฉันนั้น

ถือธงแห่งการสรรเสริญไว้โดยที่มีได้อวดอ้างตนงตัวแต่อย่างใด

และในวันนั้นบรรดานะบีทั้งหมดจะอยู่ใต้ร่มธงของฉัน

จะเป็นนะบีอาดัมหรือนะบีท่านอื่นๆ (คือ ได้การนำของท่านนะบีมุฮัมมัด (ช.ล)

) ”. (รายงานโดย อัสมัดและ อัคดร์มีชี)

ส่วนนะบีซึ่งประเสริฐรองลงมาจากนะบีมุฮัมมัด (ช.ล.) นั่นก็คือ นะบีอิบรอฮีม (อ.ล.) ซึ่งถูกให้นายนามว่า คอลีลุลลอฮฺ (ผู้ใกล้ชิดของอัลลอฮฺ (ช.บ)) และถัดจากทั้งสองลงมาก็คือ บรรดาราชูลที่อยู่ในตำแหน่ง อุลูลอฮฺมี อีก 3 ท่าน นั่นก็ คือ นูหฺ มูซา และอีซา (ขอความสันติจงมีแด่พวกเขาด้วยเถิด) .

(1) หกอย่างดังกล่าวได้แก่ ส่วนวนโวหารที่ดีเลิศ (หมายถึง คำที่มีความหมายกว้างและครอบคลุม) , ให้ความช่วยเหลือพิเศษ คือ ความเกรงขาม (เพียงได้ยินชื่อก็เกิดความหวั่นไหวและกลัวเกรง) , ทรัพย์สินและเชลยที่มาจากการใช้อำนาจทางสงคราม เป็นที่อนุวัติสำหรับตัวฉัน , ให้พื้นดินเป็นมัสยิด (สถานที่ทำการสักการะ) และสามารถทำความสะอาดได้ , นั่นคือศาสนทูตที่ถูกส่งมาแด่มวลมนุษย์ทั้งหมด , และฉันคือ ศาสนทูตคนสุดท้าย.

(9) เครื่องหมายของบรรดานะบีทั้งหลาย(ปฏิหารย์ / สิ่งอัศจรรย์)

อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงประทานสิ่งปฏิหารที่ยิ่งใหญ่ , สิ่งอัศจรรย์เหนือธรรมชาติ (มัจฮิซาต) สิ่งมหัศจรรย์ให้แก่บรรดาราชูลของพระองค์ เพื่อสนับสนุน ยืนยัน และเป็นหลักฐานให้แก่บรรดา

ราชูลของพระองค์ อย่างเช่น พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน การผ่าซีกดวงจันทร์ของนะบีมุฮัมมัด (ช.ล) การแปลงไม้เท้าให้เป็นงูของนะบีมูซา (อ.ล) การเสกดินให้กลายเป็นนกกของท่านนะบีอีซา (อ.ล) และนอกเหนือจากที่กล่าวมาอีกมากมาย .

ฉะนั้นเครื่องหมายและมัจฮิซาตที่ประกฏกับบรรดาราชูลนั้นเป็นหลักฐานที่บ่ง

ชี้และยืนยันถึงการเป็นนะบี (ศาสดา) ที่แท้จริงดังที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ...﴾ [٢٥]

ความว่า “ โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาอัครทูตของเราด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง . (ชูเราะฮฺ อัลอะฮฺดิ อังการที่ 25)

และท่านนะบี (ช.ล) ได้ว่ากันว่า

ความว่า “ ไม่มีนะบีท่านใดจากบรรดานะบีทั้งหมด เว้นแต่พวกเขาจะถูกระทานเครื่องหมาย (หลักฐานที่ชัดแจ้ง) ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ให้ความเชื่อและศรัทธาในสิ่งที่คล้ายคลึงกัน และแท้จริงสิ่งที่ฉันถูกประทานให้ คือ อังการ ที่ อัลลอฮฺทรงประทานมา และฉันก็หวังว่า ฉันจะมีผู้ติดตามมากที่สุดจากพวกเขาบรรดานะบีในวันกิยามะฮฺ (มีประชาชาติจำนวนมากที่สุด) .(รายงาน โดย อิหม่ามบุคอรีและมุสลิม)

(10) การศรัทธาต่อการเป็นศาสนทูตของมุฮัมมัด (ช.ล)

การเชื่อและศรัทธาต่อการเป็นศาสดาของมุฮัมมัด (ช.ล) ถือเป็นรากฐานที่สำคัญอันหนึ่งของรากฐานแห่งการศรัทธา เพราะการศรัทธาของบุคคลหนึ่งจะไม่สามารถบรรลุไปถึงแก่นแท้ได้ เว้นแต่จะต้องศรัทธาต่อการเป็นศาสนทูตของมุฮัมมัด (ช.ล) ดังที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴾ [

.]

ความว่า “ และถ้าผู้ใดมิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) และรอซูลของพระองค์แท้จริงเราได้เตรียมไฟที่ลุกโชนช่วงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธทั้งหลาย.”(ซูเราะฮฺ อัลฟัดล โองการที่ 13)
และท่านนะบี (ช.ล) ได้จะนะว่า
()

ความว่า “ ฉันได้ถูกบัญชาให้ทำการต่อสู้กับมนุษย์ จนกว่าพวกเขาจะกล่าวปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ(ช.บ) และแท้จริงฉันเป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ (ช.บ) .”(รายงานโดย มุสลิม)

การที่จะทำให้การศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด (ช.ล.) จะมีผลได้นั้นต้องประกอบด้วยหลักการต่อไปนี้ :

1- ทำความรู้จักท่านนะบีมุฮัมมัด (ช.ล.) ท่านมีนามว่า มุฮัมมัด เป็นบุตรของอับดุลลอฮฺ และปู่ของท่านมีนามว่า อับดุลมุตตอลิบเป็นบุตรของฮาซิมซึ่งเป็นชนชาวเผ่ากูเรซ และเป็นเผ่าหนึ่งจากชนเผ่าอาหรับมีเชื้อสายสืบทอดมาจากลูกหลานนะบีอิสมาอีล (อ.ล) บุตรนะบีอิบรอฮีม (อ.ล) และท่านมีอายุ 63 ปี (40 ปีก่อนการแต่งตั้งเป็นรอซูลและ 23 ปี ชีวิตแห่งการเป็นนะบีและรอซูล).

2- เชื่อและยอมรับในสิ่งที่ท่านได้ทำการเผยแพร่และจงรักภักดี พร้อมกับปฏิบัติตามคำสั่งใช้ และห่างไกลจากสิ่งที่ท่านไม่พอใจและห้ามปราม.

3- เชื่อกันว่า แท้จริงท่านนะบีมุฮัมมัด (ซ.ล)

เป็นศาสนทูตที่ถูกส่งมายังมวลมนุษย์และญินซึ่ง

จำเป็นที่ทุกคนจะต้องเจริญรอยตาม แนวทางของท่านโดยไม่มีข้ออ้างใดๆทั้งสิ้น
ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...﴾ [٤١]

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย
แท้จริงฉันคือรอสูลของอัลลอฮฺ(ซ.บ) มายังพวกท่านทั้งหลาย .” (ชูเราะฮฺ
อัลอะฮฺรอฟ โองการที่ 158)

4 . การศรัทธาตอบทบัญญัติของท่านที่ถูกประทานลงมา
และแท้จริงท่านนั้นเป็นผู้ที่ดีเลิศที่สุด

จากบรรดาศาสนทูตทั้งหมด และเป็นศาสนทูตท่านสุดท้ายที่ถูกคัดเลือกมา.

ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿...وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾ [٤٢]

ความว่า “ แต่เป็นรอสูลของอัลลอฮฺ(ซ.บ)
และเป็นคนสุดท้ายแห่งบรรดานะบี.” (ชูเราะฮฺ อัลอะฮฺซาบ โองการที่ 40)

แท้จริงท่านนะบีมุฮัมมัด (ซ.ล)เป็นผู้ใกล้ชิดของอัลลอฮฺ(ซ.บ) และ
เป็นผู้นำของบรรดาอุลลฮานนะบีอาดัม (อ.ล) ท่าน คือ ผู้ช่วยเหลือที่ยิ่งใหญ่
และ มีเกียรติ ใน วันกียามะฮฺ ผู้เป็นเจ้าของสระน้ำอันทรงเกียรติ
และแท้จริงประชาชาติของท่านนั้นเป็นประชาชาติที่ดีเลิศและมีเกียรติที่สุด .

ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ...﴾ [٤٣]

ความว่า

“ พวกเขานั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ .” (ชูเราะฮ์ อาลาอิมรอน โองการที่ 110)

ชาวสวรรค์ คือ ประชาชาติของท่านมากที่สุด และบัพัญญูที่ท่านได้รับนั้น ถือเป็นบัพัญญูที่ขกเลิกบัพัญญูดีก่อนๆ ซึ่งถือว่าบัพัญญูที่เคยปรากฏนั้นเป็น โมฆะ.

5- อัลลอฮฺ(ช.บ)

ได้ทรงประทานเครื่องหมายที่ยิ่งใหญ่และหลักฐานที่ชัดแจ้งให้กับท่านนะบี มุฮัมมัด (ช.ล) นั่นก็คือ พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งเป็นคำรัสของอัลลอฮฺ(ช.บ) ที่ถูกรักษาให้พ้นจากการเปลี่ยนแปลงและบิดเบือนเพื่อสนับสนุนและยืนยันความ เป็นร่อซูลของท่าน.

ดังที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿ قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ

بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴾ []

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)

แน่นอนหากมนุษย์และอินร่วมกันที่จะนำมาเช่น อัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขา เป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม .” (ชูเราะฮ์ อัลอิสรออ โองการที่ 88)

และอัลลอฮฺ(ช.บ) ได้ทรงตรัสอีกว่า

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ []

ความว่า “ แท้จริงเราได้ให้ข้อดักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา

และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน .” (ชูเราะฮ์ อัลอิจร โองการที่ 9)

6- ศรัทธาว่าแท้จริงท่านนะบี (ซ.ล)

ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบมาจากอัลลอฮฺ(ซ.บ)
อย่างสมบูรณ์แล้วโดยที่ท่านได้ทำการเผยแพร่บรรดาสารของพระองค์
และได้สั่งสอนประชาชาติพร้อมกับแนะนำทางที่ดีและห้ามปรามจากการประพฤ
ติชั่ว.

ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ

رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [٢١٧]

ความว่า “ แท้จริงมีรอซูลคนหนึ่งจากพวกท่านเอง
ได้มาหาพวกท่านแล้วเป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก
เป็นผู้ห่วงใยในพวกท่าน เป็นผู้เมตตา ผู้กรุณาสงสารต่อบรรดาผู้ศรัทธา .” (
ซูเราะฮฺ อัดเตาเบฮฺ อี อังการที่ 128)

และท่านนะบีมุฮัมมัด (ซ.ล) ได้ว่ากันว่า

)

.

(

ความว่า “ไม่ปรากฏนะบีท่านหนึ่งท่านใดก่อนหน้าฉันที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)
ได้ส่งเขามายังประชาชาติ เว้นแต่จำเป็นบนนะบีท่านนั้น
จะต้องชี้แนะประชาชาติของเขาไปสู่สิ่งที่ดีงามในสิ่งที่ได้สั่งสอนไป
และตักเตือนให้ประชาชาติของเขาห่างไกลจากสิ่งที่ชั่วร้ายและเลวทรามที่ได้สั่ง
สอนเช่นกัน .” (รายงานโดย มุสลิม)

7- แสดงความรักต่อท่านนะบี (ซ.ล)

เหนือความรักที่มีต่อตัวเองและมนุษย์ทั้งหมดพร้อมให้

เกียรติยกย่องให้ความสูงส่ง และความจงรักภักดีต่อท่าน เพราะสิ่งนี้แหละคือสิทธิของท่านรอซูล(ช.ล) ที่อัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงใช้ผู้ศรัทธาทั้งหลายยึดถือเอาปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ผู้ใดรักรอซูล (ช.ล) เท่ากับรักอัลลอฮ์ (ช.บ) ผู้ใดจงรักภักดีต่อรอซูล (ช.ล) เขาก็คือ ผู้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) เช่นเดียวกัน.

อัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴿๓๑﴾

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ (ช.บ) ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ (ช.บ) ก็จะทรงรักพวกท่าน และทรงอภัยให้แก่พวกท่าน ซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน และอัลลอฮ์(ช.บ) นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ.” (ซูเราะฮ์ อาลาอิมรอน โองการที่ 31) และท่านนะบี (ช.ล) ได้ว่ากันว่า

()

ความว่า

“

บุคคลหนึ่งบุคคลใดจากพวกท่านจะยังไม่สมบูรณ์ในการศรัทธา จนกว่าฉันจะเป็นที่รักยิ่งของเขาเหนือกว่าบุตรและบิดามารดาของเขาและมากกว่ามนุษย์ทั้งหมด.” (รายงานโดยอิหม่าม บุกอรีและมุสลิม)

8- ทำการสอลาต (การขอพร) และกล่าวสลามแด่ท่านนะบี (ช.ล) ซึ่งผู้ศรัทธาสมควรปฏิบัติดังกล่าวให้มากและเรื่อย ๆ เพราะแท้จริงผู้ที่ตระหนี่จีเหนียวที่สุด คือ ผู้ที่ได้ยินนามของท่านนะบีแล้วไม่ได้กล่าวการชอลาตต่อท่าน.

อัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا

تَسْلِيمًا﴾ [24]

ความว่า “ แท้จริงอัลลอฮ์(ช.บ) และมาลาอิกะฮ์ของพระองค์ประสาทพรแก่นะบี โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงประสาทพรให้เขา และกล่าวทักทายเขาโดยการวะ .” (ซูเราะฮ์ อัลอะหฺซาบ โองการที่ 56)

และท่านนะบี (ช.ล) ได้ว่า

()

ความว่า “ ผู้ใดที่ซอลาวัต (ขอพร) แก่ฉันหนึ่งครั้ง อัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงประทานพรแก่เขาผู้นั้นสิบครั้ง.” (รายงานโดย มุสลิม)

จะเห็นได้ว่าการซอลาวัตต่อท่านศาสนานี้มีการเน้นหนักและให้ความสำคัญ คัญ เป็นอย่างมากในหลายๆ กรณีและสถานการณ์ เช่นต้องอ่านในตะชะฮฺฮุดของการละหมาด คูอาฏนูต การละหมาดชะนาซะห์ (คนตาย) คุตบะห์วันศุกร์ หลังจากอาซาน (การประกาศถึงเวลาละหมาด) ขณะเข้าและออกจากมัสยิด ขณะขอพร หรือ เวลาที่ได้ยินนามท่านนะบี (ช.ล) และในอีกหลายๆสภาพการณ์นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมา .

9 – แท้จริงท่านนะบี (ช.ล) และบรรดาศาสนทูตทุกท่านยังมีชีวิตอยู่ในทัศนะของพระเจ้า

เป็นชีวิตที่อยู่ในหลุมฝังศพหลังจากเสียชีวิตไปแล้วในสภาพที่สุขสบายอย่างที่สุด และมีเกียรติที่สูงส่งเหนือผู้ตายชาฮีด (เสียชีวิตในวิถีทางของอัลลอฮ์ (ช.บ)) ซึ่งไม่เหมือนกับชีวิตบนโลกคุณนายนี กล่าวคือ การเป็นอยู่ที่ไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นอย่างไร

ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังคงไว้ซึ่งชื่อแห่งการตาย (คือ พวกเขาได้ตายไปแล้ว)
และ ท่านนะบี (ซ.ล) ได้จะว่า

()

ความว่า “ แท้จริงอัลลอฮฺ (ซ.บ) ได้ห้ามแผ่นดินต่อกัดกิน (ทำลาย)
ร่างของบรรดาศาสนทูต”(รายงานอาบูดาวูด และนาซาอี)

และท่านนะบี (ซ.ล) ได้จะอีกว่า

()

ความว่า “ไม่มีมุสลิมคนใดที่กล่าวสลามต่อฉันเว้นแต่อัลลอฮฺ (ซ.บ)
จะคือวิญญาณให้ฉันฉัน เพื่อฉันจะได้ตอบรับการสลามของมุสลิมคนนั้น.” (รายงานโดย อาบูดาวูด)

10 – ส่วนหนึ่งจากการเคารพให้เกียรติที่ท่านนะบี (ซ.ล) นั้นคือ
ละทิ้งการพูดเสียงดังขณะที่ท่านอยู่ด้วย ยามที่ท่านมีชีวิตอยู่
และเช่นเดียวกันในขณะทีกล่าวสลามต่อท่านนะบี (ซ.ล) ณ. ที่หลุมศพของท่าน
เพราะอัลลอฮฺ (ซ.บ) ทรงตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿๑﴾﴾

ความว่า

“

โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย

พวกเจ้าอย่าได้ยกเสียงของพวกเจ้าเหนือเสียงของท่านนะบี

และอย่าพูดเสียงดังกับเขา (มุฮัมมัด) ยิ่ง การ พูดเสียงดัง
ของบางคนของพวกเจ้ากับอีกบางคนเพราะ (เกรงว่า) การงานต่างๆ

ของพวกเจ้าจะสูญเสียไป โดยที่พวกเจ้าไม่รู้สีกตัว .” (ชูเราะฮ์ อัลหุญร็อต โองการที่ 2)

ส่วนการเคารพให้เกียรติต่อท่านนะบี (ช.ล) หลังจากที่ท่านถูกฝังไปแล้วนั้นควรปฏิบัติเช่นเดียวกับท่านยังมีชีวิตอยู่นั้นจำเป็นที่เราต้องเคารพให้เกียรติ เหมือนกับที่เหล่าบรรดาซอฮาบะฮ์ได้กระทำไว้ โดยที่พวกท่านนั้นเป็นบุคคลที่ปฏิบัติตามนะบีอย่างเคร่งครัดและเป็นบุคคลที่ห่างไกลจากการกระทำอูตริ(บิดอะฮ์) และสิ่งที่ขัดต่อท่านรอซูล(ช.ล) อย่างเด็ดขาด.

11 - แสดงความรักต่อบรรดามิตรสหาย เครือญาติ และบรรดาภรรยาของท่านนะบี (ช.ล) และต่อสาวกของท่านทั้งหลาย พร้อมทั้งคอยระวังจากการสร้างความอับยศ หรือใส่ร้ายพวกเขา หรือกระทำการหนึ่งการใดที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อพวกเขา เพราะแท้จริงอัลลอฮ์(ช.บ) ได้พึงพอใจในตัวของพวกเขา และได้เลือกพวกเขามาเป็นสหายแก่ท่านนะบี (ช.ล) ซึ่งจำเป็นบนประชาชาติของท่านนะบี(ช.ล) ต้องสร้างสายใยความรักต่อพวกเขา .

อัลลอฮ์(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ إِلَى اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [๕] رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ...

ความว่า “ บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ (ชาวมุฮายีรีนจากมักกะฮ์) และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ (

ชาวอันศ็อรจากมาดีนะฮฺ)และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการดีนั้นอัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงพอพระทัยในพวกเขา .” (ซูเราะฮฺ อัลเตาบะฮฺ โองการที่ 100)

และท่านนะบี (ซ.ล) ได้วอนว่า

)

(

ความว่า “ ท่านทั้งหลายจงอย่าบั่นทอน (ทำให้เสื่อมเสีย) บรรดามิตรสหายของฉัน ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺ (ซ.บ) ผู้ซึ่งชีวิตฉันอยู่ในกำมือของพระองค์หากว่าคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านได้บริจกาทองเท่ากับภูเขายูสุดี ก็ไม่อาจที่จะเทียบเท่าหรือมีค่าเท่ากับการบริจกหนึ่งมูด (ลิตร) หรือครึ่งลิตร ของพวกเหล่าซอฮาบะฮฺ .” (รายงานโดย บุคอรี)

และเป็นสิ่งที่ควรพึงปฏิบัติ (หนาวโน้ม)

สำหรับบุคคลรุ่นหลังที่ควรจะขอการอภัยโทษให้แก่พวกเขา

และขออภัยต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) ให้พวกเขา

มีจิตใจที่บริสุทธิ์ผุดผ่องปราศจากการอิฆาริยาความเคียดแค้นพยาบาทซึ่งกันและกัน ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ตรัสว่า

﴿ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ

سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴾ [

.๕:

ความว่า “ และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา โดยพวกเขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรดอภัยให้แก่เราและพี่น้องของเราผู้ซึ่งได้ศรัทธาก่อนหน้าเราและขอพระองค์อย่าได้ให้มีการเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา

แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดูผู้ทรงเมตตาเสมอ .” (ชูเราะฮฺ อัลฮัซร โองการที่ 10)

12 - ห่างไกลจากการปฏิบัติต่อท่านนะบี(ช.ล) ด้วยความคลั่ง (การล่าเซตอันพึงมี) แท้จริงการกระทำความดังกล่าวนั้นเป็นการทำร้ายท่านนะบี (ช.ล) อย่างร้ายแรง เพราะท่านนะบี(ช.ล) เคยเตือนประชาชาติของท่านจาก การปฏิบัติ ต่อ ท่าน

แบบเกินขอบเขตและยกย่องเชิดชูท่านมากเกินไปจนเกินกว่าตำแหน่งของท่านที่อัลลอฮฺ (ช.บ) ทรงประทานให้ ท่านนะบี (ช.ล) วอนะว่า

()

ความว่า “ แท้จริงฉันเป็นแค่ป่าวคนหนึ่ง ดังนั้นพวกท่านทั้งจงกล่าวเถิดว่า (ฉันคือ) ป่าวของอัลลอฮฺ(ช.บ) และศาสนทูตของพระองค์ ฉันไม่พอใจและรังเกียจในการที่พวกท่านยกระดับฐานะของฉันเกินกว่าตำแหน่งของฉันที่ถูกประทานมา.”

และท่านรอซูล (ช.ล)ยังได้วอนะอีกว่า

()

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงอย่ายกย่องฉันจนเกินขอบเขตเสมือนกับที่พวกคริสเตียนได้ยกย่องบุตรชายของมัรยัม (นะบี อีซา (อ.ล)).” (รายงานโดย อีหม่ามบุคอรี)

การขอพรจากท่านนะบี(ช.ล) การเรียกร้องขอความช่วยเหลือ การตอวาฟ (วนเวียน)รอบหลุมศพของท่าน การบนบาน การเชือดพลีต่อท่าน แท้จริงแล้วเป็นสิ่งต้องห้าม ไม่นอนุมัติเพราะมันคือ การตั้งภาคี (ชิริก) ต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) เช่นเดียวกันหากผู้ใดไม่ให้ความเคารพท่านนะบี (ช.ล) หรือมีความรู้สึกขุ่นเคืองใจในตัวท่าน หรือ ได้กล่าวให้ร้ายป้ายสี รังเกียจ

คุณของท่าน หรือกระทำการเย้ยหยันต่อท่าน
แท้จริงเขาได้สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม (ผู้ศรัทธา) และได้ฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์(ช.บ) ดังที่พระองค์ได้ทรงตรัสว่า

﴿... قُلْ أَبَا اللَّهِ وَاَيْتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ
كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ...﴾ [66: 65]

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าต่ออัลลอฮ์ (ช.บ) และบรรดาโอองการของพระองค์ และ รอสูลของพระองค์กระนั้นหรือ ที่พวกท่านเย้ยหยันกัน พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่านได้ปฏิเสธแล้วหลังจากการมีศรัทธาของพวกท่าน.” (ชูเราะฮ์ อัดเตาบะฮ์ โอองการที่ 65-66)

ฉะนั้นความรักที่แท้จริงต่อท่านรอสูล (ช.ล) นั่นก็คือ ความรักที่เกิดมาจากการปฏิบัติตามแนวทางวิถีชีวิตรวมทั้งแบบฉบับของท่านและ ละทิ้งจากสิ่งขัดกับแนวทางของท่านนะบี (ช.ล)

ดังที่อัลลอฮ์(ช.บ) ได้ทรงตรัสว่า

﴿قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِىْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ [๕: ๕]

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮ์(ช.บ) ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ (ช.บ) ก็ทรงรักพวกท่าน และจะทรงอภัยให้แก่พวกท่านซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน และอัลลอฮ์ ช.บ) นั้นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตา.” (ชูเราะฮ์ อาลาอิมรอน โอองการที่ 31)

ฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องระวังมิให้เกิดการละเลย และการปฏิบัติที่เกินขอบเขตในการให้เกียรติยกย่องท่านรอสูล(ช.ล) และ ห้ามนำคุณลักษณะของอัลลอฮ์(ช.บ) มาใช้กับท่านนะบี(ช.ล) หรือ

คือ การเชื่อมั่นและศรัทธาว่า การมีชีวิตอยู่บนโลกนี้จะพบกับจุดจบแล้วหลังจากนั้น

มนุษย์จะต้องเผชิญกับโลกใหม่ที่มีความตายแห่งโลกคุณาเป็นจุดเริ่มต้น แล้วต่อด้วยการมีชีวิตอยู่ในหลุมฝังศพ และต้องเผชิญกับวันปรโลก (กียามะฮฺ) ซึ่งเป็นโลกสุดท้าย ที่ทุกชีวิตจะมีชีวิตใหม่หลังจากการฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง . ในวันปรโลก มนุษย์จะต้องถูกรวบรวมให้มาชุมนุม ณ พุทกวางแห่งหนึ่ง (อัลมะหฺซัร) เพื่อรับฟังการสอบสวน และรับผลตอบแทนแห่งการทำความดีและชั่วแล้วทุกอย่างก็จะจบสิ้นด้วยการฟานักในสวนสวรรค์หรือตกขุมนรก

การศรัทธาต่อวันปรโลกจัดอยู่ในหลักการศรัทธา 6 ข้อ ที่ผู้ศรัทธาจำเป็นต้องศรัทธาต่อข้อดังกล่าว.

เนื่องจากผู้ใดที่ปฏิเสธการศรัทธาในข้อนี้เขาจะมีผู้ที่ศรัทธาโดยสมบูรณ์หากแต่ถือว่า เขาเป็นกาเฟร (ลินสภาพจากการเป็นมุสลิม)

อัลลอฮฺ (ช.บ.) ทรงตรัสว่า

﴿ ... وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ... ﴾ [๓]

ความว่า “ แต่ทว่าคุณธรรมนั้นคือ ผู้ที่ศรัทธาต่อวันปรโลก..” (ซูเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 177)

และท่านรอซูล(ช.ล) ได้วางนะ ในฮาดีษยิบรียลที่เป็นที่รู้จักกันว่า

: 6 }

{

ความว่า “ โปรดบอกฉันซิว่า อิหม่าน (การศรัทธา) คืออะไร ท่านรอซูล(ช.ล)จึงตอบว่า (การศรัทธา) คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮฺ , ต่อบรรดามลาอิกะฮฺของพระองค์ , ต่อบรรดาคำภีร์ของพระองค์ ,

ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ , ต่อวันปรโลกและศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะ
ทั้งที่ของมันและชั่ว”

(รายงานโดย มุสลิม)

ผู้มีการศรัทธาจำเป็นต่อศรัทธาต่อสัญญาณของวันปรโลก
ที่ท่านรอซูล(ซ.ล)ได้ว่าจะถึงอันเป็นสัญญาณหรือเครื่องหมาย
ที่จะบ่งบอกหรือชี้แนะให้เห็นว่า วันปรโลกนั้นได้เข้าใกล้มาแล้ว”

มีท่านผู้รู้(อุลามะฮฺ)ได้จำแนก สัญญาณดังกล่าวออกเป็น 2
ประเภทด้วยกันคือ

(1)สัญญาณย่อย (เล็ก) คือ สิ่งที่ยกเหตุว่า
วันปรโลกนั้นใกล้เข้ามาแล้ว สัญญาณลักษณะนี้มีมาก
และส่วนใหญ่ก็ได้ประจักษ์ขึ้นแล้ว อาทิเช่น
คำบัญชาแต่งตั้งท่านรอซูล(ซ.ล) เพื่อเผยแพรศาสนา ,
มนุษย์สิ้นไร้ซึ่งความเชื่อศรัทธา ,
การประดัดประดาตกแต่งมัสยิดเพื่อประกวดแข่งกัน ,
คนเลี้ยงแกะได้ย่างเข้าสู่ชุมชนเมือง (,
คนที่อยู่ตามชนบทหันชีวิตเข้าสู่ชุมชนเมือง) ,
การเกิดสงครามระหว่างอิสลามกับชาวยิว และการเข่นฆ่าชาวยิว,
เวลาของวันหนึ่งๆจะเร็วและสั้นลง ,
การปฏิบัติภารกิจศาสนาก็จะถูกเพิกเฉยและละเลย ,
การบังเกิดพืชนะสุตต่างนานา(ความระทมทุกข์ ความวุ่นวาย กระส่ำกระส่าย)
การฆ่ากัน การคิดประเวณี และการทำบาปจะแพร่กระจายในสังคมอย่างมากมาย.

อัลลอฮฺ(ซ.บ) (ซ.บ.) ทรงตรัสว่า

.[:] ﴿ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴾

ความว่า “ วันกียามะฮฺได้ใกล้เข้ามาแล้ว และดวงจันทร์ได้แยกออก” (ชูเราะฮฺ อัลกะฮ์ฟฺ โองการที่ 1)

(2) สัญญาณใหญ่(สำคัญ) คือ

สิ่งที่จะเกิดเบื้องหน้า ก่อนถึงวันกียามะฮฺ ในระยะอันใกล้ที่สุด . สัญญาณในลักษณะนี้จำเป็นต้องระวังซึ่งได้มีการเตือนถึงสัญญาณดังกล่าว , มันมี 10 สัญญาณด้วยกัน ซึ่งล้วนแล้วยังไม่ได้ปรากฏแต่อย่างใด

ส่วนหนึ่งจากสัญญาณดังกล่าวได้แก่

- การปรากฏตัวของท่านอิหม่ามมะฮฺดี , การปรากฏตัวของดัจญาล (ซึ่งเป็นภัยอันร้ายแรง เพราะมันคือตัวบ่อนทำลายความดีของมนุษย์) , การลงมาของท่านนะบีฮฺ(อ.ล)จากฟ้า และทันทีที่ท่านลงมา ท่านจะทำลายไม้กางเขน , ม้าดัจญาลและสุกร , และกำหนดสายสำหรับผู้ที่มิใช่มุสลิม , พร้อมกับการเผยแพร่และดำเนินตามแนวทางบทบัญญัติอิสลามที่ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล) ได้พามา

- การปรากฏตัวของญะญูจและมะอูญ (เป็นชนกลุ่มหนึ่งเมื่อออกมาแล้ว จะสร้างความหายนะแก่ไร่นาพืชสวนของมนุษย์ พวกมันจะมีลักษณะเฉพาะ บางสายรายงานก็บอกว่า พวกมันจะมีดวงตาที่เล็กมาก เป็นต้น) พวกมันจะถูกสาปแช่งและตายไปในที่สุด , การเกิดจันทร์คราสครั้งใหญ่ 3 ครั้ง ซึ่งจะเกิดทางทิศตะวันออก 1 ครั้ง ทางทิศตะวันตก 1 ครั้ง และแถบคาบสมุทรอาราเบีย 1 ครั้ง

- การเกิดกลุ่มหมอกควันครั้งใหญ่ที่จะแผ่กระจายปกคลุมไปทั่วจนไม่สามารถมองเห็นสิ่งใดได้

- อัลกุรอ่านจะถูกยกขึ้นสู่ฟ้าเบื้องบน , ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันตก

- การปรากฏตัวของสัตว์ชนิดหนึ่ง (ซึ่งมันพูดได้ และมันจะบอกว่าใครคือชาวนรกหรือสวรรค์)

- การเกิดไฟลูกกลมครั้งยิ่งใหญ่ จากเมืองเอเดน (เมืองหลวงของเยเมน) ซึ่งมันจะต้อนรับมนุษย์ไปอยู่ร่วมกัน ณ.

แผ่นดินซีเรียโดยสัญญาณอันนี้จะเป็นสัญญาณสุดท้ายก่อนเกิดวันปรโลก.

ได้มีการรายงาน จากท่านมุสลิม จากการบอกกล่าวจากท่าน สุชัยฟะห์ บุตรของอุสัยค์ อัลฆอฟฟารีย์ (ร.ฎ) ว่า

: . : ُ " :)
i i i : .
i : i i
i i
("

ความว่า “ในขณะที่เรากำลังสนทนากันอยู่นั้น ท่านรอซูล(ซ.ล) ก็ได้เดินเข้ามา และถามว่า “ พวกท่านสนทนากันเรื่องใดหรือ? พวกเขา (เหล่าซอฮาบะฮ์) จึงตอบว่า เรากำลังคุยกันถึง “ เรื่องวันปรโลก” ท่านรอซูล(ซ.ล)ก็กล่าวว่า วันปรโลกจะไม่บังเกิดขึ้นจนกว่าพวกท่านจะได้ประจักษ์ถึง 10 สัญญาณด้วยกัน (ท่านรอซูล(ซ.ล)จึงกล่าวถึงสัญญาณนั้นว่า) มันคือ กลุ่มหมอกควัน , ด้จญาณ , สัตว์ตัวหนึ่ง , ดวงอาทิตย์ขึ้นจากทิศตะวันตก , การลงมาของนะบียีซา(อ.ล) บุตรของมัรยัม , การปรากฏตัวของญะญูจ , การเกิดจันทรคราส 3 ครั้ง ,

ทางทิศตะวันออก , ทิศตะวันตกและแถบคาบสมุทรอาราเบียและสัญญาณสุดท้าย
คือ เมื่อไฟได้ลุกกลามครั้งใหญ่ มันได้ด้อนมนุษย์ไปรวมกัน ณ ที่แห่งหนึ่ง) ”

(รายงานโดย มุสลิม)

ท่านนะบี (ช.ล.) ได้จะน้อีกว่า

i i)
(i i i i i

ความว่า “ มะฮฺดีจะปรากฏตัวขึ้น ในยุคสุดท้ายแห่งประชาชาติของกัน
พระองค์อัลลอฮฺ(ช.บ)จะทรงหลังฝนอันชุ่มชื้นแก่เขา
พื้นแผ่นดินจะอุดมไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหารนานาชนิด
เขาจะได้รับทรัพย์สมบัติอันบริสุทธิ สัตว์ (ที่กินเนื้อของมันเป็นอาหาร)
จะมากมาย มนุษย์จะเป็นกลุ่มก้อนอันมากมาย เขา (มะฮฺดี) จะมีชีวิตอยู่ถึง 7
หรือ 8 ปี ” (รายงานโดย ฮากิม)

บางสายรายงานได้ระบุว่า สัญญาณทั้งหมดนั้น
จะบังเกิดในเวลาใกล้เคียงกัน ประดุจดังลูกประคัม ที่ร้อยติดกันเป็นพวง ,
เมื่อสัญญาณได้เกิดขึ้น ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮฺ (ช.บ)

ความหมาย ของวันปรโลก

คือ วันที่มวลมนุษย์ชาติจะถูกบัญชาให้ ลุก ขึ้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง
เพื่อรับฟังการสอบสวนพิจารณาในคุณความดีและความชั่ว , ผู้ประกอบการดี
จะประสบกับความโปรดปรานของอัลลอฮฺ(ช.บ)
ผู้ประกอบการชั่วเขาจะประสบกับความทุกข์ทรมานยิ่ง .

พระองค์ทรงกล่าวว่า

﴿يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سَرَّاعًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُوفِضُونَ﴾ [

.๕:

ความว่า “ วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่างรีบเร่ง คล้ายกับพวกเขาวิ่ง กรูไปยังเจรีคของพวกเขา” (ชูเราะฮ์ อัลมะอาริจญ์ โองการที่ 43)

วันปรโลก ได้ถูกเรียกขานด้วยหลายชื่อด้วยกัน และส่วนหนึ่งจากชื่อดังกล่าว ซึ่งได้ถูกระบุไว้ในอัลกุรอาน คือ

- ยามุลกียามะฮฺ (วันแห่งการฟื้นคืนชีพ) อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿لَا أَسْمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ [

.๕:

ความว่า “ข้าพเจ้าขอสาบานต่อวันกียามะฮฺ” (ชูเราะฮฺ อัลกียามะฮฺ โองการที่1)

- อัลกอริอะฮฺ

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿أَلْقَارِعَةُ﴾ [

.๕:

ความว่า " อัลกอริอะฮฺ อัลกอริอะฮฺ นั่นคืออะไร " (ชูเราะฮฺ อัลกอริอะฮฺ โองการที่ 1-2)

- ยามุลหิซาบ (วันแห่งการตัดสิน)

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿...إِنَّ الْأَذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾

.๕:

[

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้ที่หลงไปจากทางของอัลลอฮฺ(ช.บ)นั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษ อย่างสาหัส เนื่องด้วยพวกเขาลืมวันแห่งการสอบสวน .” (ชูเราะฮฺ ศอด โองการที่ 26)

- เยามุดดิน (วันแห่งศาสนา (การตอบแทน))

พระองค์ทรงตรัสว่า

15: ﴿ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿ ١٥ ﴾

.[16

ความว่า “ พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้นในวันแห่งการตอบแทน และพวกเขาจะไม่ใช่ผู้ออกจากมัน (อยู่ในกองไฟตลอดไป)” (ชูเราะฮ์ อัลอินฟิฏอร์ โองการที่ 15-16)

- อัดตอมมะฮฺ (วันแห่งการวิบัติ)

พระองค์ทรงตรัสว่า

16: ﴿ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ﴾

ความว่า “ ดังนั้นเมื่อความหายนะอันใหญ่หลวงได้เกิดขึ้น” (ชูเราะฮ์ อันนาซีอาต โองการที่ 34)

- อัลลาเกอะฮฺ (วันแห่งการพินาศ)

พระองค์ทรงตรัสว่า

17: ﴿ إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴾

ความว่า “ เมื่อเหตุการณ์ (วันกิยามะฮฺ) ได้เกิดขึ้น” (ชูเราะฮ์ อัลลาเกอะฮฺ โองการที่ 1)

- อัลฮากเกอะฮฺ (วันแห่งความพินาศ)

พระองค์ทรงตรัสว่า

18: ﴿ مَا أَلْحَقَهُ ﴾

ความว่า “ สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (วันกิยามะฮฺ) สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั่นคืออะไร” (ชูเราะฮ์ อัลฮากเกอะฮฺ โองการที่ 1-2)

- อัศสอเคอะฮฺ (วันแห่งกัมปนาท)

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ﴾ [๕๖]

ความว่า “ครั้นเมื่อแสงกัมปนาทมาถึง (วันกิยามะฮฺ)” (ชูเราะฮฺ อะบะซะฮฺ โองการที่ 33)

- อัลลอฮิยะฮฺ

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَشِيِّ ﴾ [๕๗]

ความว่า “ข่าวคราวของการครอบงำ (แห่งความรุนแรง) ได้มายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ” (ชูเราะฮฺ อัลลอฮิยะฮฺ โองการที่ 1)

(2) วิธีการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ (วันปรโลก)

การศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น

ประกอบด้วยแบบสรูปและการศรัทธาโดยละเอียด(แบบแจกแจง)

- การศรัทธาโดยแบบสรูป

คือ การศรัทธามั่นว่า ในวันอาคิเราะฮฺนั้น อัลลอฮฺ(ช.บ) จะทรงรวบรวมมนุษย์ ที่ถูกกำเนิดในยุคแรกจนถึงยุคสุดท้าย เพื่อพิจารณาและสอบสวนในผลกรรมแห่งความดีและความชั่วที่มนุษย์ได้ประกอบทำมา จะมีชนกลุ่มหนึ่งได้พำนักในสวรรค์ และอีกชนกลุ่มหนึ่งที่จะต้องถูกลงโทษอยู่ในขุมนรก .

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ قُلْ إِنِّي الْآوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴾ [๕๘]

• ๕๘ •

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงชนรุ่นก่อน ๆ และรุ่นหลัง ๆ นั้น . จะถูกรวบรวมไว้จนกระทั่งถึงวันอันเป็นที่รู้จักกัน (วันกิยามะฮฺ) ” (ชูเราะฮฺ อัลลาอะฮฺ อังการที่ 49-50)

ส่วนการศรัทธาแบบรายละเอียด คือ การศรัทธามั่นในรายละเอียดต่างๆ ที่จะบังเกิดขึ้น หรือที่จะประสบกับมนุษย์ หลังจากเขาตายไปแล้ว โดยเหตุการณ์ดังกล่าวได้แก่

(1) ภัย หรือบททดสอบในหลุมฝังศพ

คือ การสอบสวน ที่ผู้ตายจะถูกถามถึง พระเจ้าของเขา , ศาสนาของเขา , และศาสนทูตที่ยังเขา , ซึ่งนะบี (ศาสนทูต) ของเรานั้นคือ ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล) , ผู้ที่ศรัทธามั่นเขาย่อมตอบคำถามดังกล่าวได้โดยพระประสงค์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ) . ดังได้ระบุไว้ในวณะของท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล) ว่า

{ i }

ความว่า “ ผู้เป็นพระเจ้าของฉันคือ อัลลอฮฺ(ซ.บ) , ศาสนาของฉันคือ อิสลามและนะบิของฉันคือท่านมุฮัมมัด(ซ.ล). (รายงานโดยอิหม่ามบุคอรียะฮ์และมุสลิม)

ดังนั้นจึงถือว่า การศรัทธาในเหตุการณ์ดังกล่าว เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง . รวมทั้งคำตอบที่ผู้ศรัทธาและผู้กลับกลอก (มุนาฟิก) จะต้องตอบในขณะนั้นโดยมีมาลาอิกะฮฺ 2 ท่านทำหน้าที่ในการสอบสวนพวกเขาเหล่านั้น .

(2)

บทลงโทษ

หรือความโปรดปรานที่ผู้ตายจะได้ประสบในหลุมฝังศพ .

เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ศรัทธาต้องเชื่อมั่นในบทลงโทษและความโปรดปราน
 จากอัลลอฮฺ(ช.บ) ที่พวกเขาจะประสบในชีวิตแห่งหลุมฝังศพ .
 หากสิ่งที่เขาประสบนั้นเป็นความสุข นั่นก็คือ
 เสียขีวิตจากความทุกข์ที่เขาจะได้รับในสวนสวรรค์ .
 แต่หากว่าเขาต้องประสบกับความทุกข์ทรมานนั่นก็คือ
 ความทุกข์ทรมานอันแสนสาหัสที่เขาจะต้องประสบในขุมนรก .

หลุมฝังศพ (กุบูร) เป็นเพียงชีวิตเริ่มแรกแห่งชีวิตของโลกอาคิเราะฮฺ .
 ผู้ใดผ่านช่วงเวลาอันนี้อย่างมีชัย เขาผู้นั้นย่อมมีชัย
 ต่อการทดสอบครั้งถัดไปอย่างแน่นอน ,
 แต่หากผู้ใดได้รับทุกข์ทรมานในช่วงเวลาแห่งหลุมศพนี้
 เขาผู้นั้นจะประสบกับบทลงโทษอันแสนสาหัสและทวิคูณในครั้งต่อไป
 และความตายก็จะไม่ใช่ว่าจบแห่งการถูกลงโทษสำหรับเขาต่อไป .

ความโปรดปรานหรือทุกข์ทรมานนั้น
 จะประสบแก่มนุษย์ทั้งร่างกายและจิตวิญญาณของเขาพร้อมๆ กัน .
 แต่บางครั้งอาจจะประสบแก่ดวงวิญญาณเท่านั้น .

ความทุกข์ทรมานจะประสบแก่ผู้ที่อธรรมเท่านั้นและความโปรดปราน
 นั้นจะประสบแก่ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริงเท่านั้น .

มนุษย์คนใดที่เสียชีวิตลง จะถูกฝังหรือไม่, จะถูกไฟเผาหรือจมน้ำ ,
 จะถูกสัตว์กัดกินเนื้อก็ตาม
 ทั้งหมดนั้นไม่ว่าจะตายในลักษณะใดก็มีอาจเลี่ยงได้จากการถูกลงโทษ
 หรือการได้รับความโปรดปรานและความสุขจากพระเจ้าของเขาได้ .

อัลลอฮฺ(ช.บ)ตรัสว่า

﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ

أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ [๕๖]

คำว่า

ไฟนรกนั้นพวกเขาจะถูกนำมาให้เห็นทั้งในยามเช้าและยามเย็น และในวันกิยามมะสนั้นจะมีเสียงกล่าวว่า จงให้บริวารของฟิรเอาน เข้าไปรับการลงโทษอันแสนสาหัสยิ่ง.” (ซูเราะฮฺ มอфир โองการที่ 46) และท่านนะบี(ซ.ล) ก็ได้ว่า

”

”

คำว่า

“

หากแม้ว่าพวกท่านทั้งหลายไม่ถูกฝัง ฉันจะวิงวอนขอจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) ให้พระองค์ทรงบันดาลให้พวกท่านได้ยินเสียงในการลงโทษแห่งหลุมฝังศพ ” (รายงานโดยมุสลิม)

(3) การเป่าแตรสังข์.

แตรสังข์ คือ สิ่งที่ถูกเป่าโดยมาลาอิกะฮฺ ผู้มีนามว่า “ อิสรอฟีล ” แตรสังข์ จะถูกเป่า 2 ครั้ง เมื่อเสียงแตรครั้งแรกได้กังวาลขึ้น บรรดาสรรพสิ่งทั้งมวล ที่ยังมีชีวิตอยู่ในขณะนั้น จะล้มตายทันทีเว้นแต่ บางชีวิตที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงยกเว้น , แล้วหลังจากนั้นเสียงแตรสังข์ครั้ง 2 ก็จะกังวาลขึ้นอีกโดยในครั้งนี้ สรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดสิ่งมีชีวิตจะถูกบันดาลให้ฟื้นคืนชีพกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

ง .

อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ

فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ [٥٤]

ความว่า “ และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะล้มลงตาย เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงประสงค์ หลังจากนั้นสังข์ได้ถูกเป่าอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นทั้งหมด” (ชูเราะฮฺ อัซซุมัร โองการที่ 68)

และท่านรอซูล(ช.ล) ก็ได้ว่ากันว่า

i }
i i i
{

ความว่า “ เมื่อครั้งที่แตรสังข์ที่ถูกเป่าให้ดังนั้นจะ ไม่มีผู้ใดรับรู้ถึงเสียงดังกล่าว เว้นแต่ได้ยิน เสียงที่แผ่วเบา และเสียงนั้นจะแผ่ลงเรื่อยๆ(เบาลงทีละนิดๆ) จนไม่เหลือผู้ใดใด นอกจากต้องล้มตายทั้งหมด. แล้วอัลลอฮฺ(ช.บ)ก็ทรงบันดาลให้ฝนตกลงมาปรอย ทั่ว และแล้วร่างกายของมนุษย์ก็กลับอกเงยขึ้นมา แล้วเมื่อแตรสังข์ถูกเป่าอีกครั้งหนึ่งพวกเขาก็ลุกขึ้นมาทั้งหมด.” (รายงานโดย มุสลิม)

(4) การฟื้นคืนชีพ.

คือ

การทำให้สิ่งที่ตายไปแล้วฟื้นคืนชีพกลับมาอีกครั้งหนึ่งของอัลลอฮฺ(ช.บ)

ในขณะที่แตรสังข์ถูกเป่าเป็นครั้งที่ สอง .

ในขณะนั้นมนุษย์ต่างลุกขึ้นมารอคอยพระเจ้าของพวกเขา .

เมื่อพระองค์ทรงอนุมัติให้เป่าสังข์ วิญญาณทั้งหมดก็คืนกลับสู่ร่างเดิม

มนุษย์จะลุกขึ้นมาจากหลุมฝังศพและต่างก็มุ่งหน้าไปยังสถานที่พำนักในลักษณะที่เท่าเทียมเปล่า ไม่มีรองเท้าใดๆ , เปลือยกายไม่สวมเครื่องนุ่งห่ม , อวัยวะเพศกลับสู่สภาพเดิมดัง ไม่ได้ผ่านการคิดาน(เข้าสู่นัด) ทุกคนต่างพิศวงงงงาย ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ว่าเหตุการณ์ หรือสภาพการณ์จะเป็นไปอย่างไรอีกต่อไป พวกเขาต่างรู้สึกว่สถานที่พำนักนั้นยิ่งไกลเข้าเหลือเกิน .

ดวงอาทิตย์ก็ร้อนลงมาต่ำใกล้กับพวกเขา

มันยังเพิ่มความร้อนระอุเป็นเท่าทวีคูณหยาดเหงื่อก็รินไหลอย่างไม่หยุดยั้ง จนบางคนเหงื่อได้ไหลท่วมถึงตาตุ่ม , บางคนอยู่ระดับหัวเข่า, บ้างก็ถึงระดับเอว , บ้างก็ถึงหัวไหล่และอีกบางส่วนเหงื่อไหลรินอย่างไม่หยุดยั้ง , เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ เป็นผลสืบเนื่องมาจากระดับคุณงามความดีที่มนุษย์ได้ทำมา .

การฟื้นคืนชีพ เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดให้บังเกิดอย่างแน่นอน เนื่องจากมีหลักฐานหลายข้อที่ยืนยันในสิ่งนี้ ไม่ว่าจะเป็นบทบัญญัติของเราเอง หรือจากการเรียนรู้การสัมผัส หรือแม้กระทั่งจากหลักฐานทางสติปัญญา .

หลักฐานจากบทบัญญัติ เป็นที่รู้กันว่า การฟื้นคืนชีพ ได้มีหลักฐานอ้างอิงเรื่องนี้อย่างมากมาย ทั้งโองการต่างๆจากอัลกุรอาน และจากวจนะของท่านรอซูล(ช.ล)

อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

﴿... قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ...﴾ [๕]

ความว่า

“จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)หาเป็นเช่นนั้นไม่

ขอสาบานต่อพระเจ้าของข้าพระองค์ พวกท่านจะถูกให้ฟื้นขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน” (ซูเราะฮฺ อัคซะฮอนุน โองการที่ 7)

และพระองค์ก็ได้ทรงตรัสเช่นกันว่า

﴿ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ... ﴾ [١٤٠]

ความว่า “ดังเช่นที่เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดในครั้งแรก เราจะทำให้มันกลับเป็นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง” (ซูเราะฮ์ อัล อัมบิยะฮ์ โองการที่ 104)

ท่านรอซูล (ซ.ล) ก็ได้วณะอีกเช่นกันว่า

i }
i i i i
{

ความว่า “ครั้นเมื่อแตรสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นไม่มีใครใดล่วงรู้ถึงเสียงอันนั้นนอกจากเสียงอันนั้นนอกจากเสียงอันแผ่วเบาและจะเบาลงเรื่อยๆจนไม่เหลือผู้ใดนอกจากจะล้มตายไป หลังจากนั้นอัลลอฮ์ก็ทรงบันดาลให้ฟ้าหลังฝนมาอย่างปรอยๆ และแล้วบัดนั้นร่างกายของมนุษย์ก็ได้งอกเงยคืนกลับอีกครั้งหนึ่ง เมื่อแตรสังข์ได้กังวาลขึ้นอีกครั้ง มนุษย์ต่างก็ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง” (รายงานโดยมุสลิม)

และอัลลอฮ์(ซ.บ)ก็ได้ทรงตรัสว่า

﴿... قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۖ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ

بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴾ [١٤١]

ความว่า

“เขากล่าวว่าใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อเป็นผุยผงไปแล้ว จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ผู้ทรงให้กำเนิดมันในครั้งแรกนั้น ย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุกสิ่ง” (ซูเราะฮ์ ยาซีน โองการที่ 78-79)

หลักฐานจากการเรียนรู้และการสัมผัส

อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์ได้ประจักษ์ถึงการฟื้นคืนชีพในโลกนี้มาแล้ว ดังที่ได้ระบุในซูเราะฮฺ (อัลบะเกาะเราะฮฺ) ถึง 5 ตัวอย่างด้วยกันคือ .

- ซนชาติของนะบีมุซา(อ.ล)

ซึ่งพระองค์ได้ทรงบันดาลให้เขาเหล่านั้นได้ฟื้นคืนชีพหลังจากที่พวกเขาถูกทำให้เสียชีวิตไปแล้ว .

- ซนชาติอิสรออีล ที่ตกเป็นเหยื่อฆาตกรรม ซึ่งไม่รู้ผู้ฆ่าเป็นใคร ท่านนะบีมุซา(อ.ล)ใช้เชือดวัวและให้ใช้บางส่วนของมันตีศพนั้น หลังจากนั้นก็ฟื้นขึ้นมาและบอกถึงฆาตกรที่ฆ่าเขา

- กลุ่มชนที่ออกจากที่พำนักของเขาเพื่อหลบหนีความตาย .

- ผู้ที่ผ่านเมืองหนึ่ง(บัซฺตุลมักดิส)ที่มันพินาศ

แล้วมันก็ได้ทับทมกกันเขาก็ก้าวว่าอัลลอฮฺ(ซ.บ)จะให้เมืองนี้มีชีวิตขึ้นมาได้อย่างไรหลังจากที่ได้พินาศไปแล้วอัลลอฮฺ(ซ.บ) ให้เขาตายเป็นเวลา 100 ปีภายหลังอัลลอฮฺ(ซ.บ)ให้เขาฟื้นคืนชีพ .

-

นกที่ท่านนะบิอิบรอฮีม(อ.ล)นำมาตัดเป็นท่อนๆเพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสาขายตาตัวเองว่า อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทำให้มันฟื้นคืนชีพอีกครั้งได้ (ซึ่งนะบิอิบรอฮีม(อ.ล)ได้รับบัญชาให้ตัดนกเป็นท่อนๆหลังจากที่ท่านร้องขอจากอัลลอฮฺ(ซ.บ)ว่า พระองค์ทรงทำให้สิ่งมีชีวิตฟื้นคืนชีพได้อย่างไร)

หลักฐานทางสติปัญญา

การอ้างอิงถึงหลักฐานทางสติปัญญาเป็นได้ 2 แนวมุม .

มุมมองที่ 1 อัลลอฮฺ(ซ.บ) เป็นผู้ทรงเนรมิตชั้นฟ้าและแผ่นดิน รวมทั้งสรรพสิ่งทั้งหลาย ที่อยู่ระหว่างฟากฟ้าและชั้นดิน พระองค์ทรงสร้างมันมาจากความว่างเปล่า และก็ทรงบันดาลให้มันกำเนิดขึ้น ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถกำเนิดสรรพสิ่ง จากความว่างเปล่าไปสู่การมีขึ้น ย่อมมีความสามารถในการทำให้มันหวนกลับไปยังความว่างเปล่าได้อีกครั้งหนึ่ง อย่างง่ายดาย .

มุมมองที่ 2 พื้นแผ่นดินที่แห้งแล้ง ไม่มีชีวิต ครั้นเมื่อพระองค์อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงบันดาลให้ฝนโปรยลงมาความเขียวชอุ่มก็ได้ปรากฏขึ้นอย่างมีชีวิตชีวา และเป็นที่ผลิตผลิตของผู้อพบเห็น ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถทำให้แผ่นดินมีชีวิตฟื้นคืนกลับมาอีกครั้ง ย่อมมีความสามารถในการฟื้นฟูทุกอย่างที่ตายไปแล้ว .

(5) การชุมนุม การสอบสวนชำระและการตอบแทน.

พวกเราต้องศรัทธาในการชุมนุม และการร่วมตัวของเหล่ามนุษย์ และต้องศรัทธาในการสอบสวนของอัลลอฮฺ (ซ.บ) ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม และต้องศรัทธาในการตอบแทนในผลกรรมของมนุษย์ที่ได้ทำมา .

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿...وَحْشَرْنَهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۖ﴾ [٤٧]

ความว่า “และเราจะชุมนุมพวกเขา ดังนั้น เราจะไม่ให้ผู้ใดออกไปจากพวกเขาเลย” (ซูเราะฮฺ อัล กะฮ์ฟ โองการที่ 47)

และพระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَقُولْ هَؤُلَاءِ مَا أُرْوُوا كِتَابِيَةَ ۖ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي

مُلْكِي حِسَابِيَةَ ۖ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢٠﴾ ۝ [٢٠ : ٢١]

ความว่า “ ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมาขึ้นให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาจะกล่าวว่า มาอ่านบันทึกของฉันซิ ความจริงฉันนึกที่เดียวว่า ฉันจะได้พบบัญชีของฉัน แล้วเขาจะมีเป็นอยู่อย่างสุขสำราญ” (ชูเราะฮฺ อัล หากเกาะฮฺ โองการที่ 19 - 21)

แล้วอัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

﴿ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَقُولْ بَلَيْتَنِي لَمْ أُوْتِ كِتَابِيَةَ ۖ وَلَمْ أَدْرَمَا

حِسَابِيَةَ ۖ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ ۝ [٢١ : ٢٢]

ความว่า “ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมาขึ้นให้ทางเบื้องซ้ายของเขา เขาจะกล่าวว่า ฉันกลัวนาที่จะไม่ให้บันทึกของฉันถูกนำมาขึ้นและไม่รู้เสียเลยว่าบัญชีของฉันจะเป็นเช่นใด .” (ชูเราะฮฺ อัล หากเกาะฮฺ โองการที่ 25 – 26)

การชุมนุม คือ การรวบรวมมนุษย์ให้ไปรวมกัน ณ ที่ทุ่งกว้างแห่งหนึ่ง เพื่อรับการสอบสวนและ ผลตอบแทน .

- ข้อแตกต่างระหว่างการชุมนุมและการถูกฟื้นคืนชีพคือการฟื้นคืนชีพเป็นการบันดาลให้วิญญาณกลับเข้าสู่ร่างกาย ส่วนการรวมกรือชุมนุม คือ การรวบรวมให้ผู้ที่ถูกฟื้นคืนชีพแล้วได้มารวมกัน ณ ที่แห่งหนึ่ง

- **การสอบสวนและการตอบแทน** คือ การพิพากษาโดยเที่ยงธรรมของอัลลอฮฺ(ซ.บ) ต่อบ่าวของพระองค์ทั้งปวง พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาประจักษ์ถึงพฤติกรรมที่พวกเขาได้กระทำความ เมื่อครั้งที่อยู่บน โลกคุณหา .

สำหรับผู้ศรัทธา ผู้ที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)
 พวกเขาจะได้ประจักษ์ ต่อการกระทำของพวกเขาเมื่อครั้งที่อยู่บนโลกดุนยา
 จนทำให้พวกเขาซาบซึ่งในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์
 และความโปรดปรานอันเหลือล้นที่พระองค์ทรงประทานให้พวกเขาในโลกอาคิ
 เราะฮฺ หลังจากนั้นจะมีบรรดามะลาอิกะฮ์
 จะทำการต้อนรับพวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ตามผลบุญที่ได้กระทำความ
 บัณฑิตนั้นความหวาดกลัวทั้งหลายก็ได้มลายหายไปคงเหลือไว้แต่ใบหน้าอันยิ้มแย้ม
 มีความสุข และปลื้มปิติในผลตอบแทน ดังกล่าว .

สำหรับบรรดาผู้ที่ทรยศคดโกงต่อบัญชาของพระองค์
 เมื่อครั้งที่อยู่บนโลกดุนยา ,
 การสอบสวนในพฤติกรรมของพวกเขาจะเป็นไปอย่างละเอียดละออ
 รุนแรงและเกร็งเครียด
 ทุกอนุของพฤติกรรมทั้งใหญ่และเล็กจะถูกนำมาไต่สวนทั้งสิ้น ในที่สุด
 พวกเขาจะได้รับแต่ความเกลียดชัง ดูหมิ่นดูแคลนจากพระองค์
 ด้วยการกระชากให้ใบหน้าคว่ำลงกับพื้นแล้วลากพวกเขาไปยังนรกทั้งหมดนั้นเป็
 นการตอบแทนในการฝ่าฝืนและการทรยศของพวกเขาเอง .

บุคคลจำพวกแรกที่จะถูกสอบสวน คือ
 ประชาชาติของท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล) ซึ่งในหมู่ของพวกเขามีกลุ่มชนจำนวน
 70,000 คน ที่จะได้เข้าสวรรค์โดยไม่ต้องถูกสอบสวน
 เขาเหล่านั้นเป็นบุคคลที่ศรัทธาอย่างเหนียวแน่นไม่บกพร่องแต่ข้อใด
 ดังที่ท่านรอซูล(ซ.ล) ได้วจนะถึงลักษณะของบุคคลกลุ่มนี้ว่า

()

ความว่า “ พวกเขาเหล่านั้น ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเวทมนต์ คาถา
 หรือเชื้อโซคกลางใดๆ

หากแต่พวกเขามอบหมายกิจการทุกอย่างแด่อัลลอฮฺ(ช.บ)ให้เป็นผู้ตัดสิน
หนึ่งในกลุ่มชนเหล่านี้ คือ สาวกของท่านรอซูล(ช.ล) ผู้มีนามว่า “ อุกาชะฮฺ อิบน์
มะฮฺซอน ” (ร.ฎ)

สิ่งที่ถูกนำมาสอบสวนเป็นอันดับแรก

อันเป็นภาระของบ่าวที่มีต่อพระเจ้านั้นคือ

การละหมาด

และสิ่งแรกที่ถูกนำมาสอบสวน

อันเป็นหน้าที่หรือภาระที่ผู้เป็นบ่าวจะต้องรับผิดชอบระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน
คือ เลือดเนื้อและชีวิต .

(6) อัลเฮาตุ(สระน้ำ).

จำเป็นสำหรับผู้ที่ศรัทธาต้องศรัทธาต่อสระน้ำของท่านนะบีมุฮัมมัด(ช.
ล) ซึ่งอัลลอฮฺ(ช.บ)ได้ทรงประทานแก่ท่าน สระน้ำดังกล่าวเป็นแหล่งน้ำใหญ่
และมีเกียรติยิ่ง

มันจะไหลรินมาจากสายธารอัลเกาะฮ์ซึ่งอยู่ในสวรรค์สู่ลานโล่งแห่งกียามะฮฺ
เพื่อเหล่าผู้ศรัทธา แห่งประชาชาติของนะบีมุฮัมมัด(ช.ล)
จะได้ดับกระหายด้วยการลิ้มรสจากมัน .

- ลักษณะสระน้ำของท่านนะบี(ช.ล)

น้ำในสระแห่งนี้จะขาวยิ่งกว่าน่านม เยือกเย็นยิ่งกว่าน้ำแข็ง
รสหวานยิ่งกว่าน้ำผึ้ง และหอมหวานยิ่งกว่าเครื่องหอมหรือน้ำหอมใดๆ ทั้งสิ้น
ความยาวและความกว้างของสระจะมีระยะเท่ากัน จากมุมหนึ่งสู่อีกมุมหนึ่ง
ประดุจดังใช้เวลาเดินทางถึงหนึ่งเดือนเต็ม มี 2 รางที่ทอดมาจากสวรรค์
ภาชนะตักน้ำในสระมีมากกว่าดวงดาวในท้องฟ้า ผู้ใดได้ดื่มน้ำจากสระนี้
ความกระหายจะไม่หวนกลับมาหาเขาอีกเลย .

ท่านรอซูล(ช.ล)ได้วจนะไว้ว่า

}

{

ความว่า “ สระน้ำของฉัน (ความกว้าง ยาวของมัน) ประดุจดังการเดินทางหนึ่งเดือน น้ำของมันขวยยิ่งกว่าน้ำนม กลิ่นหอมยิ่งกว่าเครื่องหอมใดๆ ภาชนะที่ใช้ตักมีมาก เสมือนดวงดาวในท้องฟ้า ผู้ใดได้ดื่มน้ำจากสระนี้ จะไม่มีความกระหายใดๆ บังเกิดกับเขาอีกเลย” .(รายงานโดย อีหม่ามบุคอรี)

(7) อัชชาฟาอะฮฺ (การขอไถ่โทษ , การช่วยเหลือ)

เมื่อการสอบสวนแห่งอัลลอฮฺ(ช.บ)ในวันกิยามะฮฺ ได้เพิ่มความเลวร้ายและยาวนานเป็นอย่างยิ่งมนุษย์ต่างคืนรนอ่อนวอน จากบรรดาอรอซูลผู้ทรงเกียรติทั้ง 5 ท่าน รู้จักกันในนาม (อุลูนอัซมี) เพื่อขอไถ่โทษจากอัลลอฮฺ(ช.บ)ให้ห่างไกลจากเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวดังกล่าว

จนไม่มีผู้ใดกล้าขอไถ่โทษได้ในที่สุดความหวังก็มีเพียงท่านนะบีมุฮัมมัด(ช.ล)เพียงท่านเดียวเท่านั้น ซึ่งเป็นผู้ที่พระองค์ทรงโปรดปราน ทรงอภัยจากบาปทั้งปวง เมื่อท่านได้ลุกขึ้นขึ้น

มนุษย์ทั้งมวลต่างกล่าวสรรเสริญสดุดีต่อท่านชี้ให้เห็นถึงฐานะของท่านที่ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์จะสูงศักดิ์กว่าท่าน

บัดนั้นเองท่านได้ส่งญศต่ออัลลอฮฺ(ช.บ)ได้บัลลังก์ของอัลลอฮฺ(ช.บ) (อารัษ) และวิงวอนจากพระองค์ให้ทำการสอบสวนมนุษย์ชาติเนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถจะอดทนต่อสภาพอันเลวร้ายอีกต่อไปได้อีกแล้ว .

ท่านรอซูล(ช.ล)ได้วอนว่า

}

()

{

ความว่า

“เมื่อดวงอาทิตย์เข้ามาใกล้

เหงื่อได้รินไหลจากร่างกายจนถึงใบหู สภาพอันเลวร้าย

พวกเขาต่างอ่อนวอนขอความช่วยเหลือ เริ่มจาก ท่านนะบี อาคัม (อ.ล)

หลังจากนั้นจากท่านนะบี อิบรอฮีม (อ.ล) หลังจากนั้นจากท่าน นะบีมุซา (อ.ล)

หลังจากนั้นจากท่านนะบี อีซา (อ.ล) จนกระทั่งถึงนะบี มุฮัมมัด (ช.ล)

และแล้วหลังจากนั้นนะบีมุฮัมมัด (ช.ล) จะวอน ขอบจากอัลลอฮ์ (ช.บ)

เพื่อเริ่มการสอบสวนแก่มวลมนุษย์ เมื่อท่านได้หยุดอยู่ ณ ประตู อัลลอฮ์ (ช.บ)

จะประทานที่พำนักอันทรงเกียรติแก่ท่าน

อันจะเป็นที่สรรเสริญของเหล่ามนุษย์ทั้งมวล”. (รายงาน โดย อิหม่าม บุคอรี)

การขอไถ่โทษอันยิ่งใหญ่

เป็นสิทธิของอัลลอฮ์(ช.บ)ที่ทรงประทานแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด(ช.ล)เท่านั้น

และพระองค์ทรงอนุมัติให้ท่านได้ขอไถ่โทษช่วยเหลือในสถานการณ์อื่นๆ

เช่นกัน คือ

1 – ให้ความช่วยเหลือแก่ชาวสวรรค์ (ที่ยืนรอคอย ณ ประตูสวรรค์)

โดยท่านจะขออนุญาตจากอัลลอฮ์ (ช.บ) ให้พวกเขาได้เข้าสวรรค์

ดังวณะของท่านนะบี มุฮัมมัด (ช.ล)

;

}

{

ความว่า “ เมื่อฉันได้หยุดยืน ณ ประตูสวรรค์ เพื่อขอให้มันเปิดออก

ทันใดนั้นผู้เฝ้าสวรรค์ก็ถามถึงว่า เจ้าเป็นใคร ? ฉันตอบว่า ฉันคือมุฮัมมัด(ช.ล)

ผู้เฝ้าก็กล่าวไปทันทีว่า

ฉันถูกบัญชาให้เปิดประตูแก่ท่าน

โดยฉันไม่ได้เปิดให้ใครก่อนท่านเลย” . (รายงาน โดย มุสลิม)

2 – ช่วยเหลือกลุ่มชนซึ่งความดีและความชั่วของเขาเท่ากัน เพื่อให้พวกเขาได้เข้าสวรรค์ ซึ่งเป็นทัศนะของบรรดาอุลามาฮะฮ์บางส่วน แต่ไม่ได้มีหลักฐานปรากฏจากวจนะของท่านนะบี(ซ.ล)บ่งชี้ถึงทัศนะข้อนี้.

3 – ช่วยเหลือกลุ่มชนที่สมควรถูกลงโทษในฆุมนรค ให้ปลอดภัยจากการเข้านรก จากหลักฐานที่ได้ระบุจากวจนะของท่านนะบี(ซ.ล)ว่า

{ }

ความว่า “ความช่วยเหลือหรือไถ่โทษของฉันจะมีแก่ผู้ที่กระทำความบาปใหญ่ จากประชาชาติของฉัน” (รายงานโดย อบูดาวูด)

4 – ช่วยเหลือชาวสวรรค์ ให้ได้พำนักอยู่ในชั้นที่สูงกว่าอันสมควร ดังวจนะของท่านนะบี(ซ.ล)ที่ว่า

{ }

ความว่า “ โอ้อัลลอฮฺ(ซ.บ) ขอพระองค์ทรงอภัยโทษบาปแก่ อบีสะละมะฮ์ฮ์ด้วยเถิด และขอทรงได้โปรดยกระดับชั้น แห่งสวรรค์ให้แก่เขาด้วย .” (รายงานโดย มุสลิม)

5 – ช่วยเหลือบางกลุ่มชน ให้ได้เข้าสวรรค์ โดยไม่ต้องถูกสอบสวน และผ่านวิกฤติอันเลวร้ายในวันกิยามะฮ์ ดังหลักฐานที่ว่า รู้จักกันในนาม สะดีษอุกาซะฮ์ บุตรของมะฮฺซูน ซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวน 70,000 คน ของผู้ซึ่งได้เข้าสวรรค์โดยไม่ถูกสอบสวน และผ่านวิกฤติอันเลวร้ายไปได้ โดยท่านนะบี(ซ.ล)ได้ขอพรให้

{ }

ความว่า “โอ้อัลลอฮฺ (ซ.บ) ขอพระองค์ทรงบันดาลให้เขา เป็นคนหนึ่งในจำนวนพวกเขาเหล่านั้นด้วยเถิด” (รายงานโดย อิหม่ามบุคอรีและมุสลิม)

6 - ช่วยเหลือผู้ที่มีบาปมหันต์จากประชาชาติของท่านซึ่งเป็นฆานรกร
ให้ออกจากฆมนรกร ดังหลักฐานที่ว่า

{ }

ความว่า “ความช่วยเหลือของฉัน
มีแก่ผู้ที่ทำบาปใหญ่จากประชาชาติของฉัน” (รายงานโดย อุนดูวุด)

และวณะของท่านนะบี(ซ.ล)ที่ว่า

() }

{

ความว่า “มีกลุ่มชนหนึ่งได้รับอนุญาตให้ออกจากนรกร ไปสู่สวรรค์
ด้วยการช่วยเหลือของท่านนะบี มุฮัมมัด (ซ.ล) โดยพวกเขาถูกขนานนามว่า
“บุคคลแห่งนรกญะฮันนัม” (รายงานโดย อีหม่าม บุกอรี)

7 - ช่วยเหลือโดยการผ่อนโทษหนักเป็นเบา ดังเช่น
การช่วยเหลือของ ท่าน อิบิโตเล็บ ดังวณะของท่านนะบี (ซ.ล) ที่ว่า

}

{

ความว่า “เพื่อว่าความช่วยเหลือของฉันอาจช่วยเขาได้ ดังนั้น อิบิโตเล็บ
จึงถูกลงโทษด้วยการวางถ่านไฟแห่งนรกได้ฝ่าเท้าทั้งสอง
จนกระทั่งสมองได้ลุกเดือดขึ้น อันเป็นการลงโทษแห่งนรกที่เบาที่สุด” .
(รายงานโดย อีหม่ามบุกอรีและมุสลิม)

การไถ่โทษ หรือการช่วยเหลือนั้นจะไม่บังเกิดขึ้นเว้นแต่ด้วย 2 ข้อ

1 - เป็นที่พอพระทัยและยินยอมของอัลลอฮ์ (ซ.บ)
ที่มีต่อผู้ทำการช่วยเหลือ และผู้ถูกช่วยเหลือ

2 - การอนุมัติของพระองค์ แก่ผู้ช่วยเหลือให้ทำ การไถ่โทษ หรือ
ขอความช่วยเหลือ .

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ...﴾ [٢٨]

ความว่า

“และพวกเขาก็จะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย” (ซูเราะฮ์อัลอัมบียาฮ์ โองการที่ 28)

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾ [٢٩]

ความว่า “ใครเล่าคือผู้ที่ขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น” (ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 255)

(8) อัลมีซาน (ตราชั่งกับการชั่ง)

การศรัทธาต่อตราชั่งในวันกิยามะฮ์

เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ศรัทธาที่จะต้องเชื่อว่า

พระองค์ทรงได้กำหนดตราชั่งในวันกิยามะฮ์ เพื่อทำการชั่งบาปและผลบุญ อันเป็นผลจากการกระทำของมนุษย์

เพื่อพระองค์จะได้ทำการตอบแทนในความดีและความชั่วดังกล่าวไว้แก่มนุษย์ได้
 ระจักษ์ ตราชั่งดังกล่าวมีเข็มวัดซึ่งเป็นวัตถุสัมพัทธ์ได้ มี กาด 2 กาด (ข้ายซ้าย 1
 กาด ข้างขวา 1 กาด)

เพื่อใช้ชั่งผลกรรมแห่งความดีและความชั่วหรือชั่งบัญชีบันทึกผลกรรมต่างๆ

ทุกอย่างล้วนถูกชั่งทั้งสิ้น น้ำหนักจะเบาหรือหนักขึ้นอยู่กับผลกรรมที่ทำมา
 ไม่ได้ขึ้นอยู่กับขนาดบัญชีหรือสิ่งใดนอกเหนือจากนั้น .

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ وَنُضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴾ [٤٧] ﴿ ٤٨ ﴾

ความว่า “ และเราจะตั้งตราชั่งที่เที่ยงธรรม สำหรับวันกิยามะฮฺ ดังนั้น จะไม่มีชีวิตใดถูกชั่งอย่างใดเลย แม้ว่ามันเป็นเพียงน้ำหนักเท่าเมล็ดพืชเล็ก เราก็จะนำมาแสดงและเป็นการเพียงพอแล้วสำหรับเราที่เป็นผู้ชำระสอบสวน ” (ซูเราะฮฺ อัลอัมบิยาฮฺ โองการที่ 47)

และพระองค์ทรงตรัสอีกว่า

﴿ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴾ [٤٩] ﴿ ٥٠ ﴾

ความว่า “ ดังนั้นผู้ใดที่ตราชั่งของเขาหนัก (ความดี) ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ และผู้ใดที่ตราชั่งของพวกเขาเบา (ไม่มีความดีที่ควรได้รับการเห็นชอบเนื่องจากเขาปฏิเสธการศรัทธา) ชนเหล่านี้แหละคือผู้ก่อความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง เนื่องจากการที่พวกเขาไม่ได้ให้ความเป็นธรรมแก่บรรดาโองการของเรา ” (ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ โองการที่ 8-9)

และท่านรอซูล(ช.ล)ก็ได้วางนะว่า

“ i ”

ความว่า “ ความสะอาดเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา, การกล่าวอัลฮัมดุลิล्लाฮฺ ทำให้ตราชั่งนั้นเต็มแน่น ” (รายงานโดย มุสลิม)

และท่านรอซูล(ซ.ล)ก็ได้วอนะอีกว่า

"

"

ความว่า " เครื่องซึ่งได้ถูกกำหนดขึ้นในวันกียามะฮ์ มันจะกว้างพอถึงแม้ ว่าสิ่งที่ถูกนำมาซึ่งจะเป็นชั้นฟ้าและแผ่นดินก็ตาม (รายงานโดย ฮากีม)

(9) อัซซีรอต (สะพาน)

จำเป็นจะต้องศรัทธาต่อสะพานที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงกำหนดให้มันแขวนอยู่บนนรกอเวจี (ญะฮันนัม) อันเป็นทางที่ผ่านไปสู่อุสวัรค์ แต่ทว่าสะพานเต็มไปด้วยสิ่งอันตราย และความน่าสะพรึงกลัวยิ่ง .

มีบุคคลบางจำพวกข้ามผ่านสะพานไปได้ในกระพริบตาเดียว , บางจำพวกต้องสายฟ้าแลบ บางจำพวกต้องสายลมพัดผ่าน , บางจำพวกต้องนกบิน , บางจำพวกต้องจี้มีมเลศและเร็วที่สุด . บางจำพวกต้องนักมาราธอนที่วิ่งเร็วมาก , บางจำพวกข้ามผ่านด้วยการวิ่งเหยาะ

ๆและจำพวกสุดท้ายเขาจะข้ามในลักษณะดังมีคนจูง (หมายถึง ช้า) ความแตกต่าง ๆ ในการข้ามทั้งหมดนั้น เกิดจากผลกรรมที่ได้กระทำความ บางครั้งผู้ที่ข้ามสะพานดังกล่าวจะข้ามไปด้วยการกลานโดยอาศัยเท้าของเขา ซึ่งในที่สุดบางจำพวกจะโดนคว่ำหรือเฉี่ยวลงจุนรกไป ผู้ซึ่งข้ามผ่านไปได้ เขาเหล่านั้นจะมุ่งสู่สวนสวรรค์ต่อไป .

บุคคลแรกที่ข้ามสะพาน คือ ท่านนะบีมุฮัมมัด(ซ.ล) แล้วประชาชาติของท่านก็ข้ามตามไป ไม่มีผู้ใดในวันนี้จะเอ่ยปากพูดในสิ่งใด นอกจากบรรดาศาสนทูตเท่านั้น

ที่พวกเขาต่างทำการวิงวอนขอพรจากพระเจ้าด้วยคำกล่าวที่ว่า

“ โอ้ อัลลอฮฺ(ซ.บ) ผู้เป็นพระเจ้าของเรา
ขอทรงประทานความปลอดภัยให้พวกเราด้วยเถิด”

สะพานนั้นเบื้องล่างของมัน คือ พระอเวจี (ญะฮัมมัม) ที่ จมวก ตะขอ
อันทรงพลังยิ่ง ไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ถึงความร้ายกาจและพลังของมัน
มันจะอยู่ตามไหล่ขอบสะพาน
เพื่อทำการถกฉวนมนุษย์ตามพระประสงค์ของอัลลอฮฺ(ช.บ) .

ลักษณะของสะพาน

ได้มีระบุไว้ว่า “สะพานแห่งนี้จะมีความคมกว่าดาบ และเล็กกว่าเส้นผม
พื้นของมันจะลื่น ไม่มีผู้ใดสามารถยืนหยัดอยู่ได้ นอกจากบุคคลที่พระองค์ทรง
ประสงค์เท่านั้น มันถูกกำหนดให้แขวนอยู่ในความมืด
ในวันดังกล่าวอัลลอฮฺ(ช.บ)จะทรงส่งความซื่อสัตย์ของเขาที่เขาได้รักษามันไว้
ในช่วงชีวิตแห่งโลกดุนยา
และพระองค์จะส่งความเมตตาที่มนุษย์เคยมีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันมาเป็นสักขีพ
ยานต่อเขาในการข้ามสะพานครั้งนี้
ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับผลแห่งการประกอบความดีหรือความชั่วของเขาเอง”.

พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ وَإِنْ تَنْكُمُ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۖ ثُمَّ نَجِّىَ الَّذِينَ اتَّقَوْا
وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ۖ ﴾ [๗]

ความว่า “ และไม่มีผู้ใดในพวกเจ้า นอกจากจะเป็นผู้ผ่านไปมัน
มันเป็นสิ่งที่กำหนดไว้แน่นอนแล้วสำหรับพระเจ้าของเจ้า
แล้วเราจะให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้น
แล้วเราจะปล่อยให้บรรดาผู้อธรรมถูกเข่าอยู่ในนั้น” (ซูเราะฮฺ มัรยัม โองการที่
71-72)

และท่านรอสูล(ซ.ล)ได้ว่าจะว่า

"

"

ความว่า “ สะพานนั้นแขวนอยู่ใจกลางของนรกอเวจี (ญะฮันนัม)
และฉันเป็นบุคคลแรกที่ข้ามมัน จากนั้นก็เป็นประชาชาติของฉัน”
(รายงานโดยมุสลิม)

และท่านรอสูล(ซ.ล)ได้ว่าจะอีกว่า

...

}

{

ความว่า “ สะพานถูกกำหนดให้แขวนอยู่ใน ณ ใจกลางของนรก
ฉันเป็นบุคคลแรกที่ข้ามมัน จะไม่มีการวิงวอนขอพรใดๆ จากบรรดาศาสนทูต
นอกจากคำกล่าวที่ว่า “
โอ้อัลลอฮฺ(ซ.บ)ขอทรงประทานความปลอดภัยให้แก่เราด้วยเถิด” .(รายงานโดย
อิหม่าม บุกอรี และ มุสลิม)

จากท่านอบูสะอีด อัลคุดรี (รฎ) (สวักท่านหนึ่งของท่านรอสูล(ซ.ล))
ได้กล่าวว่า

{

}

ความว่า “ฉันได้รับรู้มา (จากท่านรอสูล (ซ.ล)) ว่า
สะพานแห่งวันกิยามะฮ์นั้น มีความคมยิ่งกว่าดาบ และเล็กยิ่งกว่าเส้นผม”
(รายงานโดย มุสลิม)

และท่านรอสูล(ซ.ล)ก็ได้ว่าจะว่า

}

...

{

ความว่า “ความซื่อสัตย์และความเมตตาปราณี

อันเป็นผลกรรมของมนุษย์ จะถูกส่งมาข้างๆ

สะพานทั้งซ้ายและขวาเพื่อเป็นสักขีพยานแก่เขา

กลุ่มแรกในหมู่ผู้เจ้าจะข้ามผ่านมันไปคั่งสายฟ้าแลบ บางจำพวกคั่งสายลม

บางจำพวกคั่งนกบิน บางจำพวกคั่งวีน

ทั้งหมดนั้นล้วนแล้วตามแต่ผลกรรมของพวกเขาทั้งสิ้น

นะบีของพวกเขาก็ได้วิงวอนขอ ด้วยคำกล่าวที่ว่า “ โอ้อัลลอฮฺ(ช.บ)

ขอทรงประทานความปลอดภัยแก่พวกเราด้วยเถิด” จนในที่สุดผู้ซึ่งความดีน้อย

เขาจะทำได้แค่เพียงกลานข้ามไป และเมื่อนั้นจมวกที่อยู่ข้างสะพาน

จะทำการฉกฉวยผู้ที่มันถูกบัญชาให้ฉกฉวย และจะถูกโยนลงไปในขุมนรก .”

(รายงานโดย มุสลิม)

(10) อัลกินญอเราะฮฺ (สถานที่

พำนักแห่งหนึ่งตั้งอยู่ระหว่างสวรรค์และนรก)

จำเป็นสำหรับผู้ศรัทธาต้องศรัทธาและเชื่อมั่นว่า

เมื่อผู้ภักดีได้เสร็จสิ้นจากการข้ามสะพาน

เขาเหล่านั้นจะไปพำนักรวมกันที่กำแพงซึ่งอยู่ระหว่างสวรรค์กับนรก

เพื่อทำการคัดเลือกผู้ผ่านการทดสอบ ก่อนที่เขาเหล่านั้นจะเข้าสวรรค์

เมื่อผู้ใดผ่านการขัดเกลา และมีความบริสุทธิ์ จากบาปทั้งหลายแล้ว

เขาผู้นั้นจะถูกอนุญาตให้ผ่านไปยังสวรรค์นั้น .

ท่านรอซูล(ช.ล)ได้ว่าจะว่า

i

}

i

{

ความว่า

“เมื่อเหล่าผู้ภักดีได้ผ่านการทดสอบจากขุมนรก

พวกเขาจะถูกนำไปให้พำนัก ณ กำแพง ระหว่างสวรรค์กับนรก มันจะตรวจสอบและคัดเลือกผู้บริสุทธิ์จากบาปและธรรมที่เคยกระทำมาบนโลก

ก เมื่อผู้นั้นถูกขัดเกลากลายเป็นผู้บริสุทธิ์ เขาผู้นั้นจะถูกอนุญาตให้เข้าไปในสวรรค์ ขอสาบานด้วยผู้ซึ่งชีวิตของมุฮัมมัด (ซ.ล)

อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ทุกคนในหมู่พวกเขาจะได้รับที่พำนักของเขาที่ยิ่งกว่าโลกดุนยาเสียอีก.” (รายงานโดย อิหม่าม บุคอรีย)

(11) สวน สวรรค์ และ ขุมนรก.

ต้องศรัทธาและเชื่อมั่นว่าสวรรค์และขุมนรกนั้นมีจริง

มันทั้งสองได้ถูกบังเกิดแล้ว และจะไม่มีการพังพินาศ และสูญหาย หากว่ามันจะคงอยู่ตลอดกาลเป็นรางวัลของชาวสวรรค์จะไม่มีวันจบสิ้น.

ส่วนผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)

โดยไม่ตั้งภาคีใดๆกับพระองค์

ถึงแม้เขาจะถูกลงโทษด้วยไฟนรกตามบาปกรรมที่เขาทำมา

แต่ด้วยความเมตตาของอัลลอฮฺ(ซ.บ) และความช่วยเหลือจากผู้ขอไถ่โทษ

เขาจะหลุดพ้นจากขุมนรกและจะเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับสถานที่พำนักอยู่ในสวนสวรรค์ต่อไป .

สวนสวรรค์

เป็นที่พำนักอันทรงเกียรติยิ่ง

อัลลอฮฺ(ซ.บ)ได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับผู้ยำเกรงต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)ในวันกียามะฮ์

ในสวนสวรรค์ของพระองค์นั้น

จะมีลำธารที่ไหลรินอยู่ตลอดเวลา

มีที่พำนักอันสูงเกียรติ

มีนางฟ้าผู้มีโฉมงามยิ่งกว่าหญิงใดๆในโลก

มีทุกสรรพสิ่งที่เขาปรารถนาอยากจะทำครอบครอง
เป็นความสุขที่สายตาของเขาไม่เคยประจักษ์มาก่อน
หูของเขาไม่เคยได้ยินมาก่อน
จิตใจของเขาไม่เคยรับรู้มาก่อนมันเป็นรางวัลที่ไม่มีวันสลายและจบสิ้น
แต่มันจะคงอยู่ตลอดกาล
แอ่งน้ำแห่งสวรรค์จะประเสริฐและดีกว่าโลกและสรรพสิ่งทั้งหลายในโลก
มันจะส่งกลิ่นหอมแต่ผู้หนึ่งผู้ใดก่อนเขาจะเดินทางถึง 40 ปี
และรางวัลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งสวรรค์ คือ การได้ชื่นชมพระพักตร์ของพระองค์
ของเหล่าผู้ภักดีด้วยสายตาของพวกเขาเอง .

ส่วนผู้ที่ทรยศนั้น

เขาจะถูกปิดกั้นจากการมองเห็นพระพักตร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)
และผู้ใดปฏิเสธการเห็นพระพักตร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)ของบรรดาผู้ศรัทธาที่มีต่อพ
ระเจ้าของพวกเขา เขาจะไม่มีสิทธิได้เห็นเช่นกัน .

ในสวนสวรรค์จะมี 100 ชั้น แต่ละชั้นจะห่างดังฟ้ากับแผ่นดิน
ชั้นแห่งสวนสวรรค์ที่สูงและมีเกียรติที่สุด คือ ชั้นอัลฟิรเดซ
โดยเพดานของมันจะเป็นบัลลังก์ของพระองค์ และสวรรค์นั้นจะมีอยู่ 8 ประดู
ประดูแต่ละบานมีความกว้างดั่งมรกตและมาดีนะฮ์
และจะมีวันหนึ่งที่ประดูแต่ละบานจะหนาแน่นไปด้วยชาวสวรรค์
และสวนสวรรค์ชั้นต่ำสุด จะประเสริฐกว่าความสุขบนโลกคุณยาถึง 10 เท่า .

พระองค์ทรงตรัสถึงสวนสวรรค์ว่า

﴿أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [133]

ความว่า “ สวรรค์ถูกเตรียมไว้สำหรับผู้ยำเกรง ” (ชูเราะฮ์ อาละอิมรอน
โองการที่ 133)

และพระองค์ทรงแจ้งถึงความคงอยู่ตลอดกาลไม่มีการสูญสลาย
อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

﴿ جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝١٥٦﴾ [

ความว่า “ การตอบแทนของพวกเขา ณ พระเจ้าของพวกเขา คือ
สวนสวรรค์และหลากหลายอันสถาพร
เบื้องล่างของมันมีลำธารหลายสายไหลผ่าน
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล” (ชูเราะฮฺ อัลบัยยีนะฮฺ โองการที่ 8)

ส่วนขุมทรัพย์นั้น

เป็นที่จองจำแห่งการลงโทษของผู้ทรยศและปฏิเสธศรัทธา
มันเต็มไปด้วยการลงโทษที่หลากหลายซึ่งล้วนแล้วแต่สาหัสสากรัณฑ์
ผู้คুমรอกจะโหดเหี้ยมและหยาบคายเป็นที่สุด ผู้ปฏิเสธจะถูกจองจำไปตลอดกาล
ไม่มีอาหารสำหรับพวกเขา นอกจาก ผลอัชชะกุม (
เป็นผลไม้ในนรกที่รูปร่างน่าขยะแขยงเป็นที่สุดและมีกลิ่นเหม็น)
ไม่มีเครื่องดื่มใดนอกจากน้ำที่เดือดพล่านอยู่ตลอดเวลา .
ไฟนรกจะร้อนเป็นทวีคูณถึง 70 เท่าของไฟบนโลกคุณขา
ทุกๆครั้งการทวีคูณจะยิ่งเพิ่มความร้อนให้รุนแรงยิ่งกว่าเดิม .

อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสเกี่ยวกับนรกว่า

﴿ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝١٥٧﴾ [

ความว่า “นรกถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา” (
ชูเราะฮฺอาละอิมรอน โองการที่ 131)

และพระองค์ทรงตรัสถึงความคงอยู่
ถาวรและ
ตลอดกาลไม่มีการสูญสลายว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا...﴾]

.[๖๕]

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และทรงเตรียมไฟที่ลุกโชนชั่วนิรันดร์ไว้สำหรับพวกเขา พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล”. (ซูเราะฮฺ อัลอะฮฺซาบ โองการที่ 64-65)

ผลการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ(วันปรโลก)

(1) .เกิดความปราดนา ในการภักดีและยึดมั่นต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) เพื่อหวังผลตอบแทนจากพระองค์.

(2) เกิดความเกรงกลัวในการประพฤติชั่ว และคล้อยตามความชั่ว เพราะความกลัวต่อโทษทัณฑ์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ).

(3) เป็นการปลอบใจต่อผู้ภักดีและศรัทธา ในสิ่งที่เขาสูญเสียไปในชีวิตบนโลกดุนยา เพื่อหวังรางวัลอันยิ่งใหญ่แห่งอาคิเราะฮฺ.

(4) การศรัทธาในชีวิตใหม่หลังจากความตายเป็นบรรทัดฐานที่ก่อให้เกิดความสุขต่อตนเองและสังคม เนื่องจาก หากเขาศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพ และรับการสอบสวนและการตอบแทน และลบล้างชั่วร้ายออกจากผู้ก่อกรรม และผู้ถูกระงับหรือแม้กระทั่งตัวเอง จะทำให้การภักดีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)ได้ยื่นหยัดในตัวเขาและเป็นการกำจัด วัฏจักรแห่งความชั่ว และรู้จักนำวัฏจักรแห่งความดีเข้ามาในสังคม เพื่อกระจายความสุขและความสมบูรณ์ให้ครอบคลุมสังคมสืบไป .

=====

หลักการศรัทธาข้อที่ 6

หลักการศรัทธาข้อที่ 6 : การศรัทธาต่อลิขิตแห่งอัลลอฮฺ(ช.บ) ()

1) นิยามและความสำคัญของคำว่า () (

การลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ))

การลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ)นั้น

หมายถึง

การที่พระองค์ได้ทรงกำหนดสิ่งต่างๆที่จะมีให้เกิดขึ้น

โดยการรอบรู้และเหตุผลแห่งพระองค์

ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอำนาจและเดชานุภาพของพระองค์

อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงปรีชาสามารถในการกระทำทุกๆสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์.

การศรัทธาต่อการลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ)นี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธาต่อการเป็นพระเจ้าของพระองค์
เป็นหนึ่งในหลักการศรัทธา 6 ข้อ ซึ่งการศรัทธาของบุคคลหนึ่งยังไม่อาจถือได้ว่า
ครบถ้วนสมบูรณ์ เว้นแต่จะต้องมีการศรัทธาต่อลิขิตนี้ประกอบเข้าไปด้วย
อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

﴿ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۚ ﴾ [٥٤]

ความว่า “แท้จริงทุกๆสิ่งนั้นเราได้สร้างมันตามสัดส่วน (การลิขิต)”
(ซูเราะฮฺ อัลเกาะมัร โองการที่ 49)

และท่านรอซูล (ช.ล) ได้จะนะว่า

()

ความว่า “ทุกๆ สิ่งเป็นไปตามลิขิต (ของอัลลอฮฺ(ช.บ))
ไม่ว่าจะเป็นความอ่อนแอหรือความเก่งกาจสามารถก็ตาม” (รายงานโดย
มุสลิม)

2) ลำดับการศรัทธาต่อลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ)

การศรัทธาต่อลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ)จะสมบูรณ์ได้ก็โดยการเข้าใจถึง 4
ลำดับต่อไปนี้

(1.) การศรัทธาต่อการรับรู้ของอัลลอฮฺ(ช.บ) ที่มีมาแต่ดั้งเดิม
ซึ่งครอบคลุมทุกสิ่งทั้งมวล อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงตรัสว่า

﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى

اللَّهِ يَسِيرٌ ۚ ﴾ [٥٥]

ความว่า “เจ้าไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮฺ(ช.บ)นั้น
ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน
แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในการบันทึกแล้ว แน่นนอน

การนั้นย่อมเป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับอัลลอฮฺ(ซ.บ)” (ชูเราะฮฺฮุ อัดฮัจญ์ โองการที่ 70)

(2) การศรัทธาต่อการบันทึกลิขิต ที่มีอยู่ในแผ่นรวมบันทึกลิขิตของ อัลลอฮฺ(ซ.บ) () อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

﴿ مَا قَرُّنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ... ﴾ [

ความว่า

“เรามีได้บกพร่องเลือนล่อนแต่อย่างใดในแผ่นบันทึกลิขิต”(ชูเราะฮฺ อัลอันอาม โองการที่ 38)

และท่านรอซูล(ซ.ล) ได้ว่ากันว่า

()

ความว่า

“อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงบันทึกลิขิตสิ่งต่างๆก่อนที่พระองค์จะสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ถึงห้าหมื่นปี” (รายงานโดย มุสลิม)

(3.) การศรัทธาต่อเดชานุภาพ และ พระประสงค์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)ในอันที่จะทำให้การลิขิตเกิดขึ้นเป็นรูปธรรม

อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ [

ความว่า

“และพวกเขาก็จะไม่ประสงค์สิ่งใด เว้นแต่อัลลอฮฺ(ซ.บ)พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์ด้วย” (ชูเราะฮฺฮุ อัดดักวีร์ โองการที่ 29)

และด้ว่ากันว่าท่านรอซูล(ซ.ล)

:)
(

ความว่า " และเมื่อครั้งที่ชายคนหนึ่งกล่าวกับท่านนะบี(ซ.ล)ว่า
สิ่งที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)และท่านประสงค์(ก็จะเกิดขึ้น)! ท่านก็กล่าวว่า
“นี่ท่านจะทำให้ฉันนั้นเทียบเท่าเสมอกับอัลลอฮฺ (ซ.บ) เลยกระนั้นหรือ?
ท่านต้องกล่าวว่า : สิ่งที่อัลลอฮฺ (ซ.บ)
ทรงประสงค์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้นย่อมต้องเกิด” (รายงานโดย อัสมัด).

(4.) การศรัทธาว่า อัลลอฮฺ(ซ.บ)คือ ผู้สร้างทุกสิ่ง
ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

.[๕:] ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ [๓๓]

ความว่า “ อัลลอฮฺ (ซ.บ) คือ ผู้สร้างทุกสิ่ง และพระองค์ คือ
ผู้คุ้มครองทุกสิ่ง” (ซูเราะฮฺฮุ้ซฆุร โองการที่ 62)

.[๖:] ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ [๓๖]

ความว่า “ อัลลอฮฺ (ซ.บ) คือผู้ที่สร้างพวกท่าน และสิ่งต่างๆ
ที่พวกท่านได้ทำขึ้นมา” (ซูเราะฮฺฮุ้ซฆุร อัสศ็อฟฟาต โองการที่ 96)
และท่านรอซูล(ซ.ล) ได้ว่ากันว่า

()

ความว่า “อัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้นทรงสร้างทุกๆผู้ประดิษฐ์ และ
การประดิษฐ์ของเขา” (รายงานโดย อิหม่ามบุคอรี)

3) ประเภทของการลิจิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

1. การลิจิตโดยสังเขปแบบรวมๆของสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมด หมายถึง
การลิจิตที่ได้ถูกบันทึกเอาไว้แล้วในแผ่นบันทึกรวม ()
ก่อนการสร้างชั้นฟ้า และแผ่นดินห้าหมื่นปี

2. การลิขิตช่วงระยะเวลาของอายุ หมายถึง การลิขิตสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับคนๆหนึ่งใน ช่วงระยะการมีชีวิตของเขา เริ่มตั้งแต่ถูกเป่าวิญญาณครั้งแรกอยู่ในครรภ์มารดา จนกระทั่งเวลา จบชีวิตของเขา .

3. การลิขิตระยะหนึ่งปี หมายถึง การลิขิตเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในช่วง ระยะเวลา หนึ่งปี ซึ่งจะเกิดขึ้นในคำคืนอัล-กอดร์ของทุกๆปี (คำคืนหนึ่งของเดือนรอมฎอน) ดัง อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

﴿ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۝ ﴾ [١]

ความว่า “ในคำคืนนั้น (กอดร์) ทุกกิจการสำคัญจะถูกจำแนกออก”(ชูเราะฮฺ อัคคอน โองการที่ 4)

4. การลิขิตประจำวัน หมายถึงการลิขิตสิ่งที่จะเกิดขึ้นในแต่ละวัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมีเกียรติ การไร้เกียรติ การให้การยับยั้ง การให้มีชีวิตหรือการให้จบชีวิต ดังอัลลอฮฺทรงตรัสว่า

﴿ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝ ﴾ [٢]

ความว่า “ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะขอต่อพระองค์ ทุกๆขณะ พระองค์ทรงมีกิจการ (ทรงให้การลิขิตของพระองค์นั้นมีขึ้นมา ”(ชูเราะฮฺ อรรอหฺมาน โองการที่ 29) .

4) การศรัทธาต่อลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)ตามแนวทางของชาว สลัฟ(บรรดาซอฮาบะฮ์ ตาบิอินคนยุคหลังซอฮาบะฮ์ที่ยึดมั่นในอัลกุรอาน และสุนนะฮฺของท่านรอซูล(ซ.ล))

อัลลอฮฺ(ซ.บ)พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสร้าง ผู้ปกครองทุกสิ่ง พระองค์ทรงกำหนดและลิขิตความเป็นไปของสิ่งต่างๆก่อนที่จะทรงสร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาเสียอีก พระองค์ได้ทรงกำหนดอายุ ปัจจัยยังชีพ

พฤติกรรมกระทำความผิด และสิ่งที่จะเกิดขึ้นเอาไว้แล้ว ไม่ว่าจะมีความสุขหรือความทุกข์ ก็ตาม สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์ย่อมต้องเกิด สิ่งใดที่ไม่ทรงประสงค์ย่อมไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นมาได้เลย พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น และสิ่งที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น และหากมันจะเกิดขึ้นพระองค์ก็ทรงรู้ดีว่ามันจะเกิดขึ้นอย่างไร.

พระองค์ทรงปรีชาสามารถเหนือทุกสิ่ง ทรงให้ผู้ใดเข้าใจสังขารม หรือหลงผิดไปก็ได้ แต่ขณะเดียวกัน คนเราเองก็มีเจตนาความตั้งใจในอันที่จะกระทำการใดๆซึ่งเป็นไปตามการลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ) โดยมนุษย์เองต้องเชื่อมั่นว่า ตนเองนั้นจะมีเจตนาทำสิ่งใดเพียงลำพังมิได้ เว้นแต่จะต้องเป็นไปตามพระประสงค์แห่งอัลลอฮฺ(ช.บ)ด้วย ดังที่อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

ﷻ] وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا...]

ความว่า “และบรรดาผู้ที่ดิ้นรนพยายามในแนวทางของเรา แน่อนเราจะชี้แนะแก่พวกเขาซึ่งแนวทางอันถูกต้องของเรา ” (ซูเราะฮฺ อัลอังกะบูต โอง การที่ 69)

อัลลอฮฺ (ช.บ) ทรงสร้างและกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ขึ้นมา โดยมนุษย์ เอง คือผู้ลงมือปฏิบัติโดยตรง ฉะนั้น จึงไม่อาจนำเอาการลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ)นี้มาเป็นข้ออ้างหักล้างต่อพระองค์ได้ เมื่อมนุษย์ได้ละเมิด โดยปฏิบัติในสิ่งที่ต้องห้ามปฏิบัติ ยิ่งไปกว่านั้นมันยังเป็นเหตุผลที่กลับมาหักล้างต่อมนุษย์เองอีกต่างหาก.

และเป็นการอนุญาตให้อ้างถึงลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ)มาอ้าง ในเคราะห์กรรมความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นแต่ไม่อนุญาตให้นำไปอ้างในการประกอบกรรมชั่วและความ ผิด (เช่น

ทำความผิดแล้วอ้างว่าเป็นการลิดขอลของอัลลอฮฺ(ซ.บ)) ดังที่ท่านนะบี (ซ.ล) ได้ทรงเล่าถึงการโต้เถียงของนะบีอาดัม(อ.ล)กับนะบีมุซา(อ.ล) ว่า

: ,)
:
(

ความว่า “อาดัมและมุซาต่างก็ได้เถียงกัน, มุซาก็กล่าวว่า: ท่านคืออาดัม ผู้ซึ่งที่ความผิดของท่านได้ทำให้ท่านต้องออกจากสวรรค์ใช่ไหม? อาดัมก็กล่าวว่า : ท่านก็คือมุซา ผู้ซึ่งที่อัลลอฮฺ(ซ.บ) ได้ทรงเลือกท่านด้วยบรรดาสารของพระองค์ (พระองค์ทรงประทานคำภีร์อัลเตอรอตให้แก่ะบีมุซาและทรงตรัสแก่ท่านโดยตรง) และพระดำรัสแห่ง พระองค์ใช่ไหม? โฉนท่านจึงกล่าวคำหิฉันในเรื่องที่ถูกลิดขอลให้เกิดขึ้นกับฉัน ก่อนที่ฉันจะถูกสร้างขึ้นมาเสียอีก, อาดัมก็ได้ตอบโต้มุซาไปเช่นนั้น” (รายงานโดย มุสลิม).

5) พฤติกรรมการกระทำของมนุษย์

การกระทำของมนุษย์ที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)

ได้ทรงกำหนดไว้ในโลกนี้แบ่งออกเป็นสองประเภทด้วยกัน

1. การกระทำที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ได้ทรงลิดขอล ให้เกิดขึ้นกับสิ่งต่างๆ ซึ่งจะไม่มีขึ้นอยู่กับความต้องการหรือความสมัครใจของผู้ใด แต่จะขึ้นอยู่กับการประสงค์ของพระองค์เพียงพระองค์เดียว เช่น การให้มีชีวิตเกิดขึ้นมา , การให้จบชีวิตลงไป , การมีสุขภาพดี หรือการเจ็บไข้ได้ป่วย

ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ اَلَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ﴾ [E:]

ความว่า “พระองค์ทรงให้มีความตาย และให้มีชีวิต เพื่อทดสอบพวกเจ้าว่า ผู้ใด บ้างในหมู่พวกเจ้าที่มีการงานที่ดียิ่ง” (ซูเราะฮ์ อัลมุลก โองการที่ 2)

2. การกระทำของเหล่าสิ่งมีชีวิตที่มีความประสงค์ในตัวเอง(มนุษย์ - โณิน - สัตว์) อันนี้จะขึ้นอยู่กับความสมัครใจและความต้องการของสิ่งนั้นๆ เพราะอัลลอฮฺ(ซ.บ)ได้ทรงมอบสิทธิ์นี้แก่สิ่งนั้นๆ อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾ [TA: 36]

ความว่า “สำหรับบุคคลใดในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะอยู่ในสัจธรรม” (ซูเราะฮ์ อัตตะกวีร โองการที่ 28)

﴿...فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ...﴾ [TA: 36]

ความว่า “ผู้ใดประสงค์ (จะศรัทธา) ก็จงศรัทธา และผู้ใดประสงค์ (จะปฏิเสธ) ก็จงปฏิเสธ ” (ซูเราะฮ์ อัล กะฮ์ฟ โองการที่ 29)

มนุษย์จะได้รับการสรรเสริญในสิ่งที่ดีงาม และจะได้รับการตำหนิในสิ่งที่ไม่เหมาะสม อัลลอฮฺ(ซ.บ)จะไม่ทรงเอาโทษในความผิดใดๆ เว้นแต่เป็นเรื่องที่มนุษย์สมัครใจจะปฏิบัติสิ่งนั้น อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

﴿...وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ [TA: 36]

ความว่า “และเราได้เป็นผู้ยุติธรรมต่อปวงบ่าวของเราเลย” (ซูเราะฮ์ มอฟ โองการที่ 29).

มนุษย์รู้ดีถึงความแตกต่างระหว่างความสมัครใจและการถูกบีบบังคับ เขาเลือกที่จะลงจากที่สูงโดยใช้บันได

แต่ขณะเดียวกันก็อาจมีสิ่งใดมาทำให้เขาตกจากที่สูงนั้นก่อนก็ได้,
ส่วนแรกคือการเลือกและความสมัครใจ แต่ส่วนหลังคือการบังคับ.

6). การประมวลลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

และการกระทำของมนุษย์เข้าด้วยกัน.

อัลลอฮฺ(ซ.บ) ทรงให้มนุษย์มีความสมัครใจและความสามารถ,
มนุษย์เอง คือ ผู้ลงมือปฏิบัติการกระทำนั้นๆโดยตรง เพราะเขามีความสมัครใจ
และความ สามารถ อยู่ในตัวเอง หากเขาได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)
นั้นก็เพราะเป็นไปตามความสมัครใจของเขาเอง

แต่ถ้าหากเขาปฏิเสธการศรัทธาต่อพระองค์

นั้นก็เป็นไปตามความสมัครใจของเขาเช่นกัน ซึ่งเหมือนกับคำพูดของเราที่ว่า...
ผลไม้ชนิดนี้มาจากต้นไม้นี้ , พืชนี้มาจากพื้นที่ตรงนี้ . ซึ่งก็หมายความว่า
มันเกิดมาจากที่มาของมันตามการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) หรืออีกในแง่หนึ่งก็คือ
พระองค์ทรงให้มันมีขึ้นมาจากที่กำเนิดของมัน ซึ่งจะไม่เป็นการสวนทางกัน
ระหว่างการลิขิตและการกระทำ ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ [๓๖]

ความว่า

“อัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้นได้ทรงสร้างพวกท่าน

และสิ่งต่างๆที่พวกท่านได้ทำขึ้นมา” (ซูเราะฮฺ อัลศ็อฟฟาต โองการที่ 96)

﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿١﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٢﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿٣﴾ وَأَمَّا

مَنْ أَسْتَغْنَى ﴿٤﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿٥﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿٦﴾﴾ [๓๖]

﴿٦﴾

ความว่า

“ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง (ต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ))

และเชื่อมั่นสิ่งที่ดี

เราก็จะให้เขาได้รับความสะดวกสบายอย่างง่ายดาย

และส่วนผู้ตระหนี่ และถือว่าพอเพียงแล้ว (จากความเมตตาของอัลลอฮฺ(ซ.บ))

และปฏิเสธสิ่งดีงาม เราก็จะ让他ได้รับความลำบากโดยง่ายคาย” (ซูเราะฮ์ อัลลัคอ์ โองการที่ 5-10)

7). หน้าที่ของผู้ศรัทธา(มนุษย์)ต่อการลิขิตของอัลลอฮ์(ซ.บ) .

1. มนุษย์จะต้องขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์(ซ.บ) ให้สามารถกระทำการต่างๆที่ถูกลิขิตไว้โดยง่าย ขอให้ปลอดภัยจากความไม่ดีงาม ขอให้ได้รับความสะดวก และห่างไกลจากความยากลำบาก มีการมอบหมายและขอความคุ้มครองต่อพระองค์ และจะต้องมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะให้พระองค์นำมาซึ่งสิ่งดีงาม และกำจัดความไม่ดีให้ หดไป ดังที่ท่านรอซูล(ซ.ล)จะว่า)

(

ความว่า “จงพยายามในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวท่านเอง จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์(ซ.บ) จงอย่าอ่อนแอและท้อแท้ หากมีสิ่งใดเกิดขึ้นกับท่าน ก็อย่าพูดว่า: ถ้าฉันทำอย่างนั้นก็คงเป็นอย่างนั้น แต่จงพูดว่า: ลิขิตและการประสงค์ของอัลลอฮ์(ซ.บ)ย่อมต้องเกิด เพราะ คำว่า “ถ้า” จะนำมาซึ่งการุญแห่งของไซตอน(มารร้าย)” (รายงานโดย มุสลิม)

2. มนุษย์จะต้องอดทนต่อสิ่งที่ถูกลิขิตให้เกิดกับเขา โดยที่ไม่ดีโพลีพิพาย เพราะ เขารู้ว่าสิ่งที่เกิดกับเขานี้ ไม่มีทางที่มันจะพลาคลาดแคล้วเขาไปได้ และ สิ่งใดที่คลาด แคล้วเขาไป (ไม่เกิดกับเขา) มันก็ไม่มีทางที่จะเกิดกับเขาได้เลย ดังที่ท่านนะบีได้จะว่า

()

ความว่า “พึงรู้เถิด สิ่งใดที่เกิดกับท่านนั้น มันย่อมไม่มีทางพลาดคลาดแล้วท่านไปได้ และสิ่งใดที่คลาดแล้วท่านไป มันก็ไม่มีทางที่จะเกิดกับท่านได้เลย” (รายงานโดย อัมมัตถ)

8). การพอใจยอมรับลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

มนุษย์จำเป็นต้องพอใจยอมรับการลิขิตของอัลลอฮฺ (ซ.บ) เพราะมันเป็นส่วนหนึ่งของการยอมรับในความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮฺ (ซ.บ) อย่างสมบูรณ์ มุมิน(ผู้ศรัทธา)ทุกคนต้องยอมรับในการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

เพราะการลิขิตของพระองค์นั้น ทุกสิ่งเป็นความถูกต้อง เป็นธรรม และมีเหตุผล ใครก็ตามที่มีจิตใจเชื่อมั่นว่า สิ่งใดที่เกิดกับเขา ไม่มีทางที่มันจะพลาดเขาไปได้ และสิ่งใดที่คลาดแล้วเขาไป มันก็ไม่มีทางที่จะเกิดกับเขาได้

จิตใจของเขาก็จะปราศจากความวิตก เกลือบแคลง

ชีวิตของเขาก็จะไร้ซึ่งความไม่สงบกังวล เขาจะไม่เสียใจต่อสิ่งที่ผ่านไปแล้ว

จะไม่หวาดหวั่น ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต เมื่อเป็นเช่นนั้น

เขาก็จะเป็นผู้ที่มีความสุขที่สุด มีจิตใจและความคิดที่ปลอดโปร่ง เช่นเดียวกัน

ใครก็ตามที่รู้ตัวดีว่า อายุขัยน์ และปัจจัยยังชีพ ของตนเองนั้นมีอยู่อย่างจำกัด

ความคลาดคลัว และตระหนี่ ไม่อาจเพิ่มอายุและปัจจัยยังชีพของเขาให้มากขึ้นได้

ทุกสิ่งถูกกำหนดไว้หมดแล้ว เขาก็จะมีความอดทน ต่อทุกขัณฑ์ที่เกิดขึ้น

จะพยายามขอภัยต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ)ในความผิดที่ได้ทำลงไป

จะพอใจและยอมรับการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

ดังนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้นในตัวของเขา ก็จะประมวลไว้ซึ่งความดีสองประการด้วยกัน

คือ การเชื่อฟังภักดีต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) และการอดทนต่อความทุกข์ยาก
 คังอัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾

[: 1 ﴿ ๓ ﴾

ความว่า “ไม่มีทุกข์ภัยใดเกิดขึ้น เว้นแต่ ด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ(ช.บ)
 และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮฺ(ช.บ) พระองค์จะทรง เปิดหัวใจของเขา
 (สู่แนวทางที่ถูกต้อง) และอัลลอฮฺ(ช.บ) เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” (ชูเราะฮฺ
 อัตตะหมอน โองการที่ 11) .

และพระองค์ทรงตรัสว่า

[: 1 ﴿ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ ﴾

ความว่า “ดังนั้นเจ้าจงอดทน เพราะ
 แท้จริงสัญญาของอัลลอฮฺ(ช.บ)นั้นเป็นจริง
 และจงขอกุญโทษต่อพระองค์ในความผิดของเจ้า” (ชูเราะฮฺ มอฟีร
 โองการที่ 55)

9). ทางนำของอัลลอฮฺ (ช.บ) สู่แนวทางอันถูกต้อง ()

การชี้นำสู่แนวทางอันถูกต้องนี้มีสองชนิดด้วยกัน

1. การชี้นำโดยการบอกกล่าว สั่งสอนชักชวน และแนะนำแก่นุญญ์
 ทุกคนซึ่งอยู่ในเครือข่ายที่บรรดาราชูล(ช.ล)และนักเผยแพร่สามารถกระทำได้
 คังที่อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

[: 1 ﴿ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾

ความว่า “และแน่นอน เจ้านั้น (โอ้มุฮัมมัด)
 จะชี้นำสู่ทางอันเที่ยงธรรม (โดยการแนะนำสั่งสอน) (ชูเราะฮฺ อัซซุรอ
 โองการที่ 52)

2. การชี้นำโดยการเอื้ออำนวยให้ได้พบ และมีความมั่นคงในสัจธรรม ซึ่งถือเป็นความเมตตา และ โปรดปรานจากอัลลอฮฺ(ช.บ) ต่อบรรดาบ่าวผู้ยำเกรงของพระองค์ การชี้นำ ประเภทนี้ อยู่ในข่ายความสามารถของอัลลอฮฺ(ช.บ)เพียงพระองค์เดียว เท่านั้น ไม่มีใครสามารถกระทำได้นอกจากอัลลอฮฺ(ช.บ) ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ ﴾ [

..:]

ความว่า

“(โอ้ผู้ฮัมมัด)

แท้จริงเจ้าไม่สามารถอำนวยแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้หากแต่อัลลอฮฺ(ช.บ) เท่านั้นที่จะอำนวยสู่แนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์” (ชูเราะฮฺ อัลอังกะบูต โองการที่ 56) .

10). พระประสงค์ของอัลลอฮฺ (ช.บ) มีสองชนิดด้วยกัน

()

1.

คือ ความประสงค์ ของพระองค์

ในการลิขิตความเป็นไป

ของสิ่งต่างๆทั่วไป

หมายถึงพระประสงค์ของพระองค์ในทุกสิ่งทุกอย่าง

สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์

ย่อมต้องเกิด

สิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้

ความประสงค์ของพระองค์ประเภทนี้

จำเป็นต้องเกิดมีขึ้น

แต่ไม่จำเป็นว่าพระองค์จะทรงยินดีหรือพอใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้น

ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۖ ﴾ [

..:]

ความว่า “ผู้ใดที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงประสงค์ จะอำนวยการ
พระองค์จะทรงให้ห้วงกจิตใจของเขาเบิกบาน (เพื่อตอบรับ) ต่ออิสลาม”
(ซูเราะฮฺ อัลอันอาม โองการที่ 125)

2.

คือ

พระประสงค์ที่สอดคล้องกับหลักการและบัญญัติของพระองค์ หมายถึง
พระประสงค์ของพระองค์ประเภทที่พระองค์ทรงยินดีและพอใจต่อสิ่งนั้นๆและ
ผู้ที่มีลักษณะเช่นนั้น แต่ไม่จำเป็นว่า
สิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้นดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿...يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ...﴾ [١٤٠]

ความว่า “อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงประสงค์ ให้มีความสะดวกแก่พวกเจ้า
และไม่ประสงค์ ให้มีความลำบากแก่พวกเจ้า” (ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ
โองการที่ 185) .

อนึ่ง พระประสงค์ ลิขิต ของอัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้น ()
จะประมวลรวมทุกๆพระประสงค์ที่ยินดีของพระองค์ แต่ไม่ได้หมายความว่า
ทุกๆพระประสงค์ลิขิตของพระองค์
ที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นความประสงค์ยินดีของพระองค์ ตัวอย่างเช่น
การศรัทธาเชื่อมั่นของท่านอับดุลมุฮัมมัด
ประกอบด้วยพระประสงค์ของพระองค์ทั้งสองประเภท
ส่วนการปฏิเสธศรัทธาของ
อับดุลมุฮัมมัดนั้นเกิดจากพระประสงค์ลิขิตของพระองค์เพียงอย่างเดียว
แต่หากการศรัทธาของอับดุลมุฮัมมัดก็เป็นพระประสงค์ยินดีของพระองค์
แต่ไม่ใช่พระประสงค์ ลิขิตของพระองค์ เพราะมันไม่ได้เกิดขึ้น .

ถึงแม้อัลลอฮฺ(ซ.บ)จะทรงลิขิตการฝ่าฝืนทรยศต่อพระองค์ให้เกิดมีขึ้น แต่พระองค์ก็ไม่ทรงยินดี และไม่ทรงใช้ให้ผู้ใดกระทำความชั่วไปกว่านั้นพระองค์ยังทรงกริ้ว และไม่พอใจต่อสิ่งนั้นด้วย .

ส่วนการภักดีและศรัทธานั้น พระองค์ทรงพอใจ ยินดี แต่หากพระองค์ไม่ทรงลิขิตมันก็เกิดขึ้นไม่ได้ อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงตรัสว่า

﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ...﴾ [٢٤]

ความว่า

“อัลลอฮฺ(ซ.บ)ไม่ทรงยินดีต่อบทบาทของพระองค์ซึ่งการปฏิเสธ” (ซูเราะฮฺ อัซซุมัร โองการที่ 7)

﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾ [٢٥]

ความว่า “และอัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้นไม่ทรงชอบการก่อความเสียหาย” (ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 205)

11). มูลเหตุต่างๆที่จะมาเบี่ยงเบนลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

สำหรับการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)นั้น

พระองค์ทรงกำหนดให้มีมูลเหตุต่างๆมาเบี่ยงเบน หรือยับยั้งการเป็นไปตามลิขิตนั้นได้ ซึ่งก็เป็นการลิขิตของ อัลลอฮฺ (ซ.บ)เช่นเดียวกัน เช่น การขอดูอา การทำทาน การใช้ยาในการรักษาอาการเจ็บป่วย การใช้ความระมัดระวัง การไม่ปล่อยเหลือ ซึ่งทุกสิ่งดังกล่าวนี้ ก็เป็นการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ) เช่นเดียวกัน .

12).

ประเด็นที่ว่า

ลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)เป็นความลับของพระองค์

ทัศนะที่ว่า ลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)เป็นความลับสำหรับมนุษย์นั้น จำกัดอยู่ในบางแง่มุมของการลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)เท่านั้น แก่นแท้ของทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีใครล่วงรู้ได้นอกจากอัลลอฮฺ(ซ.บ) มนุษย์ไม่อาจล่วงรู้ได้ เป็นต้นว่า การที่อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงให้ใครหลงผิดหรือทางนำให้มีชีวิต หรือจบชีวิตลง. ดังที่ท่านนะบีได้กล่าวว่า

()

ความว่า “เมื่อได้ยินการกล่าวถึงการลิขิตของอัลลอฮฺ (ซ.บ) พวกเจ้าจงระงับและ เงียบ(หยุดการพูดคุยทันที)” (รายงานโดย มุสลิม).

ส่วนในทางแง่มุม เหตุผล ขั้นตอน และผลพวงของการลิขิตนั้น มนุษย์สามารถศึกษา และทำความเข้าใจได้ เพราะการลิขิตนี้เป็นหนึ่งในหลักการศรัทธาที่มุสลิมทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ และทำความเข้าใจ ดังคำกล่าวของท่านรอซูล(ซ.ล) เมื่อครั้งที่ท่าน ญิบรีลได้จำแปลลงกาย เป็นมนุษย์ธรรมดา มาหาท่าน และสอบถามท่านถึงเรื่องหลักศรัทธา หลักอิสลาม ฯ โดยท่านกล่าวว่า

()

ค ว า ม ว ่า “น ั น ก ็ อ ญ ิ บ ร ี ล เขามาเพื่อที่จะสอนพวกท่านเกี่ยวกับศาสนาของพวกท่าน” (รายงานโดย มุสลิม)

13). การนำเอาลิขิตของอัลลอฮฺ(ซ.บ)มาเป็นข้ออ้าง

การรอบรู้ล่วงหน้าของอัลลอฮฺ(ช.บ)ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น เป็นสิ่งเร้นลับที่ไม่มีใครจะล่วงรู้ได้นอกจากพระองค์ ดังนั้นจึงไม่มีสิทธิเอาการลิขิตของพระองค์มาเป็นข้ออ้างลงล้างได้.

ไม่อนุญาตให้ละทิ้งการกระทำมูลเหตุโดยการลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ) ไม่ว่าจะเอามาอ้างกับ อัลลอฮฺ(ช.บ) หรือกับมนุษย์ด้วยกัน เพราะหากการอ้างลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ) ในการทำความชั่วเป็นทีอนุญาตแล้ว คนทำผิดก็ไม่ควรถูกลงโทษ ผู้ปฏิเสธการศรัทธาก็ไม่ควรถูกฆ่า บทลงโทษก็ไม่ต้องมีการนำมาใช้ คนชั่วก็จะไม่หยุดยั้งจากความผิดของตนเอง ซึ่งจะเป็นเหตุให้ความเสื่อมเสียเกิดขึ้นทั้งในศาสนาและสังคม .

สำหรับผู้ที่เขาการลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ) มาเป็นข้ออ้างในการทำผิด เราก็ใช้เหตุผลหักล้างว่า คุณเองก็ไม่ใช่โง่โง่โง่ ว่าคุณจะได้ขึ้นสวรรค์ หรือลงนรก เพราะถ้าหากคุณรู้ว่า คุณจะได้เข้าสวรรค์หรือลงนรกแน่นอนแล้ว เราก็จะไม่สั่งใช้ให้คุณทำความดี หรือละทิ้งความชั่วหรือก แต่ทว่า ในเมื่อคุณไม่รู้ตัวเอง คุณก็สมควรที่จะกระทำการสิ่งที่จะช่วยคุณให้ได้เข้าสวรรค์โดยหวังว่า อัลลอฮฺ(ช.บ)จะทรงอานวยให้คุณได้เข้าสู่สวรรค์ของพระองค์ .

ดังเช่นเหล่าบรรดาซอฮาบะฮฺ เมื่อได้ยินคำพูดของท่านนะบี (ช.ล) ที่เกี่ยวกับการลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ) บางคนก็กล่าวว่า : ฉันไม่เคยมีความมานะพยายามมากเช่นนี้มาก่อนเลย (ในการทำความดี) . และดังเมื่อท่านนะบี (ช . ล) ได้ถูกถามถึงการนำเอาลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ)ไปเป็นข้ออ้างทำความชั่ว ท่านก็กล่าวว่า : ท่านทั้งหลายจงทำ (สาเหตุ)เถิด ทุกคนได้ถูกกำหนดให้ได้รับความสะดวกในสิ่งที่ถูกลิขิตไว้ให้สำหรับเขาแล้ว ใครที่ถูกลิขิตให้ได้รับความผาสุก และใครที่ถูกลิขิตให้ได้รับความทุกข์ร้อน

เขาก็จะได้รับความสะดวกในการกระทำที่จะนำพาเขาสู่ความทุกข์ร้อน แล้วท่านนะบี (ซ.ล) ก็ได้อ่านโองการที่ว่า

﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۖ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۖ فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَى ۖ وَأَمَّا

مَنْ جَحَلَ وَاسْتَعْنَى ۖ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ۖ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى ۖ ﴾ [1]

.ﷻ

ความว่า “ส่วนผู้ที่บริจาคนำมา และยำเกรงอัลลอฮฺ(ซ.บ) และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี เรา ก็จะ ให้ เขา ใ้ ด้ รั บ ค ว ม ส ะ ด วก อ ย ่าง ง ่าย ค าย และ ส่วน ผู้ ที่ ต ะ ร ะ ห ี่ แ ล ะ ถ ี อ ่ ว ่า ต ะ น เอง พ ่อ เ พื ย ง แ ล ้ว (จากความเมตตาของอัลลอฮฺ(ซ.บ)) และปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม เรา ก็ จัก ให้ เขา ใ้ ด้ รั บ ค ว ม ล ำ บ าก อ ย ่าง ง ่าย ค าย”. (ซูเราะฮฺ อัลลัค 10-10).

14). การทำเหตุเพื่อให้เกิดผล

สิ่งที่เกิดขึ้นกับมนุษย์เรานั้นมีสองลักษณะด้วยกัน คือ สิ่งที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ก็อย่าท้อแท้ที่จะหลีกเลี่ยงจากมัน และสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ก็อย่าตีโพยตีพายกับมัน อัลลอฮฺ(ซ.บ)ทรงรอบรู้ถึงความทุกข์ร้อนก่อนที่จะมันจะเกิดขึ้น และการที่พระองค์ทรงรอบรู้นั้นก็ไม่ใช่สิ่งที่ทำให้ใครต้องประสบกับความทุกข์ร้อน นั้น แต่ ท ่ ว ่า ค ว ม พ ุ ก ข์ ร ี่ อ น ที่ เ กิ ด ข ึ ้น ม านั น มา จ าก ต ้น เ ห ตุ ที่ ก ่อ ใ้ ม ัน เ กิ ด ข ึ ้น ม า ซึ่ง ห าก ว่า ค ว ม พ ุ ก ข์ ร ี่ อ น นั น ี ้ เ นื่ อ ง มา จ าก ค ว ม บ ก พ ร ่อง ข อง บ ุ ค ค ล โ ด ย การละเลยต่อสาเหตุที่จะมาป้องกันหรือยับยั้งไม่ไห้เขาต้องประสบกับความทุกข์ร้อนนั้นแล้ว เขาก็สมควรที่จะได้รับการดำเนินในความบกพร่องเหล่านั้นๆ แต่ถ้าหากว่า

การป้องกันยับยั้งไม่อยู่ในข่ายความสามารถของเขา เขาก็ไม่ควรได้รับการดำเนินใดๆ .

ดังนั้นการทำสาเหตุนี้ จึงไม่ใช่สิ่งที่ค้านกับการลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ) และการมอบหมายต่อพระองค์ แต่มันคือ ส่วนหนึ่งของสิ่งดังกล่าวอีกต่างหาก เมื่อการลิขิตของอัลลอฮฺ(ช.บ)ได้เกิดขึ้นมาแล้วก็จำเป็นจะต้องทำใจยอมรับโดยกล่าวว่า : การลิขิตและสิ่งที่อัลลอฮฺ(ช.บ) ทรงประสงค์ ย่อมต้องเกิดส่วนก่อนที่การลิขิตจะเกิดขึ้นนั้น คนเราจำเป็นต้องทำหรือปฏิบัติที่เป็นตัวแปรให้ตนเองได้รับความดีงาม ปลอดภัยจากความลำบาก

บรรดานะบีทั้งหลายเอง ก็ปฏิบัติสิ่งที่เป็นตัวแปร เพื่อให้ตนเองปลอดภัยจากการทำร้ายของศัตรู ทั้งที่เขาเหล่านั้นได้รับการช่วยเหลือ และอยู่ภายใต้การคุ้มครองของอัลลอฮฺ(ช.บ) .ท่านรอซูล(ช.ล) เองซึ่งเป็นผู้ที่มีการมอบหมายต่ออัลลอฮฺ(ช.บ)อย่างจริงจังที่สุด ท่านยังปฏิบัติสาเหตุ ที่ทำให้ท่านได้รับความปลอดภัยจากศัตรูเลย .

ดังที่อัลลอฮฺ(ช.บ)ทรงตรัสว่า

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ

وَعَدُوَّكُمْ ۖ﴾ [E]

ความว่า “พวกเจ้าจงเตรียมไว้สำหรับ (ป้องกัน) พวกเขา (ศัตรู) สิ่งที่พวกเจ้าสามารถ อันได้แก่พละกำลัง (การยิงธนู) การผูกม้า (ฝึกไว้ให้พร้อมกับการต่อสู้) และสิ่งที่พวกเจ้าจะสร้างความประหวั่นพรั่นพรึงแก่ศัตรูของอัลลอฮฺ(ช.บ) และศัตรูของพวกเจ้า” (ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล โองการที่ 60)

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ

النُّشُورُ﴾ [٥٤]

ความว่า “และพระองค์คือ ผู้ทรงทำให้แผ่นดินราบเรียบสำหรับพวกเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าก็จงสัญจรไปตามทิศทางต่างๆเถิด และจงบริโภคจากปัจจัยยังชีพของพระองค์ และยังพระองค์เท่านั้นที่ยังชีพพื้นถิ่นชีพ” (ซูเราะฮ์ อัลมุลก โองการที่ 15).

ท่านนะบีได้จนะว่า

)

(:

ความว่า “มุมนินที่แข็งแกร่งนั้นดีและเป็นที่ยกย่องของอัลลอฮ์(ซ.บ) มากกว่ามุมนินที่อ่อนแอ และในทุกๆความดี จงพยายามในสิ่งที่เป็นประโยชน์ ต่อตัวท่านเอง จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ) จงอย่าท้อแท้อ่อนแอ หากมีสิ่งใดเกิดขึ้นกับท่าน ก็อย่าพูดว่า: ถ้าฉันทำอย่างนั้น ก็คงเป็นอย่างนั้น อย่างนั้น, แต่จงพูดว่า: การลิขิตและสิ่งที่อัลลอฮ์(ซ.บ)ทรงประสงค์ ย่อมต้องเกิด เพราะคำว่า “ถ้า” จะนำมาซึ่งการยุแหย่ของซาตอน” (รายงานโดย มุสลิม)

15). ข้อชี้ขาด (ฮุกุม) เกี่ยวกับผู้ปฏิเสธ ศรัทธาต่อการลิขิต.

ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อการลิขิตของอัลลอฮ์(ซ.บ) ก็เท่ากับว่า เขาได้ปฏิเสธหลักสำคัญประการหนึ่งของศาสนา ซึ่งมีผลให้เขาดกศาสนาไป ชาวสลัฟ (ผู้อาวุโส ผู้ทรงคุณวุฒิยุคก่อนๆ) บางคนกล่าวว่า “จงโต้แย้งเหล่าผู้ปฏิเสธการลิขิตของอัลลอฮ์(ซ.บ)โดยหลักการและเหตุผล หากพวกเขาไม่ยอม พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธ หากยอมรับ พวกเขาจะเป็นผู้พิพากันที่โดยปริยาย”

16). ผลพวงของการศรัทธาต่อลัทธิของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

การศรัทธาต่อลัทธิของอัลลอฮฺ(ซ.บ) จะมีผลพลอยอันดีงามอันเป็นประโยชน์ต่อบุคคลและส่วนรวม ดังต่อไปนี้

1. ช่วยกระตุ้นให้เกิดความภักดีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) และเป็นผู้มีคุณสมบัติที่น่ายกย่องมากยิ่งขึ้น เป็นต้นว่า ความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ) การมอบหมายต่อพระองค์ ความเกรงกลัว ความหวัง การมีทัศนคติที่ดีต่อพระองค์ การมีความอดทนอดกลั้น การไม่สิ้นหวังและการพอใจในการลัทธิของอัลลอฮฺ(ซ.บ)

2. การศรัทธาต่อลัทธิของอัลลอฮฺ(ซ.บ) จะช่วยป้องกันให้ปลอดพ้นจากความหลงผิด และการจบชีวิตอย่างไร้ศรัทธา

3. ผู้ที่ศรัทธาต่อลัทธิของอัลลอฮฺ(ซ.บ) จะดำเนินชีวิตอยู่ในครรลองอันเที่ยงธรรมโดยการมีชีวิตอย่างผาสุกในโลกดุนยา และไม่อาจทำให้เขา หลงระเหิงจนลืมตัว หรือ สิ้นหวังไปกับความทุกข์ร้อนที่เกิดขึ้น แต่เขาจะมั่นใจแน่ว่า ความทุกข์ทั้งปวงที่เกิดขึ้น มานั้น เป็นไปตามการลัทธิของอัลลอฮฺ(ซ.บ) เมื่อเป็นเช่นนี้ เขาก็จะอดทนและไคร่ครวญ โดยไม่แสดงอาการไม่พอใจแต่อย่างใด .

4

การศรัทธาต่อลัทธิจะช่วยให้ผู้มีศรัทธาสามารถเผชิญกับความลำบากทุกข์ยาก และ หวาดหวั่น ด้วยจิตใจอันหนักแน่น และ มั่นคง พร้อมทั้งใช้ความพยายามในการทำเหตุเพื่อให้เกิดผล ท่านนะบีทรงตรัสว่า

)

(

ความว่า “ช่างน่าอัศจรรย์จริงๆ สำหรับเรื่องของผู้มีการศรัทธา
ทุกเรื่องเป็นสิ่งที่ดีกับเขาทั้งหมด
ความรู้สึกเช่นนี้จะไม่มีนอกจากในหมู่ผู้ศรัทธาเท่านั้น
โดยหากความผาสุกประสบกับเขา เขาก็ขอบคุณ ซึ่งก็เป็นเรื่องดีกับเขา
แต่หากความทุกข์ร้อนเกิดกับเขา เขาก็ยอมอดทน ซึ่งก็เป็นเรื่องดีกับเขาเช่นกัน” .
(รายงานโดย มุสลิม) .

สารบัญ	
เรื่อง	หน้า
บทนำของหลักการศรัทธา	1

หลักการศรัทธาข้อที่ 1.....	6
การเข้าถึงการให้เอกภาพ.....	18
การตั้งภาคี.....	20
นิยามของอืปาอะฮ์.....	21
หลักฐานแสดงถึงความเออะ.....	25
หลักการศรัทธาข้อที่ 2.....	29
จำนวนของบรรดามาลาอิกะฮ์.....	34
นามของบรรดามาลาอิกะฮ์.....	36
คุณลักษณะของมาลาอิกะฮ์.....	36
หน้าที่ของมาลาอิกะฮ์.....	39
หน้าที่ของมนุษย์ที่มีต่อมาลาอิกะฮ์.....	41
ประโยชน์การศรัทธาต่อบรรดามาลาอิกะฮ์..	41
หลักการศรัทธาข้อที่ 3.....	43
สุกฺุม (ข้อตัดสิน) ของการศรัทธาต่อคัมภีร์...	44
ความต้องการของมนุษย์ต่อคัมภีร์.....	45
วิธีการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์.....	46
คัมภีร์ของอัลลอฮ์ (ช.บ) ที่ถูกประทานลงมา.....	51
เรื่อง	หน้า
หลักการศรัทธาข้อที่ 4	56
ข้อเท็จจริงของการเป็นนะบี.....	58

เหตุผลแต่งตั้งศาสนทูต.....	59
หน้าที่บรรดารอซูล.....	61
อิสลามคือศาสนาของรอซูลทั้งหมด.....	63
การคุ้มครองและดูแลรักษาต่อบรรดารอซูล....	66
จำนวนนะบีและรอซูล.....	67
เครื่องหมาย (ปฏิกริย์) ของบรรดานะบี.....	72
การศรัทธาต่อนะบีมุฮัมมัด (ช.ล)	73
หลักการศรัทธาที่ 5.....	84
ความหมายของวันปรโลก.....	88
วิธีการศรัทธาต่อวันปรโลก.....	91
การสอบสวนในหลุมกุบูร.....	91
ความสุขและการทรมานในกุบูร	92
การเป่าแตรสังข์.....	93
การฟื้นคืนชีพ.....	94
การชุมนุมเพื่อไต่สวนและตอบแทน.....	98
สระน้ำของนะบี (ช.ล)	100
การช่วยเหลือของนะบี (ช. ล).....	101
ตราขั้้งและการขั้้ง.....	105
สะพาน.....	106
เรื่อง	หน้า
สถานที่แห่งหนึ่งตั้งอยู่ระหว่างสวรรค์และนรก..	109
สวนสวรรค์และขุมนรก.....	110
ภาคผลและประโยชน์ของการศรัทธาต่อวันปรโลก..	112

หลักการศรัทธาข้อที่ 6.....	114
ลำดับการศรัทธาต่อการลิต.....	115
ประเภทของการศรัทธา.....	117
การกระทำของมนุษย์.....	119
ประมวลการลิตของอัลลอฮ์.....	121
ทางนำแห่งอัลลอฮ์.....	124
มูลเหตุที่มาเป็นเบเนลิตของอัลลอฮ์.....	126
การใช้ลิตของอัลลอฮ์เป็นข้ออ้าง.....	127
การสร้างเหตุเพื่อให้เกิดผล.....	129
สุกมผู้ปฏิเสธการศรัทธาต่อการลิต.....	131
ภาคผลและประโยชน์การศรัทธาต่อการลิต....	131
สารบัญ.....	133 -135